

Raport z prac Zespołu ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech

Raport z prac Zespołu

ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech

1. Rozpoczęcie ponownych prac Zespołu ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech

---

Innowacje finansowe rozumiane jako usługi na rynku finansowym opierające się o nowe technologie informatyczne (IT) w ostatnich latach istotnie wpłynęły na polski, europejski oraz światowy sektor finansowy. Zmiany technologiczne stymulują uczestników rynku do opracowywania nowych usług oraz modeli biznesowych.

Nowe technologie w finansach oznaczają nie tylko podążanie za nowymi możliwościami, jakie czekają na dostawców innowacyjnych usług lub produktów finansowych, ale także pozwalają optymalizować koszty wykonywania działalności i zarazem wspierają komfort i wygodę użytkownika z nowoczesnych narzędzi przez klientów.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) wspierał innowacje finansowe na polskim rynku finansowym od przełomu 2016 r i 2017 r., kiedy to rozpoczęto prace w ramach Zespołu ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech. W pracach Zespołu wzięło wówczas udział 22 przedstawicieli instytucji publicznych i przedstawicieli rynku. Celem prac Zespołu była identyfikacja jak największej ilości barier natury prawnej, nadzorczej oraz regulacyjnej dla rozwoju sektora FinTech w Polsce oraz przygotowanie propozycji rozwiązań prawnych, systemowych lub legislacyjnych umożliwiających wyeliminowanie przedstawionych barier.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego wychodząc naprzeciw potrzebom rynku finansowego wznowił prace Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych, którego zadaniem jest identyfikacja oraz usuwanie zidentyfikowanych barier dla rozwoju sektora FinTech w Polsce.

2. Prace w ramach poszczególnych podgrup Zespołu ds. rozwoju innowacji finansowych w Polsce

---

Prace rozpoczęto w listopadzie 2019 r. zaczynając od zidentyfikowania nowych barier dla rozwoju innowacji finansowych. Propozycje uczestników rynku można było przesyłać do UKNF w terminie do końca stycznia 2020 r. Po ich otrzymaniu dokonano właściwej priorytetyzacji i w ramach Urzędu powołano cztery podgrupy, zrzeszające właściwych przedstawicieli instytucji pod kątem omawianych grup zagadnień.

W lutym 2020 r. podczas spotkania przedstawicieli UKNF z przedstawicielami rynku zaprezentowano podgrupy robocze wraz z przyporządkowaniem propozycji barier. Wyodrębniono następujące podgrupy robocze:

- Podgrupa Systemowa
- Podgrupa Kapitałowa
- Podgrupa ds. Tożsamości i AML

- Podgrupa Bankowa
- Podgrupa ds. Konsumentkich i Przetwarzania Danych

W ramach prac Zespołu odbyły się łącznie 23 spotkania w ramach podgrup Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech. W ramach jednego spotkania brało udział po kilkadziesiąt osób włączając przedstawicieli rynku jak i pracowników UKNF.

3. Najważniejsze wątpliwości zgłaszane przez uczestników Prac Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech.

- **Niepewność prawna uczestników rynku**

Przeprowadzone prace Zespołu jednoznacznie wskazują, że uczestnicy rynku zmagają się z niepewnością prawną dotyczącą nowych zjawisk mających miejsce na rynku finansowym, w szczególności w sektorze FinTech. Jest to jedna z głównych przyczyn, dla których rozwój tego sektora jest ograniczony. W toku prac Zespół ustalił, że przedstawiciele nadzoru powinni jeszcze bardziej otworzyć się na nowe kanały komunikacji z rynkiem. W związku z tym niezależnie od prac Zespołu UKNF FinTech wspierał rynek w formie wielu inicjatyw.

3.1. Program Innovation Hub

W celu minimalizowania niepewności prawnej, nadzorczej oraz regulacyjnej w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego funkcjonuje od stycznia 2018 r. Program Innovation Hub. Jest to podstawowe medium do bezpośredniego kontaktu uczestników rynku finansowego z przedstawicielami UKNF. W ramach Programu UKNF udziela podmiotom innowacyjnym stosownych wyjaśnień na zadawane pytania wspierając tym samym rozwój nowoczesnych technologii w produktach i usługach finansowych. Na przestrzeni minionych lat zainteresowanie Programem Innovation Hub wśród uczestników rynku finansowego stale rośnie. Głównymi zagadnieniami, które są najczęściej poruszane w trakcie tych spotkań są crowdfunding, usługi płatnicze (acquiring, w tym nowe usługi płatnicze PIS, AIS), mobilne aplikacje na smartfony oraz narzędzia wideoweryfikacji.

3.2. Interpretacje Komisji na podstawie art. 11b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym

Drugim kanałem pomocy i wsparcia merytorycznego UKNF w ramach niwelowania niepewności prawnej podmiotów rynku finansowego jest wydawanie interpretacji Komisji na podstawie art. 11b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (tj. Dz. U. 2020 r., poz. 2059 ze zm.). Zgodnie z brzmieniem przepisu podmioty nadzorowane oraz podmioty zamierzające wykonywać działalność na rynku finansowym mogą złożyć do Komisji wnioski o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 u.n.r.f. Mając na uwadze brzmienie art. 11b ust. 2 należy podkreślić, że instytucja interpretacji Komisji, została wprowadzona przez regulatora aby podnosić poziom pewności prawnej podmiotów, które wprowadziły lub mają zamiar wprowadzić do obrotu produkt lub usługę finansową, której funkcjonowanie ma przyczynić się do rozwoju innowacyjności rynku finansowego. Od początku funkcjonowania tego przepisu wydawane są

podmiotom rynku finansowego interpretacje lub w przypadku niespełnienia wymogów prawnych podmioty są informowane o niespełnieniu przesłanek do ich uzyskania oraz otrzymują stosowne wyjaśnienia prawne. Zgodnie z art. 11b ust. 8 u.n.r.f. interpretacja Komisji nie jest wiążąca dla wnioskodawcy oraz Komisji, z tym zastrzeżeniem, że w zakresie w jakim wnioskodawca zastosował się do oceny stanowiska prawnego KNF, działał w granicach przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, oraz pod warunkiem, że nie uległy zmianom przepisy prawa, będące podstawą do wydania przedmiotowej interpretacji, wówczas taka działalność wnioskodawcy nie może stanowić podstawy do nałożenia na niego przez Komisję sankcji administracyjnej.

3.3. Cykl webinarów SuperVision FinTech Talks

Do nowych form komunikacji UKNF z uczestnikami rynku finansowego zaliczyć należy cykl webinarów SuperVision FinTech Talks. W ramach spotkań online eksperci z UKNF spotykają się z uczestnikami rynku aby wspólnie przyjrzeć się aktualnym problemom regulacyjnym, technologicznym oraz biznesowym na rynku innowacji finansowych. Webinary umożliwiają podjęcie otwartego dialogu z nadzorcą w odniesieniu do strategicznych zagadnień na rynku finansowym. Webinary umożliwiają poznanie stanowiska nadzoru do wskazanych kwestii, w aspekcie praktycznym. Webinary odbywają się raz w miesiącu, docelowo ma ich się odbyć sześć. Współorganizatorem wydarzenia jest Fundacja FinTech Poland.

3.4. Uruchomienie Piaskownicy Wirtualnej w ramach Programu Innovation Hub

Kolejną innowacyjną formą wsparcia dla podmiotów rynku finansowego jest również wprowadzenie Piaskownicy Wirtualnej, stanowiącej rozszerzenie Programu Innovation Hub. Udostępniona infrastruktura IT UKNF umożliwia podmiotom typu start-up uzyskanie wsparcia ze strony nadzorca na etapie testowania swojego rozwiązania przed uzyskaniem właściwej licencji przez ten podmiot. Podmiot posiadający innowacyjne rozwiązanie w obszarze usług wynikających z dyrektywy PSD2 będzie mógł bezpłatnie skonsultować swój pomysł i przetestować jego funkcjonalność w teleinformatycznym środowisku testowym. Udział w testach w ramach Piaskownicy Wirtualnej UKNF nie wymaga uzyskania statusu TPP.

Uruchomienie Piaskownicy Wirtualnej jest wyrazem realizowania strategii UKNF w ramach Cyfrowej Agencji Nadzoru opublikowanej w dniu 19.12.2019 r.

3.5. Opublikowanie Raportu How to do FinTech in Poland

Opublikowanie Raportu ma kluczowe znaczenie dla Polski, jako kraju przyjaznego innowacjom finansowym, ponieważ dokument jest skierowany do zagranicznych podmiotów sektora FinTech.

Raport odnosi się do kapitału ludzkiego oraz możliwości gospodarczych Polski. Przedstawia on wymagania regulacyjne, jakich spełnienie jest kluczowe do wykonywania działalności w sektorze FinTech w Polsce oraz opisane są możliwości jakie czekają na nowe podmioty z tego sektora, które zdecydują się rozpocząć działalność w tym kraju. Raport przedstawia Polskę jako przyjazny, innowacyjny kraj, otwarty na nowe technologie w usługach finansowych i wychodzący naprzeciw oczekiwaniom nowych podmiotów. Raport przygotowano w języku angielskim i propaguje się na forach międzynarodowych.

3.6. Komunikaty i stanowiska wydane przez UKNF

Wiele spośród zgłoszonych propozycji barier przez uczestników rynku finansowego odnosi się do braku pewności prawnej w zakresie nowych usług na rynku finansowym. W szczególności interesariusze wskazywali na świadczenie usługi robodoradztwa, obrotu kryptoaktywami, a także na świadczenie usług charakterze operatora platformy crowdfundingu inwestycyjnego (udziałowego).

UKNF dostrzegając potrzebę dokonania standaryzacji zagadnień oraz bazując na informacjach pozyskanych od podmiotów innowacyjnych m. in. w trakcie spotkań w ramach Programu Innovation Hub uzyskał wiedzę na temat najbardziej newralgicznych luk prawnych, nieścisłości i wykluczeń, które uniemożliwiały podmiotom bezpieczne świadczenie usług w poniższym zakresie w zgodzie z przepisami prawa. Po przeprowadzeniu konsultacji zewnętrznych z interesariuszami UKNF wydał następujące stanowiska i komunikaty:

- a) **Stanowisko UKNF ws. świadczenia usługi robo-doradztwa z dnia 4.11.2020 r.** – Stanowisko odnosi się do charakterystyki nowego modelu biznesowego świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, wdrażania algorytmów oceny klienta oraz doboru właściwych instrumentów finansowych, a także definiuje możliwe sposoby wykonywania takiej działalności w zgodzie z przepisami prawa;
  - b) **Stanowisko UKNF ws. wydawania i obrotu kryptoaktywami z dnia 10.12.2020 r.** – Stanowisko odnosi się do klasyfikacji prawnej głównych rodzajów kryptoaktywów, jakie zostały zidentyfikowane na polskim i międzynarodowym rynku finansowym. Dokument zawiera kazusy w oparciu o które potencjalny emitent kryptoaktywów może poznać charakterystykę danego aktywa cyfrowego oraz zaznajomić się ze stanowiskiem UKNF dotyczącym możliwości emisji tego aktywa bez naruszenia przepisów prawa. Stanowisko ponadto odnosi się również do możliwych sankcji administracyjnych, jakie przewidują poszczególne ustawy sektorowe prawa rynku finansowego, które mogą zostać nałożone na emitenta kryptoaktywów w przypadku dokonywania przez niego wadliwego procesu emisji tych aktywów;
  - c) **Ostrzeżenie UKNF o ryzykach związanych z nabywaniem oraz obrotem kryptoaktywami (w tym walutami wirtualnymi oraz kryptowalutami)** – Ostrzeżenie odnosi się do kluczowych ryzyk zidentyfikowanych na rynku finansowym w związku z obrotem i wydawaniem kryptoaktywów, nowych metod inwestowania w kryptoaktywa, a także wskazuje jak na przestrzeni ostatnich lat zmienił się rynek kryptoaktywów. Ostrzeżenie obrazuje również nowe ryzyka z jakimi muszą się liczyć potencjalni inwestorzy – nabywcy kryptoaktywów;
  - d) **Stanowisko UKNF dotyczące zasad funkcjonowania tzw. platform crowdfundingu inwestycyjnego z dnia 9.04.2020 r.** – Stanowisko w sposób kompleksowy odnosi się do platform crowdfundingu inwestycyjnego w kontekście świadczenia usług maklerskich (w szczególności oferowania instrumentów finansowych i pośrednictwa w zbywaniu instrumentów finansowych). Ponadto Stanowisko odnosi się do dopuszczalnego prawnie charakteru reklamy platformy crowdfundingowej oraz do kwestii przygotowywania rekomendacji inwestycyjnych. Stanowisko odwołuje się także do tych platform crowdfundingowych, w ramach których emitenci udostępniają do nabycia udziały w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.
- Kolejną grupą problemów jest potrzeba elektronizacji wybranych aspektów prowadzenia działalności podmiotów rynku finansowego. Aby umożliwić szerszy rozwój sektora FinTech konieczne wg przedstawicieli rynku jest wyeliminowanie

własnoręcznych podpisów na wybranych dokumentach i zastąpienie podpisem elektronicznym

- Trzecim najważniejszym obszarem identyfikowanym podczas prac Zespołu, było stosowanie chmury obliczeniowej przez podmioty rynku finansowego. Wynika to między innymi z Komunikat UKNF dotyczącego przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej.
- Po opublikowaniu komunikatu zorganizowano 5 spotkań z przedstawicielami rynku finansowego zaangażowanych w oferowanie usług i korzystających z rozwiązań chmurowych w celu omówienia znaczenia poszczególnych zapisów komunikatu. Zostały one szczegółowo zebrane i opublikowane w formule pytań i odpowiedzi na stronie internetowej KNF https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A
Planuje się wydać kolejne pytania i odpowiedzi, które są zgłaszane na bieżąco przez uczestników rynku.

4. Podsumowanie

Niniejszy Raport powstał w ramach kontynuacji aktywnego dialogu UKNF z przedstawicielami rynku innowacji finansowych w Polsce. W wyniku konsultacji oraz widocznej potrzeby zaangażowania organu nadzoru w rozwój innowacji finansowych w Polsce, powstał Zespół roboczy obejmujący szeroką reprezentację 43 instytucji publicznych, (regulatorów, nadzorców) oraz przedstawicieli rynku (zarówno nadzorowanego, jak i nienadzorowanego). Prace zostały podzielone pomiędzy 5 podgrup roboczych. Celem prac Zespołu była identyfikacja barier natury prawnej, regulacyjnej i nadzorczej dla rozwoju innowacji finansowych w Polsce oraz przygotowanie propozycji rozwiązań i działań po stronie właściwych organów i podmiotów, które mogłyby wyeliminować lub ograniczyć zidentyfikowane bariery.

Proces rozwoju sektora innowacji finansowych FinTech jest procesem dynamicznym oraz nastawionym na ciągłe zmiany, z tego względu podjęte prace nad usuwaniem barier, będących przedmiotem niniejszego raportu, będą kontynuowane, między innymi poprzez aktywny dialog z właściwymi organami ustawodawczymi oraz innymi organami centralnymi, mogącymi wspomóc rozwiązanie bądź zminimalizowanie barier. UKNF wyraża nadzieję, że podjęta inicjatywa będzie kolejnym, ważnym krokiem do budowy w Polsce centrum innowacji finansowych, mającego kluczowe znaczenie w Europie i na świecie.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, jako koordynator prac Zespołu, pragnie wyrazić podziękowania wszystkim instytucjom i ich przedstawicielom, którzy brali udział w prowadzonych pracach i wnieśli cenny wkład w przygotowanie Raportu.

Status i charakter raportu – pouczenie :

---

1. Raport z prac Zespołu ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech nie ma ostatecznego charakteru.
  2. Prace nad poszczególnymi postulatami będą kontynuowane.
  3. W trakcie prac Raport będzie podlegał stosownemu uzupełnieniu i zmianom w odniesieniu do poszczególnych barier.
  4. Ostateczna treść Raportu zostanie opublikowana na stronie www.knf.gov.pl oraz rozesłana do członków Zespołu.
  5. Raport nie stanowi źródła prawa a proponowane propozycje regulacyjne nie są wiążące dla podmiotów posiadających inicjatywę legislacyjną i mogą wymagać dalszych prac.
  6. UKNF pełni jedynie funkcję koordynatora prac Zespołu. Nie podejmuje działań leżących w obszarze właściwym innym podmiotom ani działań za te podmioty.
  7. Treści zawarte w Raporcie obejmują stanowiska innych podmiotów. UKNF nie odpowiada za stanowiska niebędące stanowiskami UKNF.
-

Wykaz podmiotów, biorących udział w pracach nad barierami

W pracach nad barierami, uczestniczyli przedstawiciele 46 instytucji obejmując szeroką reprezentację instytucji publicznych (regulatorów, nadzorców) oraz przedstawicieli rynku (zarówno nadzorowanego, jak i nienadzorowanego). W pracach pięciu Podgrup (Systemowej, Kapitałowej, Tożsamości i AML, Bankowej oraz Konsumentckiej i Przetwarzania Danych) oraz późniejszych konsultacji zgłoszonych propozycji barier brali udział przedstawiciele następujących instytucji:

1. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF)
2. Ministerstwo Finansów (MF)
3. Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii (MRPiT)
4. Ministerstwo Cyfryzacji (MC)
5. Ministerstwo Sprawiedliwości (MS)
6. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS)
7. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (MSWiA)
8. Ministerstwo Zdrowia (MZ)
9. Narodowy Bank Polski (NBP)
10. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK)
11. Urząd Ochrony Danych Osobowych (UODO)
12. Rzecznik Finansowy (RF)
13. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)
14. Krajowa Administracja Skarbowa (KAS)
15. Generalny Inspektor Informacji Finansowej (GIIF)
16. Związek Banków Polskich (ZBP)
17. Rada Banków Depozytariuszy (RBD)
18. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych (KZBS)
19. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa (KSKOK)
20. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (KRUS)
21. Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności (PONIP)
22. Izba Domów Maklerskich (IDM)
23. Polska Izba Ubezpieczeń (PIU)
24. Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA)
25. Giełda Papierów Wartościowych (GPW)
26. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych (KDPW)

27. Krajowa Izba Rozliczeniowa (KIR)
28. Fundacja FinTech Poland
29. Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego (FRRF)
30. Koalicja na rzecz Polskich Innowacji (KPI)
31. Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce (KPF)
32. Konfederacja Lewiatan (KL)
33. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych (SEG)
34. Polski Związek Instytucji Pożyczkowych (PZIP)
35. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)
36. Polski Związek Faktorów (PZF)
37. Związek Przedsiębiorstw Finansowych (ZPF)
38. Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami (PZZW)
39. Zachodnia Izba Gospodarcza (ZIG)
40. Biuro Informacji Gospodarczej (BIG)
41. Biuro Informacji Kredytowej (BIK)
42. Spółdzielcza Grupa Bankowa (SGB)
43. Kancelaria prawna Sołtysiński Kawecki & Szlęzak (SKS)
44. Kancelaria prawna *Kochański* i Partnerzy
45. DLK Legal (DLK)
46. Areto

WYKAZ SKRÓTÓW UŻYWANYCH W DOKUMENCIE

NAZWY PODMIOTÓW

Areto Areto

BIG Biuro Informacji Gospodarczej

BIK Biuro Informacji Kredytowej

DLK DLK Legal

FinTech Poland Fundacja FinTech Poland

FRRF Fundacja Rozwoju Rynku Finansowego

GIIF Generalny Inspektor Informacji Finansowej

GIODO Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
GPW Giełda Papierów Wartościowych
GUS Główny Urząd Statystyczny
IZFiA Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami
IDM Izba Domów Maklerskich
KAS Krajowa Administracja Skarbowa
KDPW Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych
KIP Krajowa Instytucja Płatnicza
KIR Krajowa Izba Rozliczeniowa
KL Konfederacja Lewiatan
KNF Komisja Nadzoru Finansowego
KPI Koalicja na rzecz Polskich Innowacji
KPF Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce
KPK Kancelaria prawna Kocharński i Partnerzy
KRUS Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
KSKOK Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa
KZBS Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
MC Ministerstwo Cyfryzacji
MF Ministerstwo Finansów
MIP Mała Instytucja Płatnicza
MRPiT Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii
MRiPS Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej
MS Ministerstwo Sprawiedliwości
MSWiA Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
MSZ Ministerstwo Spraw Zagranicznych
MZ Ministerstwo Zdrowia
NBP Narodowy Bank Polski
PIIT Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
PIP Państwowa Inspekcja Pracy

PIU Polska Izba Ubezpieczeń

PONIP Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności

PZF Polski Związek Faktorów

PZIP Polski Związek Instytucji Pożyczkowych

PZZW Polski Związek Zarządzania Wierzytelnościami

RBD Rada Banków Depozytariuszy

RCL Rządowe Centrum Legislacji

RF Rzecznik Finansowy

SEG Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych

SGB Spółdzielcza Grupa Bankowa

SKOK Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa

SKS Kancelaria prawna Sołtysiński Kawecki & Szlęzak

TFI Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych

TSUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

TUW Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych

UKNF Urząd Komisji Nadzoru Finansowego

UODO Urząd Ochrony Danych Osobowych

UOKiK Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ZBP Związek Banków Polskich

ZIG Zachodnia Izba Gospodarcza

ZPF Związek Przedsiębiorstw Finansowych

ZUS Zakład Ubezpieczeń Społecznych

§ NAZWY AKTÓW PRAWNYCH I INNYCH REGULACJI

AMLD4 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu

AMLD5 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. Zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138 / WE i 2013/36 / UE

eIDAS Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE

IDD Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń

KC Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny

KPA Ustawa z dnia 14 czerwca 1966 r. Kodeks postępowania administracyjnego

KSH Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych

MiFID2 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE

PSD Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego

PSD2 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego

PZP Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych

RODO Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

Solvency II Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

UoBFG Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

UoBGK Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego

UoCIT Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych

UoDE Ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych

UoDO Ustawa z dnia z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych

UoDPP Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie

UoDU Ustawa z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń

UoDUiR Ustawa z dnia 11 września 2016 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej

UoEL Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności

UoFlizAFI Ustawa z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi

UoIDPRZP Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne

UoJP Ustawa z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim

UoK Ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych

UoKK Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim

UoKRS Ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym

UoOIF Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

UOP Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa

UoPiG Ustawa z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne

UoPPK Ustawa z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych

UoRR Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym

UoSKOK Ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych

UoŚUDE Ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną

UoO Ustawa z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach

UoOOR Ustawa z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych

UoPEA Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

UoUIG Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych

UoUZoIE Ustawa z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej

UoZPIoN Ustawa z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego

UoZPZP Ustawa z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych

UNRF Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym

UPB Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe

UPD Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. Prawo dewizowe

UPoRD Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym

UPP Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców

UPPPiF Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu

UPS Ustawa z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze

UPT Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne

UUP Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych

UoVAT Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług

NAZWY INNYCH POJĘĆ

AISP Dostawcy świadczący wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (ang. Account Information Service Providers)

AML Przeciwdziałanie praniu pieniędzy (ang. Anti-Money Laundering)

Blockchain Technologia łańcucha bloków

B+R Prace badawczo-rozwojowe

BUP Biuro usług płatniczych

CAN Cyfrowa Agenda Nadzoru

CBR Centralna Baza Rachunków

CEK Centralna Ewidencja Kierowców

CEPiK Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców

CIT Podatek dochodowy od osób prawnych (ang. Corporate Income Tax)

DLT Technologia rozproszonych rejestrów (ang. Distributed Ledger Technology)

EOG Europejski Obszar Gospodarczy

ePUAP Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej

ESPI Elektroniczny System Przekazywania Informacji

IKE Indywidualne Konto Emerytalne

IKZE Indywidualne Konto Zabezpieczenia Emerytalnego

IT Technologie informatyczne

FinTech Technologie finansowe (ang. Financial Technology)

KRS Krajowy Rejestr Sądowy

KIP Krajowa instytucja płatnicza

MIP Mała instytucja płatnicza

NIP Numer Identyfikacji Podatkowej

NFZ Narodowy Fundusz Zdrowia

OWU Ogólne Warunki Ubezpieczenia

PESEL Powszechny Elektroniczny System Ewidencji Ludności

PIT Podatek dochodowy od osób fizycznych (ang. Personal Income Tax)

PPE Pracowniczy Program Emerytalny

RDO Rejestr Dowodów Osobistych

REGON Rejestr Gospodarki Narodowej

RegTech Technologie regulacyjne (z ang. Regulatory Technology)

TPP Zewnętrzny dostawca (ang. Third Party Provider)

Lista zidentyfikowanych barier w rozwoju innowacji finansowych FinTech w Polsce wraz z opisem podjętych działań i rekomendacjami działań

Lp.	Nazwa i opis bariery wraz z podmiotem zgłaszającym	Ustalenia/podjęte działania/rekomendacje	Status bariery (usunięta, w trakcie usuwania, nieusunięta niezasadna, poza zakresem prac, w trakcie analiz)
1	<p>Brak jednoznacznej kwalifikacji prawnej kryptoaktywów i kryptowalut (Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Brak jednoznacznej regulacji w odniesieniu do wciąż rozwijającego się rynku utrudnia przesądzenie legalności lub braku zgodności z przepisami powszechnie obowiązującymi działalności podmiotów typu giełdy krypto-walut, prowadząc do emigracji podmiotów za granicę, co jednocześnie przyczynia się do zwiększenia ryzyka dla klientów takich podmiotów.</p> <p>Wprowadzenie regulacji (o charakterze lokalnym) określających ramy prawne oraz wymagania dla podmiotów prowadzących działalność na rynku kryptowalut i kryptoktywów.</p> <p>Oczekiwanie wydania stanowiska przez KNF.</p>	<p>W dniu 16 lipca 2020 r. opublikowano na stronie KNF projekt Stanowiska Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami. Termin na zgłaszanie ewentualnych uwag minął w dniu 30 lipca 2020 r.</p> <p>W dniu 10 grudnia 2020 r. opublikowano Stanowisko Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami.</p> <p>Celem Stanowiska jest zmniejszenie niepewności regulacyjnej związanej z klasyfikacją i kwalifikacją prawną kryptoaktywów na potrzeby ich oferowania, sprzedaży, lub organizacji obrotu w przypadku, kiedy prawem właściwym jest prawo polskie. Stanowisko dotyczy wyłącznie kryptoaktywów, do których z uwagi na siedzibę emitenta, fizycznej lokalizacji (w tym serwerów), siedzibę właściciela platformy obrotu, miejsce zamieszkania lub siedzibę nabywców lub też inne okoliczności formalnoprawne uzasadnione jest zastosowanie</p>	<p style="text-align: center;">Usunięta</p>

		<p>przepisów prawa polskiego. Stanowisko odnosi się jedynie do wybranych kwestii prawno-regulacyjnych, które zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym pozostają we właściwości Komisji Nadzoru Finansowego.</p>	
<p>2</p>	<p>Zbyt długi czas trwania postępowań licencyjnych prowadzonych przez KNF (Fundacja FinTech Poland, Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Postulowane jest skrócenie czasu prowadzenia postępowań, wprowadzenie w nadzorze elektronicznej formy prowadzenia postępowania, wypracowanie schematów kooperacji z nadzorem.</p>	<p>Trwają prace w Urzędzie mające na celu zniwelowanie niedogodnień. Interesariusze wskazywali na skrócenie czasu prowadzenia postępowań, wprowadzenie w nadzorze elektronicznej formy prowadzenia postępowania, wypracowanie schematów kooperacji z nadzorem. W szczególności odniesiono się do przyspieszenia i uproszczenia postępowania w przedmiocie uzyskania zezwolenia/wpisu do odpowiedniego rejestru przez organ nadzoru, a także do wdrożenia elektronicznej formy składania wniosku i komunikacji z organem nadzoru.</p> <p>Interesariusze zwracali uwagę również na skrócenie trwania postępowań prowadzonych przez nadzór poprzez - przykładowo – poprzez wypracowanie pewnych schematów kooperacji podmiotów nadzorowanych z nadzorem oraz zwiększenie możliwości organizacyjnych nadzorca.</p> <p>Należy zauważyć, że w ramach Cyfrowej Agendy Nadzoru¹ jednym z bloków tematycznych jest e-Urząd, w którym przewidziano, że „<i>dążąc do optymalizacji czasowej wypełniania obowiązków przez podmioty nadzorowane oraz usprawnienia procedur administracyjnych w UKNF, planuje się podjęcie działań zwiększających ilość automatyzacji procesów</i>”. W ocenie KNF bariera ta powinna być zlikwidowana, a przynajmniej znacznie ograniczona w ramach planowanych działań w CAN.</p> <p>W tym kontekście należy także zwrócić uwagę, że w dniu 1 lipca 2021 r. wchodzi w życie ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

¹ https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Cyfrowa_agenda_nadzoru_68264.pdf.

		<p>elektronicznych², której przepisy powinny także przyczynić się do usprawnieniu kontaktów wnioskodawców z KNF i przyspieszenia postępowań licencyjnych przez KNF.</p> <p>Warto też zwrócić uwagę, że w związku z ogłoszeniem stanu epidemii UKNF znacząco rozszerzył zakres spraw, których dokumentacja prowadzona jest w formie elektronicznej oraz niezwłocznie rozpoczął wśród stron prowadzonych postępowań akcją informacyjną dotyczącą możliwości skorzystania z elektronicznego trybu komunikacji za pomocą systemu ePUAP, a w czerwcu opublikował instrukcję, mającą na celu ułatwienie stronom postępowań korzystania z tej możliwości. Dalsze prace w tym zakresie prowadzone są w ramach powołanego w UKNF zespołu dot. e-postępowań, który przygotowuje wybrane procedury i wzory formularzy w postępowaniach administracyjnych. Prace zespołu są w toku, jednak już teraz można zaobserwować istotne skrócenie średniego czasu prowadzonych postępowań za sprawą wdrożenia wskazanych wyżej rozwiązań.</p>	
3	<p>Projekt komunikatu Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej o charakterze publicznym lub hybrydowym. (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Zgodnie z projektem Komunikatu jego treść została zaadresowana do podmiotów nadzorowanych, przez które rozumieć należy podmioty podlegające nadzorowi nad rynkiem finansowym zgodnie z ustawą z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 1 ust. 2 pkt 1-8). Obecnie treść Komunikatu znajdzie więc zastosowanie do takich podmiotów jak małe instytucje płatnicze (dalej jako: "MIP"), biura usług płatniczych (dalej jako: "BUP"), czy też dostawców świadczących</p>	<p>Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej został opublikowany w dniu 23 stycznia 2020 r.</p> <p>Komunikat zgodnie z użytą w nim definicją podmiotu nadzorowanego w I 1. 1 określa krąg podmiotów do których ma on zastosowanie poprzez odesłanie do art. 1 ust. 2 pkt. 1–8 Ustawy o nadzorze, gdzie w pkt 5 przepisu ustawodawca wymienił podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2020 r. poz. 794, ze zm.).</p>	Usunięta

² <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20200002320>

	<p>wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (dalej jako: "AISP"). W ocenie Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (dalej jako: "PIIT") tak szerokie ujęcie zastosowania Komunikatu nie jest uzasadnione i może stanowić istotną barierę rozwoju dla mniejszych dostawców usług płatniczych prowadzących działalność w charakterze MIP, BUP lub AISP. W tym miejscu wskazać należy, że przyjęte przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego wytyczne ws. outsourcingu, które swoim zakresem obejmują również zagadnienia związane z przetwarzaniem przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej, nie zostały skierowane do podmiotów utworzonych na gruncie prawa krajowego na podstawie art. 32 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (dalej jako: "PSD2") - w przypadku Polski MIP i BUP - oraz AISP.</p>	<p>MIP, AISP i PISP są podmiotami nadzorowanymi w rozumieniu Ustawy o nadzorze, dlatego Komunikat ma do nich zastosowanie w całości. Komunikat należy traktować jako sprecyzowanie istniejących wymagań prawnych, bez uszczerbku dla tych wymagań. Ponadto Komunikat jest podejściem krajowym do outsourcingu przetwarzania informacji w chmurze obliczeniowej dla sektora finansowego (model referencyjny). Tym samym wytyczne, zalecenia lub inne dokumenty prezentujące stanowisko europejskich organów nadzorczych, które odnoszą się do przetwarzania informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej, nie mają zastosowania do podmiotów nadzorowanych w zakresie w jakim są sprzeczne z Komunikatem. Obowiązujące w takiej sytuacji jest krajowe podejście określone w Komunikacie.</p> <p>Szczegółowa odpowiedź na przedmiotową kwestię została wskazana w pytaniach i odpowiedziach Q&A w sprawie wątpliwości związanych ze stosowaniem komunikatu UKNF z 23 stycznia 2020 r. dotyczącego przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej.</p>	
<p>4</p>	<p>Brak podstawy prawnej zobowiązującej KNF do publikacji interpretacji wydawanych na podstawie art. 11b UNRF (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Obowiązująca regulacja dotycząca instytucji wydawania przez Komisję Nadzoru Finansowego (dalej: "KNF") interpretacji w indywidualnych sprawach nie przewiduje obowiązku ich publikacji. W ocenie PIIT takie rozwiązanie negatywnie wpływa na rozwój sektora FinTech i utrudnia poznanie stanowiska organu nadzoru na temat wdrażania w praktyce poszczególnych rozwiązań zmierzających do unowocześnienia rynku finansowego i dystrybucji konkretnych usług. Co więcej, nie można wkluczyć, że w przyszłości podmioty rozważające wprowadzenie nowych</p>	<p>W trakcie dyskusji UKNF z przedstawicielami PIIT uzyskano informację, że podstawowym problemem podmiotów innowacyjnych jest brak dostępu do informacji na temat podejścia nadzoru do konkretnych obszarów innowacji.</p> <p>W celu zniwelowania tego problemu zaproponowano publikowanie zanonimizowanych lub przetworzonych interpretacji Komisji.</p> <p>Przedstawiciele UKNF wskazali, że takie działanie może powodować zmniejszenie zainteresowania podmiotów innowacyjnych uzyskaniem interpretacji Komisji, gdyż może to prowadzić do ujawnienia innowacyjnego modelu lub projektowanej usługi.</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>usług będą zwracać się do KNF z kwestiami, które zostały rozstrzygnięte przez KNF w toku rozpatrywania wcześniejszych wniosków o interpretację. Konsekwentnie, wprowadzenie obowiązku publikacji interpretacji przez KNF może w przyszłości umożliwić zmniejszenie obciążenia pracy samego UKNF, gdyż część podmiotów znających oficjalne stanowisko organu nadzoru w danej kwestii może zdecydować się na odstąpienie od złożenia wniosku o wydanie interpretacji. Dodatkowo zwrócić należy uwagę, że w przypadku interpretacji wydawanych na gruncie ordynacji podatkowej stosowne organy mają obowiązek publikacji wydanych przez siebie interpretacji, co pozytywnie wpływa na upowszechnianie wiedzy z zakresu prawa podatkowego i poznania przez podatników podejścia organów administracji publicznej do wykładni przepisów prawa.</p> <p>Wprowadzenie podstawy prawnej zobowiązującej KNF do publikacji interpretacji wydawanych na podstawie art. 11b u.n.r.f..</p>	<p>Jednocześnie przedstawiciele UKNF wskazali, że aktualnie przyjętą praktyką jest opracowywanie przez Urząd na podstawie doświadczeń zebranych w ramach wydawania interpretacji Komisji oraz funkcjonowania Programu Innovation Hub, stanowisk oraz komunikatów.</p>	
<p>5</p>	<p>Brak możliwości zaskarżenia interpretacji Komisji (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Kluczową barierą dla rozwoju nowych usług na rynku finansowym jest brak możliwości zaskarżenia stanowiska KNF wyrażonego w ramach wydania interpretacji o charakterze negatywnym lub pozytywnym jednak z zastrzeżonym warunkiem konieczności wprowadzenia zmian do modelu usługi. Obecne rozwiązanie zasadniczo nie pozostawia jakiegokolwiek pola do polemiki z organem nadzoru i ewentualnego ponownego rozważenia przez KNF argumentów nt. przedstawionego we wniosku stanu faktycznego i przyjętych w tym zakresie skutków prawnych. Pomimo więc obowiązywania formalnej zasady braku związania interpretacją zarówno wnioskodawcy, jak również KNF (art. 11b ust. 8 u.n.r.f.), to w praktyce wnioskodawcy, w przypadku uzyskania np. negatywnych interpretacji, nie posiadają instrumentów prawnych</p>	<p>Bariera została omówiona podczas spotkania. W ocenie UKNF brak możliwości zaskarżenia interpretacji Komisji nie stanowi bariery dla rozwoju FinTech.</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>umożliwiających wykazanie przed KNF legalności projektowanego przez siebie rozwiązania, za wyjątkiem zmodyfikowania tworzonej usługi.</p> <p>Wprowadzenie podstawy prawnej dla ustanowienia trybu odwoławczego od stanowiska KNF przedstawionego w przedmiocie wniosku o wydanie interpretacji, ewentualne wskazanie, że interpretacja wydawana jest w formie decyzji administracyjnej.</p>		
<p>6</p>	<p>Brak stanowiska KNF w zakresie rozumienia przesłanki innowacyjności art. 11b ust. 2 UNRF (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Obecna regulacja przesłanki uzasadniającej wydanie przez KNF interpretacji, która odwołuje się do innowacyjnego charakteru usługi, budzi istotne wątpliwości oraz trudności w praktyce. Nie jest bowiem jasne jakimi kryteriami KNF kieruje się podczas oceniania innowacyjnego charakteru usług opisanych przez wnioskodawcę (nie wynikają one z przepisów u.n.r.f.). Dodatkowo, taka sytuacja prowadzi do niepewności prawnej w zakresie oceny przesłanki decydującej o możliwości, a de facto zasadności, złożenia stosownego wniosku do KNF. Uwzględniając potrzebę zapewnienia pewności prawa konieczne wydaje się więc określenie jasnych przesłanek decydujących o "innowacyjności" usługi opisanej we wniosku oraz oczekiwań organu nadzoru względem wnioskodawcy co do sposobu wykazania posiadania przez konkretną usługę cechy "innowacyjności".</p> <p>Wydanie przez UKNF oficjalnego stanowiska w przedmiocie przesłanek wykładni pojęcia "innowacyjności", o którym mowa w art. 11b ust. 2 u.n.r.f..</p>	<p>UKNF opracuje stanowisko w przedmiocie wykładni pojęcia innowacyjności o którym mowa w art. 11b ust. 2 UNRF.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

7	<p>Wysokość opłaty z tytułu wydania interpretacji Komisji (art. 11b ust. 5 UNRF) (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>W ocenie PIIT aktualnie obowiązująca wysokość opłaty z tytułu rozpatrzenia wniosku o interpretację KNF jest zbyt wysoka w szczególności względem podmiotów zainteresowanych rozpoczęciem świadczenia usług na rynku finansowym, które często należą do grupy mniejszych firm. Obecny koszt może stanowić dla wielu podmiotów barierę o charakterze finansowym, uniemożliwiającą poznanie stanowiska organu nadzoru na temat projektowanych usług. Brak posiadania takiej wiedzy może z kolei przekładać się na trudności związane z pozyskiwaniem inwestorów niezbędnych do realizacji konkretnego projektu. Na marginesie wskazuje się, że interpretacje wydawane na gruncie prawa podatkowego podlegają symbolicznej opłacie w wysokości 40 PLN, stąd tym bardziej dziwi fakt uregulowania opłaty dedykowanej od interpretacji wydawanych przez KNF na poziomie dwudziestopięciokrotnie wyższym.</p>	<p>Opłata za wydanie interpretacji Komisji została określona zgodnie z art. 11b ust. 5 UNRF w wysokości 1000 zł.</p> <p>Mając na względzie, że podmioty sektora FinTech mogą uzyskać od UKNF wsparcie w zakresie prawno-regulacyjnym bezpłatnie w ramach Programu Innovation Hub, uwaga nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Opłata w wysokości 1000 zł za wydanie interpretacji Komisji ma na celu zapewnienie, że wnioski o wydanie interpretacji Komisji będą przygotowane w sposób kompletny i pełny, a przede wszystkim będą spełniały wszelkie wymogi formalne i merytoryczne.</p> <p>Jednocześnie opłata stała wskazana w art. 14f ust. 1 ustawy ordynacja podatkowa, w kwocie 40 zł, odnosi się do interpretacji które mają charakter powszechny.</p> <p>Natomiast w przypadku interpretacji Komisji są one kierowane do podmiotów których działalność wiąże się z obowiązkiem spełnienia szeregu wymogów prawnych. Skutkuje to również, znacznym skomplikowaniem stanów faktycznych, które podlegają analizie w celu wydania interpretacji Komisji.</p>	<p>Niezasadna</p>
8	<p>Brak unormowanej prawnie ścieżki do świadczenia innowacyjnych usług transgranicznych (Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Polskie przedsiębiorstwa pomimo tego, że działają na wspólnym rynku, nie są przygotowane merytorycznie do świadczenia usług transgranicznych pomimo istnienia organizacyjnych możliwości oraz potencjalnie wysokiego popytu na świadczone przez nich usługi FinTech.</p>	<p>Bariera została skierowana do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, Pracy i Technologiii do wiadomości do Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu.</p> <p>Do chwili publikacji raportu do UKNF nie wpłynęła odpowiedź z Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, Pracy i Technologii.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>Instytucje nadzorcze, kontrolne i rejestrowe również nie mają odpowiedniego przygotowania, jak również opracowanych schematów wsparcia prawno-biznesowego.</p> <p>Przygotowanie i popularyzacja wraz z wdrożeniem schematów wsparcia prawno-biznesowego dla polskich przedsiębiorstw, które chcą świadczyć usługi transgraniczne.</p>		
<p>9</p>	<p>Brak pewności prawnej w zakresie innowacji finansowych i deterioracja finansowania zewnętrznego fintech (Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Skutkiem braku pewności prawnej jest wzrost kosztów i ryzyka regulacyjne; niesprzyjające otoczenie prawno-regulacyjne powoduje niechęć inwestorów do finansowania fintech za pośrednictwem rynków kapitałowych</p>	<p>Bariera przekazana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Jednocześnie należy zwrócić uwagę na działania UKNF zmierzające do zwiększenia pewności prawnej w zakresie innowacji finansowych w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - funkcjonowanie Programu Innovation Hub, za pośrednictwem którego podmioty mogą uzyskać wyjaśnienia o charakterze prawno – regulacyjnym, - wydawanie interpretacji Komisji na podstawie art. 11b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, - publikowanie stanowisk, komunikatów oraz Q&A w obszarze innowacji finansowych (np. crowdfunding, chmura obliczeniowa, kryptoaktywa). 	<p>Usunięta</p>
<p>10</p>	<p>Niesymetryczne wymogi sprawozdawcze (Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Pomimo zapewnień i postulatów obowiązki sprawozdawcze wciąż cechuje wysoki stopień uciążliwości. Potencjalnie rozszerzający się zakres podmiotów nadzorowanych o różnym modelu i skali działalności implikuje stosowanie wobec nich subsydiarnych obowiązków sprawozdawczych – niestety, w praktyce legislacyjnej obserwujemy</p>	<p>Bariera została zaadresowana do Ministerstwa Finansów które nie odniosło się do przedmiotowej bariery oraz do Narodowego Banku Polskiego.</p> <p>Zgodnie z odpowiedzią Narodowego Banku Polskiego: Podmiot zgłaszający barierę (Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, PZIP) sformułował barierę w sposób bardzo ogólny, wskazując jedynie, że wymogi sprawozdawcze dla podmiotów fintechowych powinny być</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>tendencję do klonowania obowiązków, wymogów i sankcji z istniejących aktów prawnych stosowanych wobec instytucji o większym poziomie kapitałów i czynników ryzyka. Wymogi sprawozdawcze powinny być proporcjonalne do zakresu i skali działania firmy FinTech, jak również ich wypełnienie powinno być możliwe za pośrednictwem zunifikowanych, nisko kosztowych oraz certyfikowanych rozwiązań technologicznych (RegTech).</p> <p>Dostosowanie wymogów sprawozdawczych proporcjonalnie do skali i zakresu działania firmy FinTech oraz umożliwianie spełniania wymogów sprawozdawczych za pośrednictwem zunifikowanych i nisko kosztowych, certyfikowanych rozwiązań technologicznych.</p>	<p>dostosowane do skali działalności i znaczenia poszczególnych kategorii podmiotów w systemie finansowym, jak również powinny być rozszerzone możliwości ich wypełniania z wykorzystaniem rozwiązań cyfrowych. Przygotowany przez PZIP – w odpowiedzi na prośbę przekazaną podczas posiedzenia zespołu - materiał dodatkowy nie zawiera bardziej szczegółowych postulatów.</p> <p>Taki sposób sformułowania bariery utrudnia merytoryczne odniesienie się do tej propozycji. Proponujemy, aby wnioskodawcy przygotowali listę konkretnych obowiązków sprawozdawczych, które w ich opinii stanowią nadmierne obciążenie dla podmiotów sektora fintech prowadzących poszczególne rodzaje działalności finansowej (firm pożyczkowych, instytucji płatniczych itp.) wraz z uzasadnieniem. Taki sposób sformułowania propozycji umożliwiłby merytoryczną dyskusję nad tym, czy modyfikacja danych obowiązków sprawozdawczych byłaby możliwa bez szkody dla jakości nadzoru nad rynkiem finansowym, ochrony konsumentów i inwestorów, jak również egzekwowania innych przepisów prawa, np. z dziedziny AML/CFT.</p>	
<p>11</p>	<p>art. 509 Kodeksu cywilnego (Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Powszechne wpisywanie do umów B2B zakazu cesji wierzytelności, co jest szczególnie niebezpieczne dla małych i średnich przedsiębiorstw, które podejmując współpracę z większym i silniejszym kontrahentem, mogą mieć trudności z terminowym egzekwowaniem płatności, a fakt, że nie mogą swobodnie zarządzać swoją wierzytelnością, naraża je na ryzyko utraty płynności finansowej.</p> <p>Zasadniczą i podstawą kwestią powinno być rozróżnienie wierzytelności na wierzytelności pieniężne i wierzytelności niepieniężne (model dualistyczny).</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości. Zgodnie z odpowiedzią MS "Propozycja, aby umowy zakaz przelewu wierzytelności był ważny i skuteczny inter partes, a więc nie rodził skutku w postaci nieważności umowy przelewu, wydaje się być rozsądna. Gdy dłużnik zostanie narażony na straty będzie mógł realizować odpowiedzialność odszkodowawczą wobec zbywcy z tytułu naruszenia przez niego zakazu przelewu. Taki zapis ograniczyłby możliwość nadużywania przez dłużnika będącego silniejszą stroną kontraktu swojej pozycji." 2: "Ostrożnie należy natomiast traktować propozycję usunięcia art. 514 k.c. statuującego zasadę pactum de non cedendo, stanowiącego dodatkową ochronę dłużnika oraz nabywcy cesji."</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>W przypadku wierzytelności niepieniężnych istniejące kodeksowe restrykcje (tj. skuteczność kontraktowych zakazów cesji) powinny zostać utrzymane, choć nie bez niewielkiej zmiany (usunięcie obecnego kryterium stwierdzenia wierzytelności pismem oraz istnienia pisemnej wzmianki o zakazie).</p> <p>W przypadku wierzytelności pieniężnych (będących surogatem zapłaty) konieczne jest wprowadzenie zmian mających na celu osiągnięcie wyważonej ochrony dłużnika stanowiącej fundament nowoczesnej zmiany wierzyciela, z uwzględnieniem jednak, w określonych przypadkach, potrzeby bezpieczeństwa nabywcy.</p> <p>Sedno zmiany dotyczącej wierzytelności pieniężnych powinno zawierać się w stwierdzeniu, że „zastrzeżenie umowne między wierzycielem i dłużnikiem, ograniczające bądź wyłączające swobodę cesji wierzytelności pieniężnych, jest (...) zawsze skuteczne inter partes. W przypadku jego naruszenia odpowiedzialny ex contractu względem dłużnika scedowanej wierzytelności będzie wyłącznie zbywca. (...) dłużnik nie może podnosić skutecznych zarzutów przeciwko nabywcy wierzytelności pieniężnych wynikających z naruszenia tego typu zakazów, choćby w chwili cesji nabywca o nich wiedział. Dłużnik nie może także dochodzić odszkodowania w ramach odpowiedzialności ex contractu od nabywcy ani też nie może potrącić z przelaną wierzytelnością roszczenia odszkodowawczego wobec zbywcy z tytułu niewykonania takiego postanowienia. Może natomiast realizować on odpowiedzialność odszkodowawczą wobec zbywcy z tytułu naruszenia przez niego zakazu przelewu.”</p> <p>Powyższe dotyczyłoby wyłącznie obrotu profesjonalnego czyli B2B (z wyłączeniem B2C oraz wierzytelności służby zdrowia, w tym szpitali).</p>		
12	<p>art. 139¹ KPC - Obowiązek dostarczenia pisma wszczynającego postępowanie na adres zamieszkania pozwanego. (Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Sprawiedliwości „Powyższe regulacje, wbrew zapatrywaniom zawartym w zestawieniu barier, nie powinny stanowić bariery dla rozwoju innowacji finansowych w Polsce. Dają one powodom –</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>Umożliwienie wierzycielom dostępu do bazy Pesel- Net w pełnym zakresie lub ewentualnie na zasadzie odpytania czy posiadany przez wierzyciela adres jest zgodny z tym w bazie.</p>	<p>wierzycielom dużo szersze możliwości, w porównaniu do poprzednich rozwiązań prawnych, do podejmowania działań w celu ustalenia adresu pozwanego, a jednocześnie w szerszym zakresie realizują zasadę sprawiedliwego i skutecznego prawa do obrony dla strony pozwanej." - doręczenia poprzez komornika art. 3, 3a, 3b ustawy o komornikach "w myśl art. 3b ustawy o komornikach – powód ma możliwość wystąpienia do komornika z wnioskiem o podjęcie czynności zmierzających do ustalenia aktualnego adresu zamieszkania pozwanego, a komornik w celu realizacji wniosku może żądać niezbędnych informacji od organów podatkowych i organów rentowych oraz banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Właśnie te instytucje czy podmioty w praktyce najczęściej dysponują aktualnym adresem danej osoby, który nie jest ujawniony w systemie PESEL. W systemie tym bowiem zamieszczone są zasadniczo tylko dane meldunkowe, które były już wcześniej i są nadal dostępne dla powodów – wierzycieli stosownie do art. 47 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397 z późn. zm.), a także – co należy szczególnie podkreślić – od kwietnia 2020 r. w zakresie danych dotyczących adresu za pomocą urządzeń teletransmisji danych (art. 49 ust. 2 wskazanej ustawy)." 2 "Proponowane zmiany w zakresie ewentualnego rozszerzenia zakresu dostępu do bazy „PESEL-NET” pozostają poza właściwością Ministerstwa Sprawiedliwości.”</p>	
<p>13</p>	<p>Funkcjonowanie i zakładanie Prostej Spółki Akcyjnej, a przepisy dot. Krajowego Rejestru Sądowego - m.in. art. 304 ze zn. 34 § 8 Kodeksu Spółek Handlowych (Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Przepisy o prostej spółce akcyjnej umożliwiają prowadzenie rejestru akcji z wykorzystaniem technologii DLT. Rozwiązanie to otwiera przestrzeń dla tworzenia szeregu innowacyjnych rozwiązań, które mogą</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości. Zgodnie z odpowiedzią Ministerstwa Sprawiedliwości: "Propozycja dotycząca zniesienia obowiązku przekazywania przez zarząd takich list do sądu rejestrowego, a jednocześnie zapewniania dostępu do takiego dokumentu w aktach rejestrowych spółki, wymaga zmian w systemie KRS. Jednym z możliwych rozwiązań, zachowując zasadę rejestrów referencyjnych, mogłoby być utworzenie w systemie KRS funkcjonalności prezentacji</p>	<p>W trakcie analiz</p>

<p>potencjalnie zwiększyć dostępność akcji oraz ułatwią obrót tymi instrumentami. Jednocześnie, niektóre inne przepisy o PSA wprowadzają rozwiązania, które wydają się pozostawać w sprzeczności ze wspieraniem innowacyjnych rozwiązań. Przykładowo, art. 300 (34) § 8 Kodeksu Spółek Handlowych nakłada na zarząd spółki PSA obowiązek przekazania do sądu rejestrowego listy aktualnych akcjonariuszy ze wskazaniem konkretnych informacji dot. wyemitowanych akcji. Wskazany obowiązek zarządu powstaje w momencie otrzymania powiadomienia od podmiotu prowadzącego rejestr akcjonariuszy o dokonaniu nowego wpisu. W kontekście rejestrów prowadzonych z wykorzystaniem technologii DLT wskazany obowiązek wydaje się zbędny. Wprowadza bowiem niepotrzebny formalizm. Prowadzenie rejestru akcji w technologii DLT umożliwia automatyzację zmian w rejestrze. Zamiast dodatkowego obowiązku nakładanego na zarząd należy rozważyć rozwiązania, które umożliwią integrację systemów spółki oraz KRS z rejestrem prowadzonym w zdecentralizowanej formie. Taka integracja pozwoliłaby na wydobycie istotnej wartości dodanej z prowadzenia rejestru z wykorzystaniem technologii DLT i odciążała spółki od konieczności realizowania nadmiernych formalności. Dodatkowo, należy wskazać, że ustawa z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, która zakłada jego cyfryzację i przeniesienie procesu składania wniosków rejestrowych do systemu teleinformatycznego zdaje się nie uwzględniać w swojej treści prostej spółki akcyjnej.</p> <p>Wprowadzenie do KSH oraz ustawy o KRS rozwiązań, które umożliwiłyby pełne wykorzystanie potencjału technologii DLT. Potencjał ten sprowadza się w dużej mierze do możliwości automatyzacji rejestracji zmian dokonywanych w rejestrze bez konieczności dokonywania dodatkowych czynności np. przez zarząd spółki. Przepisy prawa powinny tworzyć możliwość integracji systemu teleinformatycznego KRS z rejestrem akcjonariuszy. W przypadku takiej integracji zarząd spółki powinien być zwolniony z obowiązku</p>	<p>listy akcjonariuszy tworzonej online na podstawie danych uzyskanych z rejestru prowadzonego przez KNF (integracja KRS z rejestrem KNF). Takie rozwiązanie byłoby jednak możliwe tylko jeśli rejestr akcjonariuszy prowadziłby KNF w rejestrze elektronicznym. Aktualne przepisy pozwalają, aby rejestr akcjonariuszy dla PSA mógł również prowadzić notariusz (art. 300 (31) k.s.h.) i integracja z KRS w takim przypadku może być niemożliwa.</p> <p>Wprowadzanie dodatkowych funkcjonalności do systemu KRS na obecnym etapie przebudowy tego systemu nie jest wskazane, natomiast usunięcie tego typu bariery byłoby ewentualnie możliwe do realizacji (po wcześniejszej pogłębionej analizie) po pełnym wdrożeniu wszystkich usług nowego elektronicznego KRS-u. Takie zmiany w systemie eKRS będą wymagały jednak zmian w przepisach.</p> <p>UKNF skierował przedmiotową propozycję bariery również do Ministerstwa Finansów, które w odpowiedzi, wskazało, że: „Prosta spółka akcyjna regulowana jest przepisami KSH i została wprowadzona przez Ministerstwo Sprawiedliwości, dlatego też w sprawie tej rekomendacji powinien wypowiedzieć się ten Resort, ponadto zgodnie z KSH akcje prostej spółki akcyjnej nie mogą być dopuszczane ani wprowadzane do obrotu zorganizowanego w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi (art. 300³⁶ § 2 k.s.h..)”</p> <p>W ocenie UKNF prowadzenie rejestru akcji z wykorzystaniem DLT zostało pomyślane jako rozwiązanie ułatwiające obrót tymi instrumentami a jako rozwiązanie techniczne umożliwiające rejestrację akcji. Tym samym ewentualne zmiany w tym zakresie wymagają dalszych analiz.</p>	
--	--	--

	<p>przygotowywania dodatkowych zgłoszeń o zmianach w rejestrze. Powyższe uwagi dotyczą również w dużej mierze niepublicznych spółek akcyjnych, w przypadku których rejestry akcjonariuszy będą mogły być prowadzone również z wykorzystaniem technologii DLT. Nowe przepisy ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym powinny zostać znowelizowane w taki sposób, aby ich treść odnosiła się do prostej spółki akcyjnej, w zakresie analogicznym jak do innych typów spółek kapitałowych. Bariera dotyczy w szczególności podmiotów, które mają możliwość prowadzenia rejestru akcjonariuszy PSA (m.in.. biura maklerskie i notariusze) jak również wszystkich podmiotów, które będą chciały prowadzić działalność gospodarczą w formie PSA.</p>		
<p>14</p>	<p>Lista ostrzeżeń publicznych - art. 6b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Lista ostrzeżeń publicznych stanowi użyteczny instrument ostrzegania rynku oraz klientów przed podmiotami mogącymi prowadzić działalność bez wymaganych zezwoleń i związanymi z tym nieprawidłowościami. Jednocześnie podmioty realizujące nowe modele biznesowe lub działające w obszarach objętych nowymi regulacjami muszą liczyć się z ryzykiem wpisania na listę ostrzeżeń, jeżeli w ramach prowadzonych analiz przyjęły założenie, że ich działalność nie wymaga uzyskania zezwolenia lub spełnienia innych warunków, zaś KNF dokona w tym zakresie odmiennej oceny. Taki publiczny wpis wiąże się z dotkliwymi konsekwencjami dla spółki, zwłaszcza ze względu na utratę reputacji i zaufania klientów oraz kontrahentów (np. w praktyce wpis często powoduje natychmiastowe zakończenie współpracy). Zarazem z perspektywy innych uczestników rynku lista nie zawsze pozwala na dokładne ustalenie przesłanek i okoliczności, które zadecydowały o wpisie. Natomiast z perspektywy podmiotu, którego dotyczy wpis, ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym nie przewiduje</p>	<p>Lista ostrzeżeń publicznych KNF funkcjonuje na podstawie art. 6b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Zgodnie z ust. 1 wpis na listę możliwy jest jedynie w odniesieniu do podmiotów które prowadzą działalność nadzorowaną przez Komisję bez stosownego zezwolenia (np. działalność w zakresie gromadzenia środków pieniężnych w celu obciążania ich ryzykiem). Jest to możliwe dopiero po złożeniu przez Komisję zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.</p> <p>Celem funkcjonowania listy ostrzeżeń publicznych jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku oraz jego stabilności, bezpieczeństwa oraz zaufania. Mając na względzie naczelną zasadę, którą kieruje się Komisja w obszarze innowacji finansowej, którą jest tzw. Secure FinTech, wprowadzenie przedmiotowej zmiany jest niecelowe i mogłoby doprowadzić do zwiększenia nieprawidłowości na rynku finansowym.</p> <p>Ponadto należy uznać za nieuprawniony argument w zakresie niewłaściwej interpretacji przepisów przez podmiot w sytuacji, gdy może w tym zakresie uzyskać bezpłatną pomoc w ramach Programu</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>szczególnych gwarancji proceduralnych przed ani po dokonaniu wpisu. Taki podmiot może próbować kwestionować wpis dopiero w sposób pośredni na etapie postępowania karnego, o ile jego pozycja procesowa w ogóle uprawnia go do brania udziału w tym postępowaniu. Odpowiednia wzmianka na liście może być opublikowana dopiero po uzyskaniu prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie, co może dodatkowo wydłużać postępowanie.</p> <p>Rozważenie poszerzenia zakresu informacji publikowanych w ramach wpisu o podstawowe wiadomości dotyczące stanu faktycznego (działalności) leżącego u podstaw dokonania wpisu oraz o informacje nieprawomocnych rozstrzygnięciach zapadających w toku postępowania karnego. Stworzenie szerszych gwarancji proceduralnych w związku z dokonywaniem wpisów na listę ostrzeżeń publicznych co najmniej poprzez umożliwienie podmiotowi poznania stanowiska KNF i zajęcie własnego stanowiska przed dokonaniem wpisu, a także rozważenie stworzenia ścieżki odwoławczej od wpisu w ramach postępowania administracyjnego. Rozważenie modyfikacji kompetencji KNF w taki sposób, aby dokonanie wpisu na listę ostrzeżeń miało charakter fakultatywny, a nie obligatoryjny, np. poprzez wskazanie przesłanek dokonywania wpisu takich jak waga naruszeń, skala prowadzonej działalności czy poziom ryzyka dla klientów i innych uczestników rynku. Do rozważenia jest również rozwiązanie, w którym wpis byłby dokonywany przez inny organ (np. sąd) na wniosek KNF.</p>	<p>Innovation Hub, lub wystąpić o interpretację Komisji na podstawie art. 11b UNRF.</p>	
<p>15</p>	<p>Brak komunikacji w języku angielskim negatywnie wpływa na zainteresowanie podmiotów zagranicznych pozyskiwaniem licencji w Polsce. Regulatorzy w innych jurysdykcjach coraz częściej pracują również w języku angielskim. (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p>	<p>Aktualnie komunikacja z podmiotami na ich żądanie może być prowadzona w języku angielskim. Ma to miejsce m.in. podczas konsultacji w ramach Programu Innovation Hub jak również podczas spotkań z podmiotami.</p> <p>Najważniejsze stanowiska i komunikaty, które są publikowane przez KNF/UKNF podlegają tłumaczeniu oraz późniejszej publikacji w języku</p>	<p>Niezasadna</p>

<p>Brak komunikacji w języku angielskim negatywnie wpływa na zainteresowanie podmiotów zagranicznych pozyskiwaniem licencji w Polsce. Regulatorzy w innych jurysdykcjach coraz częściej pracują również w języku angielskim.</p> <p>Wprowadzenie możliwości komunikacji z uczestnikami rynku w języku angielskim. Komunikaty adresowane do rynku powinny być tworzone od początku również w języku angielskim. Docelowo język angielski powinien być dopuszczony również na etapie prowadzenia postępowań.</p>	<p>angielskim. Przykładem w tym zakresie może być Komunikat UKNF dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej.</p> <p>Ze względu na powszechnie obowiązujące przepisy nie istnieje możliwość prowadzenia postępowań administracyjnych w języku obcym w tym języku angielskim. Spotkania w ramach Innovation Hub prowadzone są w języku angielskim, jeżeli zachodzi taka potrzeba.</p> <p>Na prowadzenie postępowania administracyjnego lub jakiegokolwiek podobnego nie pozwala obecnie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, w którym to języku, jako urzędowym, obowiązane są posługiwać się organy administracji. O ile kwestia ta jest możliwa do realizacji w ramach ograniczonych siłą rzeczy zapytań kierowanych w trybie art. 11b ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym – art. 11a dopuszcza komunikację w języku angielskim - nie powinna być jednak rozszerzana na inne kwestie. Dotyczy to zwłaszcza spraw, które mogą być przedmiotem kontroli sądowno-administracyjnej. Powstaje więc ryzyko, że sąd administracyjny podniesie zarzut błędnego zgromadzenia i rozpatrzenia materiału dowodowego poprzez brak dokonania tłumaczenia dokumentów z języka oryginalnego na j. polski (zob. wyrok Sądu Administracyjnego w Opolu sygn. I SA/Op 188/14). Przeprowadzenie tłumaczenia każdego dokumentu kierowanego w j. angielskim na potrzeby akt administracyjnych będzie natomiast znaczącą uciążliwością i utrudnieniem dla organu nadzoru oraz wiązać się będzie z dodatkowymi kosztami.</p> <p>Po trzecie wreszcie - otwarte pozostaje pytanie, w jakim celu polski organ administracji ma prowadzić korespondencję z polskim podmiotem (spółką prawa handlowego zarejestrowaną w Polsce) lub podmiotem ubiegającym się o licencję w Polsce. Wydaje się, że ustanowienie pełnomocnika lub upoważnienie pracownika posługującego się językiem polskim przez podmiot aplikujący nie</p>	
--	--	--

		<p>powinno być dla niego nadmiernym obciążeniem. Z drugiej strony - posługiwanie się językiem angielskim w toku postępowań administracyjnych może powodować trudności ze zrozumieniem pism przez pracowników nadzoru, zwłaszcza w kwestiach skomplikowanych. W naszej ocenie sprawa opisana w pkt 15 nie jest więc „barierą” i nie może być taktowane jako „zidentyfikowana bariera”. Postulat posługiwania się językiem angielskim szerzej niż dotychczas jest nierealny.</p>	
<p>16</p>	<p>Screen scraping i dostęp do informacji o innych rachunkach niż płatnicze (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Coraz częściej firmy są zainteresowane uzyskiwaniem informacji o stanie rachunków oszczędnościowych oraz inwestycyjnych, w tym rachunków maklerskich a brak jasnego stanowiska KNF w zakresie stanowiska KNF w odniesieniu do takiego rodzaju screen scrapingu blokuje pracę nad tymi rozwiązaniami</p> <p>Oczekiwane w tym zakresie jest wydanie stanowiska przez KNF.</p>	<p>Aktualnie brak jest podstawy prawnej dla dostępu do informacji o stanie rachunków oszczędnościowych oraz w tym maklerskich przez podmioty trzecie. Takie stanowisko zostało także potwierdzone przez EBA w kontekście PSD2 i Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/389 dnia 27 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących silnego uwierzytelniania klienta i wspólnych i bezpiecznych otwartych standardów komunikacji³ w odpowiedzi na pytanie 2018_4272 i 2018_4856, które są dostępne na stronie internetowej EBA⁴, a także w wytycznych z 15.12.2020 r. - <i>Guidelines 06/2020 on the interplay of the Second Payment Services Directive and the GDPR (wersja 2.0)</i>⁵.inwestycyjnych w tym maklerskich przez podmioty trzecie. Jednocześnie zaproponowana metoda screen scrapingu nie zapewnia minimalnego poziomu bezpieczeństwa danych, ponieważ prowadzi do przekazywania przez klientów swoich danych dostępowych podmiotom trzecim. W ocenie UKNF wprowadzenie takiej możliwości będzie prowadziło do szerszego wykorzystania tego mechanizmu w celach oszustwa.</p>	<p>Niezasadna</p>

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32018R0389&from=EN>

⁴ <https://www.eba.europa.eu/single-rule-book-qa/search>

⁵ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_202006_psd2_afterpublicconsultation_en.pdf

		Celowym wydaje się analiza zasad na jakich taki dostęp mógłby odbywać się w sposób bezpieczny i ujednolicony tak jak ma to miejsce w obszarze usług płatniczych na podstawie dyrektywy PSD2.	
17	<p>Podejście do korzystania z rozwiązań chmurowych (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Podmioty z sektora FinTech sygnalizują niezmiennie, że jedną z podstawowych praktycznych barier dla rozwoju FinTech-u są restrykcyjne przepisy dotyczące outsourcingu, w szczególności w kontekście korzystania z chmury. Coraz więcej rozwiązań fintechowych jest od samego początku budowanych w oparciu o architekturę chmurową. Powstają nowe modele świadczenia tych usług (w praktyce polegające na tworzeniu złożonego łańcucha poddostawców chmury). Wydaje nam się bardzo ważne aby stanowisko UKNF dotyczące outsourcingu chmurowego uwzględniało specyficzne potrzeby sektora FinTech. Nadmierna regulacja korzystania z chmury może przyczynić się do zatrzymania rozwoju innowacji finansowych i zmniejszenia konkurencyjności polskiego sektora FinTech. Bardziej szczegółowe uwagi w tym zakresie przedstawiliśmy w komentarzu do projektu stanowiska KNF dotyczącego outsourcingu chmurowego.</p> <p>Uwzględnienie specyficznych potrzeb sektora FinTech przy tworzeniu stanowiska UKNF w odniesieniu do outsourcingu chmurowego</p>	<p>W dniu 23.01.2020 r. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego wydał komunikat w sprawie przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej. Zważywszy na wątpliwości uczestników rynku w zakresie dopuszczalnego zakresu korzystania z rozwiązań chmury obliczeniowej w bieżącej działalności podmiotów nadzorowanych, UKNF zorganizował cykl 5 spotkań, których zadaniem było zmniejszenie niepewności prawnej interesariuszy w zakresie przedmiotowej materii.</p> <p>Efektom prac podjętych w drugiej połowie 2020 r, jest wydawanie Pytań i odpowiedzi (Q&A) w sprawie wątpliwości związanych ze stosowaniem Komunikatu. Ponadto w ramach wyjaśnień związanych ze stosowaniem Komunikatu prowadzona jest dedykowana skrzynka mailowa (konsultacje.chmura@knf.gov.pl).</p>	Usunięta
18	<p>Brak mechanizmów pozwalających na zastępowanie klauzul niedozwolonych innymi postanowieniami (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p>	<p>W opinii Rzecznika Finansowego, utrzymanie w mocy postanowień umowy konsumenckiej po eliminacji postanowienia nieuczciwego nie może się dokonywać z inicjatywy jednej ze stron kontraktu. Ewentualna ingerencja w treść umowy zawartej z konsumentem</p>	Niezasadna

	<p>W przypadku stwierdzenia przez samego przedsiębiorcę istnienia klauzul niedozwolonych (np. podobnych do wpisanych do rejestru) powstaje duża niepewność prawna co do treści umowy wiążącej przedsiębiorcę i klienta. Jest to szczególnie dotkliwe w przypadku długotrwałych stosunków prawnych (np. umowa rachunku bankowego). Wprowadzenie przepisu wprost pozwalającego przedsiębiorcy na zastąpienie postanowienia co do którego istnieje podejrzenie, że jest niedozwolone innym postanowieniem. Można rozważyć "przymus" konsultowania zmiany z organem zajmującym się ochroną konsumentów np. Prezesem UOKiK, Rzecznikiem Finansowym, przy czym konsultacje i zmiana nie powinny skutkować wszczynaniem postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, ponieważ w przeciwnym wypadku przepisy byłyby martwe.</p>	<p>w celu jej dalszego utrzymania przez jedną ze stron kontraktu należy uznać za niedopuszczalną.</p> <p>Przepisy art. 385¹ i nast. Kodeksu cywilnego stanowią implementację Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich. Oba akty prawne wyraźnie wskazują, że w przypadku nieważności któregoś postanowienia strony nadal są związane umową.</p> <p>Jednocześnie zgodnie m.in. z art. 77 § 1 Kodeksu cywilnego, uzupełnienie lub zmiana umowy wymaga zachowania takiej formy jaką ustawa lub strony przewidziały w celu jej zawarcia.</p> <p>Co więcej klauzule niedozwolone, mają charakter ogólny i nie odnoszą się jedynie do sektora FinTech.</p>	
<p>19</p>	<p>Wybór formy trwałego nośnika (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Bariera 1 - brak jasnego, precyzyjnego uregulowania wskazującego na możliwość posługiwania się przez przedsiębiorcę "dowolnym" trwałym nośnikiem. W przeszłości najczęstszym sposobem komunikacji był papier. Obecnie powstają wątpliwości czy można zastąpić papier innym trwałym nośnikiem bez wyraźnego umówienia się z klientem.</p> <p>Bariera 2 - w przepisach pojawiają się różne rozwiązania (np. jako opcja 1 wyboru papier, zaś po uzgodnieniu - inny trwały nośnik, w innych przepisach - po prostu "trwały nośnik" - przy czym obie opcje są w tej samej ustawie - ustawa o usługach płatniczych).</p> <p>Usunięcie bariery 1 - jasne uregulowanie, że informacje mają być przekazywane na trwałym nośniku, wedle wyboru przedsiębiorcy zaś na wyraźne żądanie klienta - na papierze. Usunięcie bariery 2 -</p>	<p>Bariera została zaadresowana do Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – do chwili opublikowania raportu do UKNF nie wpłynęła odpowiedź w tym zakresie od UOKiK. Ministerstwo Sprawiedliwości w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej propozycji bariery.</p> <p>Ministerstwo Finansów w swojej odpowiedzi wskazało, że: <i>„Zgodnie z art. 2 pkt 30: trwały nośnik informacji to nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów sporządzenia tych informacji i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci. Takie sformułowanie w przepisach UUP, a więc, dostawca usług płatniczych przekazuje informacje i warunki w formie papierowej lub</i></p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>ujednoczenie przepisów - jako zasada przekazywanie informacji na trwałym nośniku, zaś na wyraźne żądanie klienta - na papierze.</p>	<p><i>na innym trwałym nośniku informacji wynika z prawa UE (art. 44 ust. 1 PSD2, art. 51 ust. 1 PSD2, art. 53 PSD2).</i></p> <p><i>Przepis w którym dostawca udziela odpowiedzi w postaci papierowej lub, po uzgodnieniu z użytkownikiem, na innym trwałym nośniku informacji, znajdziemy w art. 15a UUP, i stanowi on implementację art. 101 PSD2 zgodnie z którym : „państwa członkowskie zapewniają, by dostawcy usług płatniczych wprowadzili i stosowali adekwatne i skuteczne procedury rozpatrywania skarg użytkowników usług płatniczych związanych z prawami i obowiązkami wynikającymi z przepisów tytułów III i IV niniejszej dyrektywy, oraz monitorują wyniki działań dostawców usług płatniczych w tym zakresie”.</i></p> <p>Forma pisemna lub dodatkowe warunki jakie należy spełnić dla użycia innego niż papier trwałego nośnika wynikają często z przepisów dyrektyw, a nie wyłącznie woli polskiego ustawodawcy. Ewentualne usunięcie tej bariery będzie możliwe dopiero z chwilą zmian odpowiednich przepisów na poziomie unii Europejskiej – np. zmian w dyrektywie 2016/97.</p>	
20	<p>Brak podstaw prawnych umożliwiających pozyskanie informacji z urzędów skarbowych przez zakłady ubezpieczeń (PIU) (Polska Izba Ubezpieczeń, Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Podjęcie prac związanych z umożliwieniem instytucjom finansowym pozyskiwania w sposób zautomatyzowany informacji z urzędów skarbowych potwierdzających autentyczność informacji otrzymanych od klientów zakładów ubezpieczeń. Z uwagi na brak takiej usługi konieczne byłoby przeprowadzenie odpowiednich analiz w zakresie możliwości udostępnienia takiej usługi, zasad jej działania i kosztów realizacji.</p>	<p>Bariera przekazana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Dane podatkowe podlegają tajemnicy skarbowej (art. 293 i następane ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 poz. 900 ze zm.). Ustawa w sposób precyzyjny i jednoznaczny określa podmioty, które mogą na wniosek uzyskać pełne informacje skarbowe i cele, w związku z którymi informacje te są im niezbędne do pozyskania. Tajemnica skarbowa nie obowiązuje tylko samego podatnika.</p> <p>Ustawa precyzyjnie też określa (art. 306 h i następane) jakie zaświadczenia przygotowuje i wydaje na zewnątrz (zakres informacji) - na wniosek podatnika lub osób wskazanych w tych przepisach (ale</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>W raporcie z 2017 Ministerstwo Cyfryzacji zostało zobowiązane do podjęcia prac związanych z umożliwieniem instytucjom finansowym pozyskiwania w sposób zautomatyzowany informacji z urzędów skarbowych.</p>	<p>zawsze za uprzednią zgodą podatnika). Dane te są ograniczone (precyzuje je § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25.12.2015 r. w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe) i krąg podmiotów jest ograniczony. Z instytucji finansowych wskazane są wyłącznie banki i kasy spółdzielcze - w celu udzielenia kredytu. Nie jest to jednak swobodny dostęp, wymaga złożenia wniosku, wskazania w jakim celu dane są niezbędne i uprzedniej zgody podatnika na uzyskanie przez tą instytucję zaświadczenia z organu podatkowego.</p> <p>PIU nie określił jakiego rodzaju to mają być informacje pozyskiwane w sposób zautomatyzowany? I w jakim celu miałyby być pozyskiwane? Konieczne jest podanie konkretnych argumentów za niezbędnością pozyskiwania przez zakłady ubezpieczeń/zakłady reasekuracji w sposób zautomatyzowany informacji z urzędów skarbowych. Nie wydaje się jednak, aby było uzasadnienie do zautomatyzowanego pozyskiwania informacji urzędów skarbowych.</p> <p>Wydaje się, że na potrzeby działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wystarczające jest przedstawianie zaświadczeń przez samych poszukujących ochrony ubezpieczeniowej, bez konieczności swobodnego dostępu do ich danych przez zakłady ubezpieczeń czy reasekuracji.</p>	
21	<p>Brak możliwości ograniczenia odpowiedzialności insourcera (dostawcy usług) wobec zleceniodawcy (banku, firmy inwestycyjnej, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej oraz instytucji płatniczej), odmienne uregulowanie zasad i warunków korzystania z outsourcingu, zakaz podoutsourcingu łańcuchowego</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p>	<p>W trakcie prac Zespołu roboczego kwestia ta była szczegółowo dyskutowana.</p> <p>Mając na uwadze ustalenia Zespołu, które wskazano jako barierę nr 11 w Raporcie z prac Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych FinTech z roku 2017, wypracowano propozycję zmiany legislacyjnej przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (art. 81c). Przepis ten miał być wzorcowy dla innych zmian w zakresie przepisów outsourcingowych w ustawach szczególnych.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

	<p>Zróźnicowanie przepisów dotyczących możliwości ograniczenia odpowiedzialności insourcera.</p> <p>Wprowadzenie, analogicznie jak w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, zmian przepisów ustawy – Prawo bankowe, ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i ustawy o usługach płatniczych umożliwiającą ograniczenie odpowiedzialności dostawcy usług względem banku/spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej/instytucji płatniczej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy.</p>	<p>Zgodnie z rekomendacją zawartą w Raporcie, konieczne jest wprowadzenie analogicznych zmian w przepisach ustawy – Prawo bankowe, ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych i ustawy o usługach płatniczych. Do dnia publikacji raportu przedmiotowe zmiany nie zostały wprowadzone.</p> <p>Jednocześnie zgodnie z ustaleniami poczynionymi podczas spotkania Zespołu, przedstawiciele ZBP, zostali zobowiązani do przygotowania propozycji stosownych zmian legislacyjnych.</p> <p>Na ich podstawie zostanie przez UKNF opracowana zmiana legislacyjna, dążąca do ujednoczenia przepisów outsourcingowych dla wszystkich podmiotów nadzorowanych oraz przekazana do MF.</p>	
22	<p>Brak transparentności działań i ciągłości instytucjonalnej działań nadzoru w obszarze FinTech</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Zapewnienie ciągłości instytucjonalnej działań nadzoru w obszarze FinTech np. plany i strategie działań co zapewni jawność i rozliczalność działań.</p>	<p>Aktualnie strategia działań nadzoru w zakresie FinTech została określona w ramach Cyfrowej Agendy Nadzoru, która została opublikowana w dniu 19 grudnia 2019 r.</p> <p>Jednocześnie w ramach UKNF prowadzone są prace nad opracowaniem strategii Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, która będzie obejmowała również obszar FinTech.</p>	W trakcie usuwania
23	<p>Wymóg formy pisemnej z podpisami poświadczonymi notarialnie przy zbywaniu udziałów w sp. z o.o.</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p>	<p>Bariera była dyskutowana w trakcie posiedzenia Zespołu. Następnie została przekazana do Ministerstwa Sprawiedliwości jako właściwego w zakresie oceny przedmiotowego postulatu zmiany przepisów.</p> <p>W odpowiedzi pismem z dnia 23.09.2020 r. Ministerstwo sprawiedliwości wskazało, że argumentacja przemawiająca za zmianą zasługuje na uwzględnienie. Konieczne jest jednocześnie rozważenie</p>	W trakcie usuwania

	Zbycie udziałów w spółce z o.o. wymaga formy pisemnej z podpisami poświadczonymi notarialnie. Wprowadzenie dopuszczalności zwykłej formy pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej.	wznowienia prac legislacyjnych w zakresie zniesienia szczególnej formy czynności prawnej umowy zbycia udziałów.	
24	<p>Brak informowania przez instytucje państwa o działaniach podejmowanych na szczeblu międzynarodowym (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>UKNF, MF i inne instytucje państwa biorą udział w licznych pracach na szczeblu międzynarodowym, które są istotne z punktu widzenia lokalnych uczestników rynku FinTech. Brakuje jednak komunikacji do rynku na ten temat.</p> <p>Zmiana polityki KNF w tym zakresie w sposób zapewniający rozliczalność i jawność działań.</p>	<p>Uwaga, pomimo celowości przekazywania do uczestników rynku jak najszerszej informacji na temat trwających prac regulacyjnych nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Uczestnictwo w pracach regulacyjnych/legislacyjnych wiąże się z dostępem do informacji które mają charakter ograniczonej dostępności.</p> <p>Jednocześnie należy mieć na uwadze, że późniejsze prace podlegają ujawnieniu na oficjalnych stronach właściwych organizacji.</p> <p>Tym samym podmioty rynkowe mogą pozyskiwać informacje na interesujące je tematy z oficjalnych źródeł organizacji międzynarodowych.</p>	Niezasadna
25	<p>Brak jednolitej procedury prowadzenia konsultacji rynkowych oraz wydawania stanowisk przez UKNF (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>UKNF wydaje liczne stanowiska wpływające na rynek FinTech z różnymi terminami na konsultację, brakiem kompleksowego podejścia, brakiem jednolitego standardu konsultacji itd.</p>	<p>UKNF od 2020 r. prowadzi publiczne konsultacje stanowisk, które wpływają na funkcjonowanie podmiotów nadzorowanych w tym szczególnie z sektora innowacji finansowej. Dokumenty wówczas dostępne są za pośrednictwem strony internetowej knf.gov.pl</p> <p>W poprzedzającym okresie również prowadzono konsultacje oficjalnych dokumentów głównie za pośrednictwem izb branżowych.</p>	Usunięta

	<p>Wprowadzenie procedury i standardu prowadzenia konsultacji oraz wydawania stanowisk przez UKNF, w drodze zmiany prawa lub zmian wewnętrznych (komunikowanych publicznie).</p>		
26	<p>Brak powszechnego zautomatyzowanego dostępu do rejestrów publicznych, a w niektórych przypadkach, w ogóle brak publicznego dostępu do takich rejestrów.</p> <p>(Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych)</p> <p>Bariera dotyczy rejestru FI prowadzonego przez KNF, rejestru RFI (sąd), rejestru podmiotów rynku ubezpieczeniowego (KNF) oraz pozostałych prowadzonych przez KNF (FI, sektor bankowy, instytucje pożyczkowe itp.). KDPW zgłasza również brak możliwości zautomatyzowanego dostępu do KRS - należałoby potwierdzić z Ministerstwem Sprawiedliwości, czy zmiany, które zaczną obowiązywać od 1 marca faktycznie umożliwią taki dostęp, również w kontekście wydajności bazy KRS? (pkt 55 listy barier w raporcie końcowym)</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową barierę do Ministerstwa Cyfryzacji. Zgodnie z udzieloną odpowiedzią: Odnośnie bariery polegającej na braku powszechnego zautomatyzowanego dostępu do rejestrów publicznych należy wyjaśnić, że funkcjonowanie tych rejestrów jest uregulowane w przepisach, które nie pozostają we właściwości ministra właściwego do spraw informatyzacji. To jednak jedno z wyzwań transformacji cyfrowej sektora publicznego, które minister ten będzie konsekwentnie wspierać w ramach prac nad Architekturą Informacyjną Państwa i zapewnieniem otwartego dostępu do danych publicznych. Automatyzacja dostępu do tych rejestrów może być organizowana z użyciem technologii blockchain.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
27	<p>Dystrybucja online informacji o „upadłościach” i innych zdarzeniach powodujących default</p> <p>(Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych)</p> <p>W obecnym stanie prawnym dystrybucja informacji o ogłoszeniu upadłości oparta jest na przekazywaniu tradycyjnych informacji pisemnych, co kreuje ryzyka związane z tym, że pomiędzy decyzją właściwego organu, a otrzymaniem tej decyzji np. przez KDPW mogą wystąpić zdarzenia nieodwracalne w skutkach, które nie powinny nastąpić, np. rozrachunki transakcji. Zmiana przepisów powinna iść w kierunku dystrybucji komunikatów elektronicznych (przetwarzanych</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości. W odpowiedzi Ministerstwo Sprawiedliwości wskazało że: Problem aktualności danych w zakresie upadłości powinien zostać usunięty po wdrożeniu produkcyjnym nowego systemu jakim jest Krajowy Rejestr Zadłużonych i planowanych integracjach tego systemu z wieloma rejestrami państwowymi w tym z KRS (który w tym przypadku również będzie wymagał odpowiednich modyfikacji).</p> <p>UKNF skierował przedmiotową barierę również do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „<i>istotne jest zapewnienie dla CRP KEP informacji o „upadłościach” i innych</i></p>	<p>Usunięta</p>

	<p>przez systemy informatyczne) i podłączenia do takiego systemu wszystkich zainteresowanych instytucji.</p>	<p><i>zdarzeniach powodujących default", zgodnie z zaprezentowaną propozycją".</i></p>	
<p>28</p>	<p>Przepisy KSH dotyczące rejestru akcjonariuszy (Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych)</p> <p>Rejestr akcjonariuszy dla spółek niepublicznych oraz PSA może, zgodnie z przepisami Ksh, mieć formę rozproszonej i zdecentralizowanej bazy danych lub formę systemu teleinformatycznego. W opinii KDPW, Ksh nie pozwala jednak na zastosowanie środków komunikacji elektronicznej, w całym obszarze prowadzenia rejestru. Proponujemy zamiast papierowego dokumentu uzasadniającego dokonanie wpisu w rejestrze lub oświadczenia akcjonariusza (art. 3284 § 3 - 5 dopuścić elektroniczną formę takich dokumentów (sformatowany komunikat) z kwalifikowanym podpisem elektronicznym, bez konieczności papierowego obiegu dokumentów. Docelowo umożliwiłoby to automatyzację procesów rejestracji oraz dokonywanie wpisów w rejestrze w czasie zbliżonym do rzeczywistego.</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości. W odpowiedzi Ministerstwo Sprawiedliwości wskazało że: Propozycję zawartą w tym punkcie należy ocenić negatywnie w takim zakresie, w jakim eliminuje ona korzystanie z papierowej postaci dokumentów w obrocie akcjami. Praktyka pokazuje, że nadal aktualny jest obrót akcjami dokonywany na podstawie umów w formie pisemnej. Ponadto dalszy rozwój systemów rejestracji akcji, w tym automatyzacja procesów rejestracji oraz dokonywanie wpisów w rejestrze w czasie zbliżonym do rzeczywistego powinny być rozważane jedynie w oparciu o doświadczenia związane z jego funkcjonowaniem, a więc dopiero po wejściu w życie przepisów o rejestracji akcji (1 marca 2021 r.)."</p> <p>Zgodnie z art. 341 § 5 k.s.h. wnioskodawcy są obowiązani przedłożyć spółce dokumenty uzasadniające dokonanie wpisu; analogiczną normę zawiera art. 328.4 § 4 k.s.h. Wydaje się, że pojęcie „dokumentów” w rozumieniu obu przepisów powinno być wykładane w oparciu o art. 773 k.c., zgodnie z którym dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią, co nie wyklucza posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej.</p> <p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość również do Ministerstwa Finansów. W odpowiedzi Ministerstwo Finansów wskazało, że: „Dematerializacja akcji i prowadzenie rejestru akcjonariuszy zostało wprowadzone do KSH przez MS, który wydaje się właściwy do rozpatrzenia tej bariery. Co więcej przepisy te nie dotyczą spółek publicznych, które podlegają innemu reżimowi dematerializacji akcji wprowadzonemu wiele lat wcześniej.”</p>	<p>Niezasadna</p>

29	<p>Rozszerzenie znaczenia prawnego pieczęci elektronicznej, która zgodnie z obecnym stanem prawnym nie może być nośnikiem oświadczeń woli podmiotów prawnych</p> <p>(Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych)</p> <p>Propozycja likwidacji bariery opera się na stworzeniu nowego prawnego domniemania dotyczącego działań podmiotów zbiorowych podejmowanych w przestrzeni cyfrowej. Rozwiązanie to przewiduje skojarzenie domniemania prawnego z faktem wykorzystania pieczęci elektronicznej. W efekcie domniemania, przedsiębiorca, z którym powiązana jest dana pieczęć elektroniczna byłby związany treścią oświadczeń (w tym oświadczeniami woli) opatrzonych pieczęcią elektroniczną. Dzięki temu kontrahent przedsiębiorcy otrzymywałby gwarancję pochodzenia danego oświadczenia od określonego przedsiębiorcy oraz, czego nie daje mu aktualny system prawny, domniemanie tego, że tak złożone oświadczenie jest złożone przez odpowiednio umocowanego reprezentanta. Zwalniałoby go to z konieczności przeprowadzania czasochłonnych i nieefektywnych weryfikacji łańcucha umocowań po stronie przedsiębiorcy. Brak nadania pieczęci odpowiednich skutków prawnych w praktyce uniemożliwia przeprowadzanie potwierdzenia autentyczności i posiadania właściwych upoważnień przez składającego dokument w komunikacji automatycznej. Biorąc pod uwagę wolumen przetwarzanych dokumentów, uniemożliwia to w praktyce automatyzację i budowę wiarygodnej komunikacji z wykorzystaniem systemów informatycznych.</p>	<p>W toku prac Grupy roboczej ds. rejestrów rozproszonych i blockchain w Ministerstwie Cyfryzacji we współpracy z KPI zostały wypracowane propozycje zmian przepisów Kodeksu cywilnego, które polegałyby na dodaniu następujących zapisów:</p> <p>1/ „Oświadczenia złożone z wykorzystaniem kwalifikowanej pieczęci elektronicznej w odniesieniu do czynności prawnych wskazanych w kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej, poczytuje się w razie wątpliwości za złożone przez podmiot wskazany w ważnym kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej, chyba, że posłużenie się kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną odbyło się poza kontrolą i bez winy tego podmiotu”,</p> <p>2/ " Do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną”</p> <p>Zgodnie z odpowiedzią Ministerstwa Cyfryzacji : Identyfikacja cyfrowa przedsiębiorstw jest jednym z obszarów prac prowadzonych od dłuższego czasu przez Ministra Cyfryzacji nad problematyką tożsamości cyfrowej.</p> <p>Kwestia rozszerzenia znaczenia prawnego pieczęci elektronicznej niezależnie od przedstawionych propozycji przez uczestników grupy roboczej ds. rejestrów rozproszonych i blockchain została włączona do zakresu prowadzonych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji prac legislacyjnych. W ramach tych prac rozważana jest nowelizacja Kodeksu cywilnego i zaproponowanie analogicznej zmiany jak przedstawiona w tabeli odnośnie uwzględnienia w art. 78¹ w § 1 możliwości opatrzenia oświadczenia woli w postaci elektronicznej również kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.</p> <p>Natomiast propozycja odnosząca się do wprowadzenia nowej regulacji jako art. 97¹ Kodeksu cywilnego w dziale VI Przedstawicielstwo w rozdziale I dotyczącej posługiwania się kwalifikowaną pieczęcią</p>	W trakcie usuwania
----	---	---	--------------------

	<p>elektroniczną różni się od zaproponowanej przez grupę roboczą. Rozważane jest następujące brzmienie przepisu.</p> <p><i>„Art. 97¹. Oświadczenia woli złożone z wykorzystaniem kwalifikowanej pieczęci elektronicznej, poczytuje się w razie wątpliwości za złożone przez osobę prawną wskazaną w ważnym kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej, chyba że w kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej zostały wskazane ograniczenia dotyczące wykorzystania tej pieczęci, a oświadczenie woli zostało złożone z przekroczeniem tych ograniczeń. Domniemywa się, że posłużenie się kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną odbywa się pod kontrolą osoby prawnej wskazanej w ważnym kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej.”.</i></p> <p>Rozważana regulacja art. 97¹ Kodeksu cywilnego ma na celu wprowadzenie odpowiedniego domniemania prawnego, w celu zwiększenia efektywności oraz pewności obrotu gospodarczego. Domniemanie zakłada, że treść cyfrowego komunikatu sygnowanego kwalifikowaną pieczęcią jest objęta oświadczeniem woli podmiotu wskazanego w certyfikacie pieczęci. W efekcie domniemania przedsiębiorca, z którym powiązana jest dana pieczęć elektroniczna, byłby związany treścią oświadczeń opatrzonych pieczęcią elektroniczną. Dzięki temu kontrahent przedsiębiorcy otrzymywałby gwarancję pochodzenia danego oświadczenia od określonego przedsiębiorcy oraz, czego nie daje mu aktualny system prawny, domniemanie tego, że takie oświadczenie jest złożone przez odpowiednio umocowanego reprezentanta. Zwalniałoby go to z konieczności przeprowadzania czasochłonnych i nieefektywnych weryfikacji łańcucha umocowań po stronie przedsiębiorcy.</p> <p>Odnosząc się do propozycji tego przepisu wypracowanej przez grupę roboczą ds. rejestrów rozproszonych i blockchain należy wskazać, że konstrukcja tego przepisu proponuje ustanowienie domniemania prawnego, które pozwala osobie prawnej (ale też zapewne składającemu pieczęć i bliżej nieokreślonego kręgowi innych podmiotów) podnieść wadliwość oświadczenia woli poprzez</p>	
--	---	--

wykazanie, że posłużenie się kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną odbyło się poza kontrolą i bez winy podmiotu (czyli winy osoby prawnej): „Oświadczenia złożone z wykorzystaniem kwalifikowanej pieczęci elektronicznej w odniesieniu do czynności prawnych wskazanych w kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej, poczytuje się w razie wątpliwości za złożone przez podmiot wskazany w ważnym kwalifikowanym certyfikacie pieczęci elektronicznej, chyba, że posłużenie się kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną odbyło się poza kontrolą i bez winy tego podmiotu”. Taka konstrukcja może zostać uznana za dyskusyjną, więc będzie z pewnością przedmiotem dalszych analiz. Wydaje się wprowadzać dodatkową niepewność w obrocie prawnym, której wykorzystanie zależy jedynie od subiektywnie podnoszonego braku winy i kontroli w dostępie do pieczęci. W odniesieniu do winy podmiotu nie jest jasne, czy chodzi de facto o winę pieczętującego, który składając oświadczenie woli nie sprawdził, czy nie działa w charakterze fałszywego piastuna osoby prawnej, czy też winę osób odpowiedzialnych za rozliczalność dostępu do danych/narzędzi do opatrywania dokumentu pieczęcią. Należy ponadto zwrócić uwagę, że utrzymanie kontroli lub jej brak jest niezależne od wiedzy i działań strony, która polega na opieczętowanym oświadczeniu woli, chyba że strona taka posiadałaby np. własny węzeł blockchain.

Strona, która zadziałała w oparciu o otrzymane oświadczenie woli i chciała wykazać, że złożenie pieczęci nie odbyło się poza kontrolą oraz w sposób zawiniony musiałaby dysponować wiedzą o rozliczalności dostępu do danych/narzędzi służących do składania pieczęci osoby prawnej, a następnie ponieść niedogodności wejścia na drogę sporu i udowodnić zawinienie. Okoliczności istotne (utrzymanie kontroli, wina) będą zapewne nieco łatwiejsze do wykazania przy pieczęciach funkcjonujących w infrastrukturach blockchain, ale nie każda pieczęć funkcjonuje w takiej architekturze i wiele pieczęci kwalifikowanych jest składanych przy użyciu np. współdzielonej przez pracowników karty.

		<p>Biorąc pod uwagę powyższe ryzyka przy stosowaniu pieczęci elektronicznej w obrocie prawnym istotne dla ostatecznego kształtu tej regulacji w Kodeksie cywilnym będzie miała ocena dokonana przez Ministra Sprawiedliwości. Dla dalszych analiz istotne będzie też zbadanie skutków, wynikających z możliwości zastosowania innych technik realizacji pieczęci (takie jak m.in. karta qscd, pieczęć serwerowa), a nie jedynie infrastruktury blockchain.</p> <p>Wprowadzenie omawianych zmian będzie niezbędnym uzupełnieniem zmian, jakie są wprowadzane w tej dziedzinie w obszarze administracji publicznej. Na podstawie ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o elektroniczacji doręczeń (Dz. U. poz. 2320) możliwe jest upowszechnienie użycia kwalifikowanej pieczęci elektronicznej nie tylko przez podmiot publiczny, ale także przez podmiot niepubliczny niebędący osobą fizyczną. Ponadto w tej ustawie dokonano zmian w szeregu innych ustawach w związku z wprowadzaniem elektronicznych doręczeń a także użycie pieczęci elektronicznej wprowadza się w następujących na ustawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Kodeks postępowania administracyjnego, 2) ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym, 3) ustawa - Ordynacja podatkowa, 4) ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych, 5) Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. 	
30	<p>Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący korzystania przez podmioty nadzorowane z usług przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej z dnia 23 października 2017 r.</p> <p>(Santander Consumer Bank S.A)</p> <p>Nadmierne regulacje w zakresie wymagań technicznych dla stosowania chmury obliczeniowej w tym wymagania co do kryptografii, bezpiecznej komunikacji itp., jak również wymóg aby przed wdrożeniem usługi</p>	<p>W dniu 23.01.2020 r. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego wydał komunikat w sprawie przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej. Zważywszy na wątpliwości uczestników rynku w zakresie dopuszczalnego zakresu korzystania z rozwiązań chmury obliczeniowej w bieżącej działalności podmiotów nadzorowanych, UKNF zorganizował cykl 5 spotkań, których zadaniem było zmniejszenie niepewności prawnej interesariuszy w zakresie przedmiotowej materii.</p>	Usunięta

	<p>podmiot nadzorowany powinien przeprowadzić kompleksowe oszacowanie ryzyka (identyfikacja, analiza, ocena) oraz przygotować plan postępowania z ryzykiem (w ujęciu norm ISO/IEC 27005:2011 i PN-ISO/IEC 27005:2011), uwzględniający wszystkie fazy życia Usługi</p> <p>Większa liberalizacja rozwiązań w chmurze obliczeniowej względem systemów bankowych zbudowanych w architekturze „on-premises”</p>	<p>Efektem prac podjętych w drugiej połowie 2020 r, było wydanie Pytań i odpowiedzi (Q&A) w sprawie wątpliwości związanych ze stosowaniem Komunikatu.</p> <p>Część wymogów technicznych i organizacyjnych odnosi się do dostawców chmury obliczeniowej. Wskazanie tych standardów ma charakter referencyjny i podyktowane jest zapewnieniem odpowiedniego poziomu usług i bezpieczeństwa zarówno po stronie m nadzorowanych, jak i ich klientów. Rozwiązania chmurowe także opierają się na wykorzystaniu serwerów, tylko że rozporoszonych oraz dostępnych zdalnie, więc utrzymanie adekwatnej standaryzacji leży w interesie sektora finansowego.</p>	
<p>31</p>	<p>Rozszerzenie stosowania przepisów o klauzulach abuzywnych - art. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. 2019 poz. 1495)</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności)</p> <p>W związku z nowelizacją kodeksu cywilnego, od 1 czerwca 2020 r. osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą (w tym wspólnicy spółek cywilnych), zawierająca umowę niemającą dla niej charakteru zawodowego, jest chroniona przed klauzulami abuzywnymi tak jak konsument.</p> <p>Ze względu na fakt, że w zasadzie każda osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą posiada rachunek płatniczy i kartę, a jednocześnie mało która z nich zawodowo korzysta z rachunków, kart, ubezpieczeń i leasingu, poza nielicznymi wyjątkami osoby te staną się konsumentami dla instytucji finansowych w powyższym rozumieniu.</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości. W odpowiedzi Ministerstwo Sprawiedliwości wskazało że: "Zgłoszone wątpliwości interpretacyjne dotyczące kwalifikacji kryterium „zawodowego charakteru” wskazanego w art. 385⁵, art. 556⁴ i art. 556⁵ k.c. powinny być pozostawione orzecznictwu sądów powszechnych oraz doktrynie."</p> <p>Należy również wskazać, że przepisy kodeksu cywilnego pozostają poza właściwością nadzoru sprawowanego przez Komisję, który został określony w art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p> <p>Tym samym w ocenie UKNF wydanie wnioskowanego stanowiska jest poza właściwością urzędu.</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>Żadna z usług finansowych wykorzystywanych typowo w działalności gospodarczej, a które oferowane są przez krajowe instytucje płatnicze (np. rachunek, karta czy bramka płatnicza) ze swojej istoty nie wchodzi bezpośrednio w skład produktu końcowego dla klienta jednoosobowego przedsiębiorcy. Jednocześnie ustawodawca nie ujawnił intencji, aby w jakimkolwiek obszarze gospodarki kryterium „zawodowości” ze stuprocentową pewnością stosowało się do jednoosobowych przedsiębiorców (nie dyskryminuje żadnego obszaru gospodarki z powodu braku bezpośredniego związku z produktem końcowym jednoosobowego przedsiębiorcy).</p> <p>W związku z powyższym PONIP wnosi o wydanie przez UKNF wskazówek interpretacyjnych w formie komunikatu lub oficjalnego stanowiska w przedmiocie właściwego rozumienia kryterium „zawodowości” w rozumieniu znowelizowanych przepisów.</p> <p>Poza powyższym PONIP wnosi o rozważenie rozwiązania, polegającego na opracowaniu przez UOKIK/UKNF, na wzór rejestru klauzul abuzywnych, rejestru przypadków, w których dana czynność zostaje bezdyskusyjnie zakwalifikowana jako mająca charakter zawodowy.</p>		
<p>32</p>	<p>Brak pewności prawnej co do skutków oświadczenia elektronicznego z podpisem biometrycznym (podpisem własnoręcznym złożonym na urządzeniu przystosowanym do digitalizacji podpisu własnoręcznego) w zakresie formy czynności prawnej</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności)</p> <p>W obrocie rozpowszechnia się dokonywanie czynności z użyciem podpisu biometrycznego, to jest składanego na urządzeniu odczytującym podpis złożony własnoręcznie (tablet graficzny, terminal – podpis składany kompatybilnym rysikiem), które wyświetla dokument zawierający treść oświadczenia, które jest podpisywane.</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową barierę do Ministerstwa Cyfryzacji. W odpowiedzi wskazało ono że: Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie w zakresie czynności bankowych i ubezpieczeniowych dokonywanie czynności prawnych przy użyciu podpisu biometrycznego, to jest składanego na urządzeniu odczytującym podpis złożony własnoręcznie (tablet graficzny, terminal – podpis składany kompatybilnym rysikiem), które wyświetla dokument zawierający treść oświadczenia, które jest podpisywane.</p> <p>Odnosząc się do tej propozycji należy w pierwszej kolejności wskazać, że ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. z 2020 r. poz. 344) nie jest właściwym aktem do</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

<p>W zakresie czynności bankowych oraz ubezpieczeniowych oświadczenie z podpisem złożonym w ten sposób można rozważać jako zachowanie formy pisemnej z uwagi na szeroki zakres przepisów o elektronicznym oświadczeniu woli (art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 1997 Nr 140 poz. 939 oraz art. 43 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. 2015 poz. 1844)).</p> <p>Podmioty inne niż banki i zakłady ubezpieczeń nie mogą korzystać z udogodnień elektronicznego podpisu biometrycznego.</p> <p>Proponuje się wprowadzenie przepisów „odblokowujących” możliwość korzystania z biometrycznego podpisu własnoręcznego poprzez zmianę następujących przepisów:</p> <p>W Ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. 2002 Nr 144 poz. 1204) dodaje się art. 7a:</p> <p>„Jeśli do złożenia oświadczenia woli stosuje się środki komunikacji elektronicznej, podpis własnoręczny może zostać złożony w ten sposób, że składa się go na urządzeniu teleinformatycznym odtwarzającym pisemnie treść oświadczenia w momencie składania podpisu, które łącznie z treścią oświadczenia zachowuje w niezmienionej postaci unikatowe właściwości osoby ujawnione w wykonanym podpisie.”</p>	<p>wprowadzenia tego typu regulacji. W zakresie form składania oświadczeń woli, w tym składania podpisów znajdują zastosowanie ogólne przepisy zawarte w szczególności w ustawie – Kodeks cywilny, ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1173), czy w ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2020 r. poz. 332, z późn. zm.), w zakresie podpisu osobistego.</p> <p>Wprowadzenie dodatkowej formy składania podpisu powinno zostać objęte przepisami systemowymi, a co najmniej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1896, z późn. zm.) lub ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2020 r. poz. 895, z późn. zm.).</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną obejmuje cały szereg usług o bardzo zróżnicowanym charakterze obejmujący m.in. gry internetowe, portale społecznościowe, sklepy internetowe, na bankowości elektronicznej kończąc. O ile w przypadku usług, które nie wiążą się z ryzykiem powstania zobowiązań finansowych większych rozmiarów (jak w przypadku zakupu gry online), można rozważać wprowadzanie alternatywnych form składania podpisów, o tyle w przypadku usług bankowych i ubezpieczeniowych może istnieć ryzyko powstania nadużyć czy wątpliwości odnośnie do mocy dowodowej takiego podpisu. Podpis biometryczny nie został do tej pory w prawie polskim zdefiniowany, mimo jego coraz powszechniejszego wykorzystania w różnych sektorach (m.in. w sektorze medycznym do uzyskiwania zgód pacjentów, do potwierdzenia doręczenia przesyłki itp.), dlatego należy przychylić się do wniosku dotyczącego potrzeby jego uregulowania. Niemniej jednak przedstawiona propozycja regulacji w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną jest niewystarczająca, natomiast należy wszcząć prace nad przepisami systemowymi w zakresie podpisu biometrycznego, które</p>	
---	---	--

		uregulowałyby ten rodzaj składania podpisu, wymogi dotyczące jego bezpieczeństwa oraz sposobu jego utrwalania.	
33	<p>Forma pisemna pod rygorem nieważności umowy leasingu</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji, Konfederacja Lewiatan)</p> <p>Ograniczenie formy prawnej (wyłącznie do formy pisemnej) w której może być zawarta umowa leasingu. Nie jest możliwe zawarcie umowy leasingu w formie innej niż pisemna (np. dokumentowej, elektronicznej w przeciwieństwie do umów kredytowych), podobnie wszystkie zmiany / aneksy muszą być zawierane w formie pisemnej, pod rygorem nieważności.</p> <p>Eliminuje to możliwość wykorzystania nowoczesnych form składania oświadczeń woli (np. check box) w procesie zawierania nawet najprostszyc umów leasingu (na małe kwoty).</p> <p>Dodatkowo, istotny jest tu element ekologiczny (możliwość ograniczenia zużycia papieru), jak również uproszczenie i przyspieszenie procesu zawierania i obsługi umowy leasingu.</p>	<p>UKNF przekazał barierę do Ministerstwa Sprawiedliwości. W udzielonej odpowiedzi wskazano, że: "Propozycję zmian w zakresie art. 709² k.c. należy uznać za godną rozważenia w ramach pogłębionych prac analitycznych. pogłębionych prac analitycznych. Forma dokumentowa nie jest ekwiwalentem formy pisemnej, a podstawowa różnica polega na braku wymogu złożenia na dokumencie własnoręcznego podpisu osoby składającej oświadczenie woli. Podkreślić należy jednak, że umowy leasingu są zawierane z reguły na kilka lat, przedmiot świadczenia finansującego ma często znaczną wartość. Zastrzeżenie formy pisemnej pod rygorem nieważności miało na celu zwiększenie pewności obrotu oraz jawności umowy leasingu w stosunku do osób trzecich i zabezpieczenie ich interesów, jednakże forma ta – jak się wydaje – aktualnie może stanowić barierę w obrocie gospodarczym, gdzie leasing jest jedną z najczęściej zawieranych umów. Zawieranie umowy leasingu w formie dokumentowej byłoby zapewne dla przedsiębiorców pewnym udogodnieniem i wpłynęłoby na szybkość obrotu. Zmiana ta byłaby szczególnie istotna w sytuacjach zbliżonych do sytuacji aktualnej, gdy mamy do czynienia chociażby ze stanem zagrożenia epidemiologicznego COVID-19, a także w obrocie transgranicznym. Należy przyznać, że forma pisemna wpływa na długość procesu zawierania umowy, a dodatkowo może stanowić przeszkodę w zawarciu umowy z uwagi na ograniczenie fizycznego kontaktu pomiędzy stronami np. stanem kwarantanny. Przy zawieraniu umów transgranicznych zmniejszenie rygorów formy pisemnej z rygorem nieważności dodatkowo powinno wpłynąć na obniżenie kosztów.</p>	W trakcie usuwania

<p>34</p>	<p>Brak regulacji zakresu informacji przekazywanych przy umowie cesji</p> <p>(Konfederacja Lewiatan)</p> <p>Ujednolicenie danych oraz jakości dokumentów przekazywanych przez pierwotnych wierzycieli przy zawarciu umowy cesji, obejmujące informacje oraz dokumentację umożliwiające prawidłowe procesowanie spraw, oszacowanie wartości wierzytelności i przeprowadzenie analizy due diligence zakupionych portfeli.</p>	<p>UKNF przekazał barierę do Ministerstwa Sprawiedliwości. W udzielonej odpowiedzi wskazano, że: „Propozycja ujednolicenia danych oraz jakości dokumentów przekazywanych przez pierwotnych wierzycieli przy zawarciu umowy cesji (art. 509 i nast. k.c.) powinna zostać poddana analizie pod kątem zakresu niezbędnych zmian.</p> <p>Ustandaryzowanie przekazywanych dokumentów może wpłynąć korzystnie na oszacowanie wartości wierzytelności i przeprowadzenie analizy due diligence zakupionych portfeli. Świadczy o tym duża ilość spraw sądowych (por. wyrok SO w Poznaniu z dnia 1 października 2019 r., XII C 958/18 czy wyrok SR w Szczytnie z 11 lipca 2018 r., I C 420/18), jak i głosy przedstawicieli doktryny (por. Ochrona praw wierzycieli w Polsce Wymiar ekonomiczny. Koszty transakcyjne. Prawne formy zabezpieczeń. Informatyzacja sądownictwa pod red. J. Gołaczyński, E. Mączyńska, Warszawa 2017).</p>	<p>W trakcie analiz</p>
<p>35</p>	<p>a) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Nie jest jasne, czy komunikat znajdzie zastosowanie do wszystkich podmiotów nadzorowanych (w szczególności w odniesieniu do podmiotów mających siedzibę w UE takich jak: oddziały zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, oddziały instytucji kredytowej, oddziały instytucji pieniądza elektronicznego, etc.). Jest to problematyczne w szczególności w sytuacji w której dany podmiot podlega pod inne wytyczne np. EBA/EIOPA, natomiast oddział miałby stosować wytyczne zawarte w Komunikacie UKNF</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>

<p>Konieczne jest precyzyjne określenie katalogu podmiotów, wobec których zastosowanie znajdą postanowienia komunikatu, w tym jednoznaczne określenie, że komunikat stosuje się do oddziałów zagranicznych podmiotów.</p>		
<p>b) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Pojęcie outsourcingu szczególnego w kontekście przetwarzania informacji, które nie stanowią informacji prawnie chronionych wydaje się zbyt restrykcyjne i może utrudniać korzystanie z usług chmurowych w przypadku gdy informacje prawnie chronione nie są przetwarzane. Postulowane jest ograniczenie obowiązkowego stosowania Komunikatu wyłącznie do sytuacji w których przetwarzane są informacje prawnie chronione.</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>
<p>c) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Nie jest całkowicie jasne, jak powinna być traktowana sytuacja, w której podwykonawca będzie miał dostęp wyłącznie do informacji zaszyfrowanych, których nie będzie w stanie odczytać lub nie będzie miał dostępu do takich informacji. Z jednej strony poddostawca jest zdefiniowany jako ten, który „posiada albo może posiadać identyfikowalny dostęp do informacji przetwarzanych przez podmiot nadzorowany”, a ujawnienie informacji dotyczy wyłącznie sytuacji, w której informacje są przetwarzane w sposób niezaszyfrowany lub gdy</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>

<p>są przetwarzane w sposób zaszyfrowany, ale dostęp do kluczy szyfrujących do nich posiada albo może posiadać dostawca lub poddostawca (pkt I.1.17 i I.1.23 Komunikatu). Z drugiej strony, w Komunikacie wprost wskazano, że szyfrowanie informacji nie zmniejsza ważności informacji ani nie zmienia jej klasyfikacji i oceny.</p> <p>Postulowane jest precyzyjne określenie, że podmiot, który świadczy usługi pomocnicze względem dostawcy usług chmurowych i ma dostęp wyłącznie do zaszyfrowanych informacji lub nie ma w ogóle dostępu do takich informacji nie jest traktowany jako poddostawca (nie uczestniczy w tzw. łańcuchu outsourcingowym).</p>		
<p>d) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Niejednoznaczne określenie zakresu odpowiedzialności podmiotu nadzorowanego w związku z korzystaniem z usług przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej.</p> <p>Jasne określenie, że Komunikat nie prowadzi do - nawet w zakresie rekomendacji - rozszerzenia odpowiedzialności dostawcy rozwiązania chmurowego względem podmiotu nadzorowanego ponad tą określoną przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa bądź wykreślenie pkt VI.6.b Komunikantu.</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>

<p>e) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Istnieją wątpliwości w zakresie dopuszczalności łańcucha outsourcingowego w zakresie dotyczącym działalności nadzorowanej (w komunikacie jest wskazane, że tworzenie łańcucha outsourcingowego w zakresie działalności nadzorowanej jest dopuszczalne wyłącznie w granicach przewidzianych przepisami prawa, podczas gdy przepisy sektorowe nie zawsze odnoszą się do kwestii dalszego podoutsourcingu)</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>
<p>f) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Z treści komunikatu wynika, że znajdzie on zastosowanie także do pośredników ubezpieczeniowych, przy czym pośrednicy współpracujący z zakładami ubezpieczeń nie występują z założenia jako dostawcy usług chmurowych</p> <p>Precyzyjne określenie, że komunikat nie znajduje zastosowania wobec pośredników ubezpieczeniowych w zakresie w jakim nie są oni</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>

	<p>dostawcami usług chmurowych, a zawierają umowy z zakładami ubezpieczeń</p>		
	<p>g) Komunikat Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego dotyczący przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej z 23 stycznia 2020 r.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Z treści komunikatu wynika, że znajdzie on zastosowanie także do małych instytucji płatniczych (MIP) oraz dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku (only-AISP)</p> <p>Postulowane jest doprecyzowanie, że komunikat nie znajduje zastosowania only-AISP oraz w ograniczonym zakresie (na podstawie zasady proporcjonalności) wobec MIP.</p>	<p>Na stronie: https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/fin_tech/chmura_obliczeniowa/Q&A opublikowano szczegółowe wyjaśnienia w tym obszarze.</p>	<p>Usunięta</p>
<p>36</p>	<p>Domyślna pisemność dostarczanych ubezpieczającemu dokumentów (ustawa z dnia 11.09.2015 o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej)</p> <p>(Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>Postulowana jest zmiana m.in. art. 21 i odejście w ustawie o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej domyślnie od pisemności dostarczanych ubezpieczającemu dokumentów.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że wszyscy idziemy w kierunku cyfryzacji naszych usług i ich obsługi, legislacja również powinna podążać w tym kierunku.</p> <p>Znakomita większość ubezpieczonych podaje (i to dobrowolnie) swój adres mailowy w celach obsługowych w związku z zawartą umową – jako</p>	<p>Bariera przekazana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Forma pisemna powinna być zachowana dla celów dowodowych. Formę czynności prawnych w prawie cywilnym reguluje kodeks cywilny (art. 73 - 81).</p> <p>To jednak klient powinien wyraźnie zaznaczyć/określić w jakiej formie oczekuje korespondencji od zakładu ubezpieczeń - w formie elektronicznej (e-mailowej) lub do odbioru na serwerze/platformie zakładu ubezpieczeń (zabezpieczonej, wymagającej zalogowania się klienta na swoje konto, do której klient ma dostęp) lub tradycyjnej, papierowej. Przez analogię jak jest w bankach - gdzie klient np. wyraźnie wskazuje w jakiej formie chce otrzymywać wyciągi.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

<p>adres kontaktowy. W przekonaniu ubezpieczającego, podanie tego adresu powoduje, że całość komunikacji będzie kierowana do ubezpieczającego za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Wyrażanie dodatkowych zgód ubezpieczający często postrzegają jako zgody na działania marketingowe i ich nie wyrażają.</p> <p>Co więcej, wiele zakładów ubezpieczeń wysyła korespondencję rocznicową listem zwykłym, mało kto decyduje się na list polecony (koszty). Wysyłka w formie elektronicznej znacznie przyspieszyłaby proces, bo umożliwiła zapoznanie się z treścią praktycznie od razu i z pewnością zminimalizowałaby koszty. Dodatkowo, ubezpieczający często zmieniają adres korespondencyjny, o czym często nie informują zakładu ubezpieczeń (nie aktualizują swoich danych), za to o wiele bardziej przywiązują się do adresu mailowego czy numeru telefonu.</p> <p>Nie bez znaczenia jest ustawodawstwo w zakresie PPK, gdzie, powołując się na usprawnienie procesu, ustawodawca zdecydował się na odejście od formy pisemnej. W naszej ocenie, warto przenieść analogiczne rozwiązania do naszej ustawy. Art. 4 ust. 1 ustawy o PPK stanowi: "W sprawach dotyczących PPK uczestnik PPK składa oświadczenia woli w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie ich na trwałym nośniku wybranej instytucji finansowej lub w innej postaci, jeżeli w umowie o zarządzanie PPK tak określono."</p>	<p>Tworzenie dokumentów elektronicznych związanych z zawieraniem lub wykonywaniem umowy jest dopuszczone w UDUiR:</p> <p>Art. 43. 1. Dokumenty związane z zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia mogą być sporządzane w postaci elektronicznej, jeżeli będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przechowywane i zabezpieczone. Usługi związane z zabezpieczeniem tych dokumentów mogą być wykonywane przez zakład ubezpieczeń lub spółkę utworzoną przez zakład ubezpieczeń lub przez inne podmioty.</p> <p>oraz w Rozporządzeniu o w sprawie dokumentów związanych z zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia sporządzanych w postaci elektronicznej.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, że art. 43 UDUiR oraz art. 9 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń jest implementacją art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)2016/97 z dnia 10.01.2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń, który określa szczegółowo warunki przekazywania informacji klientom (gdzie wyraźnie jest wskazane, że dokumenty mogą być przekazane w formie elektronicznej, ale za uprzednią zgodą klienta).</p> <p>Postulat wymaga uszczegółowienia, na czym polega problem.</p> <p>Podsumowując - zarówno ustawa o działalności ubezpieczeniowej, jak też ustawa o dystrybucji ubezpieczeń przewidują możliwość odejścia od formy pisemnej. Tytułem przykładu można wskazać art. 20 ust. 5 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z którym w zakresie ubezpieczeń z elementem inwestycyjnym zakład ubezpieczeń może przekazać ubezpieczającemu określone informacje również za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jednakże jedynie za zgodą ubezpieczającego. Określone obwarowania w zakresie formy przekazu są także przewidziane w art. 9 ustawy o dystrybucji ubezpieczeń. Przepis art. 9 ust. 3 tej ustawy dopuszcza wprawdzie przekazywanie wskazanych informacji za pomocą innego trwałego nośnika, jednakże jedynie na żądanie klienta i pod warunkiem że dystrybutor ubezpieczeń zapewnił mu wybór między informacjami w postaci papierowej a informacjami na innym trwałym nośniku,</p>	
--	--	--

		<p>a w przypadku informacji, o których mowa w ust. 2 - pod warunkiem że dystrybutor ubezpieczeń zapewnił mu wybór między przedstawieniem ich w formie pisemnej a przedstawieniem ich na innym trwałym nośniku, oraz - w przypadku innego trwałego nośnika wymagającego dostępu do Internetu - jeżeli klient posiada regularny dostęp do Internetu.</p> <p>Z uwagi na różnego rodzaju ograniczenia, m.in. techniczne leżące po stronie klientów polegające w dostępie do środków komunikacji elektronicznej, ww. ustawy wprowadzają jako formę „pierwszą” formę pisemną. Dokonanie czynności przy zachowaniu innej formy może mieć miejsce zawsze, pod tym jednak warunkiem, że klient ma zapewniony wybór pomiędzy formą pisemną a inną oraz z prawa tego skorzysta.</p> <p>Podsumowując, postulat wart jest rozważenia i poparcia, jednakże przy zachowaniu powyższych zastrzeżeń. Negatywnie należy się jednak odnieść do takiej zmiany przepisów, która wprowadzałaby wyłącznie formę dokumentową, nie zapewniając klientowi prawa do wyboru innej formy.</p> <p>Postulowane zmiany w zakresie odejścia od formy pisemnej w zakresie zawierania i wykonywania umowy muszą uwzględniać przepisy art. 24 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (wersja przekształcona) Dz.U.U.E.L.2016.26.19 z dnia 02.02.2016</p> <p>Propozycja bariery wymaga dalszych wyjaśnień przez podmiot wnioskujący.</p>	
37	<p>Potrzeba zwiększenia aktywności organu nadzoru w obszarze realizacji wymogów związanych z realizacją art. 30 ust. 6 RTS dot. otwartej i bezpiecznej komunikacji (w związku z PSD2).</p>	<p>Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) podejmuje szereg działań wspierających rozwój innowacji finansowych. Działania te adresowane są zarówno do podmiotów nadzorowanych, podmiotów ubiegających się o odpowiednie zezwolenia na działalność</p>	<p>Usunięta.</p>

	<p>(Fundacja Fintech Poland)</p>	<p>regulowaną, jak również do start-upów. Wsparcie UKNF realizowane jest za pośrednictwem takich instrumentów, jak m.in. Program Innovation Hub czy wydawanie interpretacji z art. 11b unrf.</p> <p>Mając na względzie rozszerzenie potencjalnych, zinstytucjonalizowanych form wsparcia, UKNF postanowił zaoferować zainteresowanym podmiotom pomoc również w zakresie technologicznym. W tym celu, w infrastrukturze IT Urzędu uruchomiono Piaskownicę Wirtualną, czyli środowisko testowe pozwalające na zasymulowanie wybranych funkcjonalności i usług oferowanych na rynku finansowym. Uczestnicy testów korzystając z Piaskownicy Wirtualnej uzyskują dostęp do infrastruktury IT, pozwalającej na weryfikację przyjętych założeń swojej działalności w kontrolowanych warunkach środowiska testowego.</p> <p>Pierwsza Piaskownica Wirtualna w UKNF udostępniona zainteresowanym podmiotom pozwala na zasymulowanie szeregu operacji bankowych i przetestowanie rozwiązań bazujących na interfejsie Open API, zgodnym ze standardem Polish API. Podmiot planujący zaoferować innowacyjną usługę płatności może zgłosić się do Programu Innovation Hub, gdzie będzie mógł skonsultować swój pomysł oraz przetestować jego funkcjonalność w teleinformatycznym środowisku testowym, symulującym podstawowe usługi przewidziane w dyrektywie PSD2 tj. PIS, AIS i CAF.</p> <p>Jednocześnie UKNF aktywnie monitoruje realizację obowiązków wynikających z art. 30 ust. 6 RTS dot. otwartej i bezpiecznej komunikacji.</p>	
38	<p>Potrzeba zidentyfikowania nadzoru w zakresie przestrzegania obowiązku utrzymywania mechanizmów awaryjnych przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunek (art. 33 RTS)</p>	<p>UKNF prowadzi aktywny nadzór nad przestrzeganiem obowiązku udostępniania mechanizmu awaryjnego przez dostawców usług płatniczych prowadzących rachunki płatnicze (<i>account servicing</i>)</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>(Fundacja Fintech Poland)</p> <p>Nie wszystkie banki udostępniły po 14 września 2019 r. mechanizmy awaryjne na wypadek niedostępności specjalnego interfejsu (wbrew przepisom RTS).</p>	<p><i>payments service providers – ASPSPs</i>), które nie uzyskały zwolnienia z utrzymywania opcji fallback.</p> <p>W wypadku nieprawidłowości w funkcjonowaniu interfejsu dostępowego (API) oraz mechanizmu awaryjnego TPP mogą skierować stosowną informację do UKNF w celu podjęcia właściwych działań.</p>	
<p>39</p>	<p>Trudności w uzyskaniu przez TPP ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji bankowej, gwarancji ubezpieczeniowej lub innego zabezpieczenia (art. 117a ust. 3 UUP)</p> <p>(Fundacja Fintech Poland)</p> <p>Kilka polskich banków odmówiło AISP udzielenia gwarancji bankowej. Inne podmioty (np. towarzystwa ubezpieczeniowe) nie mają w swojej ofercie ubezpieczenia OC zgodnego z art. 117a ust. 3 lub trudno jest znaleźć takie oferty. W ocenie AISP rynek nie był dostatecznie przygotowany na oferowanie takiego ubezpieczenia, co utrudniało działalność dostawców.</p>	<p>Bariera jest poza zakresem prac Zespołu. Należy wskazać, że wytyczne dla udzielenia gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej lub innego zabezpieczenia dla dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do rachunku płatniczego (<i>account information service providers – AISP</i>), zgodnie z art.117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych określa ta ustawa oraz wydane na podstawie art. 117a ust. 7 tej ustawy, <i>rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych</i>. Analogiczne rozwiązanie zostało przewidziane w art. 61b ust. 1 ustawy o usługach płatniczych i wydanym na podstawie art. 61b ust. 5 tej ustawy <i>rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 lipca 2019 r. w sprawie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, sumy gwarancji bankowej, sumy gwarancji ubezpieczeniowej lub wartości innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika, o których mowa w art. 61b ust. 1 ustawy o usługach płatniczych</i>.</p> <p>W ocenie UKNF decyzja na temat oferowania konkretnej formy zabezpieczenia, jest samodzielną decyzją biznesową uprawnionego podmiotu. Poza tym lista podmiotów, które uzyskały wpis jako AISP wskazuje, że już funkcjonują na rynku rozwiązania wymagane na podstawie art. 117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych.</p>	<p>Niezasadna</p>

<p>40</p>	<p>Art. 9 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (dalej jako: "u.s.k.o.k.")</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Barierą wymagającą usunięcia w kontekście działalności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (dalej jako: "SKOK") jest brak regulacji dopuszczającej korzystanie z podoutsourcingu przez SKOK. Wiele innowacyjnych usług oferowanych przez SKOK, związanych w szczególności z wykorzystaniem usług informatycznych, zakłada, że część czynności będzie realizowana przez podmioty trzecie działające w imieniu SKOK. Bezpośrednie dopuszczenie w przepisach prawa możliwości korzystania z instytucji podoutsourcingu przez SKOK pozwoliłoby wpłynąć korzystanie na rozwój innowacyjnych usług finansowych w segmencie rynku finansowego, na którym działają SKOK.</p>	<p>Wprowadzenie przepisów dopuszczających możliwość korzystania z podoutsourcingu przez SKOK.</p> <p>Aktualnie w ramach UKNF trwają prace nad przygotowaniem nowego brzmienia przepisów dotyczących outsourcingu na rynku finansowym.</p> <p>Możliwość korzystania z podoutsourcingu przez SKOK wymaga szczegółowej analizy w szczególności w zakresie czynności wymienionych w art. 3 ust. 1 ustawy o skok. Niezbędne jest określenie jakich czynności podoutsourcing będzie dotyczył.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
<p>41</p>	<p>Art.2 pkt 29a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (dalej jako: "u.u.p.")</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Istotną barierą dla wdrażania innowacyjnych rozwiązań na rynku finansowym przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zainteresowanych skorzystaniem z wyłączenia, o którym mowa w art. 6 pkt 12 lit. a u.u.p. jest zbyt rygorystyczna wykładnia przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (dalej jako: "UKNF") pojęcia "treści cyfrowych", których nabycie powinno stanowić cel transakcji przetwarzanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego działającego w oparciu o wspomniane wyłączenie. Pomimo więc wprowadzenia do słowniczka ustawowego definicji "treści cyfrowych" przedsiębiorcy telekomunikacyjni spotykają się z licznymi</p>	<p>UKNF przygotowuje komunikat na temat wykładni art. 6 pkt. 12 lit. a u.u.p.</p> <p>UKNF skierował niniejszą propozycję bariery do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, które w odpowiedzi wskazało że: „Propozycja, wskazująca na konieczność znowelizowania treści art. 6 pkt 12 lit. b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U z 2020 r. poz. 794), poprzez wskazanie, że chodzi o transakcję płatniczą przeprowadzaną w ramach działalności charytatywnej, a nie zbiorów publicznych, jak w obecnym brzmieniu ww. przepisu, jest uzasadniona. Stosownie bowiem do art. 1 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 756, z późn. zm.), pojęcie zbiórki publicznej zostało ograniczone wyłącznie do zbiorów przeprowadzanych bezpośrednio w miejscach publicznych. Tym samym definicji tej nie stosuje się do transakcji niematerialnych realizowanych zdalnie, tj. dokonywanych za pomocą</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

	<p>wątpliwościami względem możliwością oparcia swojej działalności o tzw. wyłączenie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, które zwalnia ich z obowiązku uzyskania statusu dostawcy usług płatniczych na potrzeby procesowania transakcji, o których mowa w art. 6 pkt 12 lit a u.u.p.</p> <p>Wydanie przez UKNF oficjalnego stanowiska w przedmiocie przesłanek decydujących o kwalifikacji konkretnego towaru lub usługi jako treści cyfrowej w rozumieniu art.2 pkt 29a u.u.p.</p>	<p>urządzenia elektronicznego lub z jego użyciem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p> <p>Ministerstwo Finansów wskazało, że: „Odnośnie postulatu zawartego w pkt 70 należałoby postawić pytanie czy nie byłoby właściwsze użycie wyrażenia: "transakcji przeprowadzanej w ramach działalności pożytku publicznego", ponieważ działalność charytatywna jest jednym z rodzajów działalności pożytku publicznego (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie). Działalność charytatywna nie została dookreślona w ww. ustawie, stąd - z braku jej definicji ustawowej jest to pojęcie nieostre. Z drugiej strony przedsiębiorca telekomunikacyjny może nie być organizacją pożytku publicznego (choć zbiórki publiczne również wymagają, aby podmioty prowadzące je miały taki status). Najwłaściwszym, choć ostatecznym rozwiązaniem wydaje się zmiana definicji zbiórek publicznych - tak aby uwzględniała ona również zbieranie ofiar w formie bezgotówkowej. Co do miejsca publicznego : w jednym ze swoich niedawnych orzeczeń Sąd Najwyższy podzielił pogląd Rzecznika Praw Obywatelskich i uznał, że internet jest miejscem publicznym (IV KK 296/17).”</p>	
42	<p>Art. 6 pkt 12 lit b u.u.p.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Barierą dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych zainteresowanych skorzystaniem z tzw. wyłączenia dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych jest błędna implementacja do prawa polskiego art. 3 lit. L pkt II PSD2 w ramach art. 6 pkt 12 lit. b u.u.p. Polskie przepisy wskazują bowiem, że chodzi o transakcję płatniczą przeprowadzaną w ramach "zbiórek publicznych", przy czym nie definiują co należy</p>	<p>Znowelizowanie treści art. 6 pkt 12 lit. b u.u.p. poprzez wskazanie, że chodzi o transakcję płatniczą przeprowadzaną w ramach działalności charytatywnej (a nie zbiórek publicznych - jak w obecnym brzmieniu przepisu).</p> <p>W ocenie UKNF zasadne jest wprowadzenie zmiany legislacyjnej, która usunie przedmiotową barierę. Celem proponowanej zmiany jest umożliwienie wykorzystania mechanizmu, do prowadzenia zbiórek w ramach działalności charytatywnej.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

<p>rozumieć pod tym pojęciem. Z uwagi na brak szczegółowej regulacji uzasadnione wydaje się stwierdzenie, że ustawodawca wprowadzając nowe brzmienie przepisu miał na myśli zbiórki publiczne, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, tj. zbieranie ofiar w gotówce lub naturze w miejscu publicznym na określony, zgodny z prawem cel pozostający w sferze zadań publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, oraz na cele religijne.</p> <p>Konieczność nowelizacji treści art. 6 pkt 12 lit. b ustawy o usługach płatniczych, poprzez wskazanie, że chodzi o transakcję płatniczą przeprowadzaną w ramach działalności charytatywnej, a nie zbiórek publicznych, jak w obecnym brzmieniu ww. przepisu, jest uzasadniona. Stosownie bowiem do art. 1 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 756, z późn. zm.), pojęcie zbiórki publicznej zostało ograniczone wyłącznie do zbiórek przeprowadzanych bezpośrednio w miejscach publicznych. Tym samym definicji tej nie stosuje się do transakcji niematerialnych realizowanych zdalnie, tj. dokonywanych za pomocą urządzenia elektronicznego lub z jego użyciem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.</p>	<p>UKNF przekazał barierę do analizy do Ministerstwa Cyfryzacji. W odpowiedzi uzyskano odpowiedź: Jako barierę wskazano art. 6 pkt 12 lit b ustawy o usługach płatniczych, którego niewłaściwa implementacja powoduje brak możliwości skorzystania z wyłączenia dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych zawartego w art. 3 lit. I pkt II dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE, dalej „dyrektywy 2015/2366 PSD2.</p> <p>Na podstawie art. 3 lit. I pkt II dyrektywy 2015/2366 PSD2, dyrektywa nie ma zastosowania do: transakcji płatniczych przeprowadzanych przez dostawcę sieci lub usług łączności elektronicznej świadczonych – obok usług łączności elektronicznej – na rzecz abonenta sieci lub usługi: (ii) dokonywanych z urządzenia elektronicznego lub za jego pośrednictwem, które obciążają stosowny rachunek prowadzony w ramach działalności charytatywnej lub w celu zakupu biletów.</p> <p>Należy zgodzić się, że pojęcie „działalności charytatywnej”, które zostało użyte w art. 3 lit. I pkt II dyrektywy PE i Rady 2015/2366„PSD2” jest znacznie szersze od pojęcia „zbiórek publicznych”, które zostało użyte w art. 6 pkt 12 lit. b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2020 r. poz. 794, z późn. zm.). Niemniej jednak zmiana przepisów w tym zakresie pozostaje we właściwości MF.</p> <p>Bariera przekazana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Kwestia ta została podniesiona w toku aktualnie prowadzonych prac nad nowelizacją ustawy o usługach płatniczych⁶. Na początku marca</p>	
--	--	--

⁶ <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12342905>

		<p>2021 r. DFT przekazał propozycję zmiany legislacyjnej do DSI polegającą na zmianie treści art. 6 ust. 2:</p> <p>„Art. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie: <i>„2) transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem umocowanej osoby wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę umowy sprzedaży lub umowy o usługi lub zawierającej taką umowę, w imieniu lub na rzecz płatnika albo odbiorcy;”;</i></p>	
43	<p>Art. 6c ust. 4 u.u.p.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Pomimo obowiązywania od dnia 20 czerwca 2018 r. art. 6c u.u.p. UKNF w dalszym ciągu nie opublikował rejestru podmiotów świadczących usługi oparte na instrumentach tzw. ograniczonej akceptacji, którzy działają w oparciu o wyłączenie uregulowane w art. 6 pkt 11 u.u.p. Prowadzi to do niepewności prawnej w szczególności względem podmiotów, które złożyły stosowne powiadomienia, o których mowa w art. 6c ust. 1 u.u.p., jednak nie zostały wpisane do rejestru w terminie 30 dni od dnia złożenia powiadomienia (art. 6c ust. 4 u.u.p.).</p>	<p>Rejestr dotyczący podmiotów prowadzących działalność na podstawie art. 6 pkt. 11 u.u.p. dostępny jest pod adresem https://e-rup.knf.gov.pl/.</p> <p>Zasygnalizowana kwestia nie stanowi bariery, gdyż na stronie KNF był dostępny rejestr, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych. W związku z implementacją PSD2, został on rozbudowany i przebudowany w taki sposób, aby uwzględniał szerszy zakres podmiotowy i przedmiotowy. Brak podmiotów wpisanych do rejestru w danej kategorii lub ich niewielka liczba nie stanowi bariery w rozwoju innowacji finansowych.</p>	Usunięta
44	<p>1.1. Art. 16 ustawy prawo spółdzielcze § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością w formie pisemnej.</p> <p>1.2. Art. 60 ust. 3 ustawy prawo telekomunikacyjne</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Cyfryzacji. W odpowiedzi Ministerstwo Cyfryzacji wskazało, że: <i>Ad 1.1. Art. 16 ustawy prawo spółdzielcze § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością w formie pisemnej.</i></p> <p>Propozycja ta została uwzględniona w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. 2020 r. poz. 2320).</p>	W trakcie usuwania

<p>(Krajowa Rada Spółdzielcza)</p> <p>Brak możliwości składania deklaracji członkowskich w spółdzielni w postaci elektronicznej. Brak takiej regulacji jest wskazywany przez kasy jako najistotniejsza bariera w ich rozwoju. Nieuwzględnienie systemu teleinformatycznego SKOK w katalogu środków umożliwiających potwierdzenie drogą elektroniczną danych, po których podaniu przez abonenta dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Zmiana art. 16 ustawy prawo spółdzielcze procedowanego w ramach projektu ustawy o elektronicznej doręczeń (UD462) , polegającej na umożliwieniu osobom, ubiegającym się o członkostwo w spółdzielniach złożenia deklaracji członkowskiej w postaci elektronicznej. Proponowana treść: „Art. 16. § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej przesyła się na adres do doręczeń elektronicznych spółdzielni i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem osobistym. Pisma utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Podpisana przez przystępującego do spółdzielni deklaracja powinna zawierać jego imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a jeżeli przystępujący jest osobą prawną – jej nazwę i siedzibę, ilość zadeklarowanych udziałów, dane dotyczące wkładów, jeżeli statut ich wnoszenie przewiduje, a także adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... 2019 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. ...), wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 2 pkt 3 tej ustawy, o ile przystępujący taki posiada, oraz inne dane przewidziane w statucie. W przypadku spółdzielni będących jednocześnie instytucjami</p>	<p>W toku prac podkomisji sejmowej przepis otrzymał następujące brzmienie: „Art. 16. § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej przesyła się na adres do doręczeń elektronicznych spółdzielni, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym lub podpisem zaufanym. Pismo utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Podpisana przez przystępującego do spółdzielni deklaracja powinna zawierać jego imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a jeżeli przystępujący jest osobą prawną – jej nazwę i siedzibę, ilość zadeklarowanych udziałów, dane dotyczące wkładów, jeżeli statut ich wnoszenie przewiduje, a także adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 tej ustawy, o ile przystępujący taki posiada, oraz inne dane przewidziane w statucie.”. Przepis ten wejdzie w życie 1 lipca 2021 r. <i>Ad 1.2. Art. 60 ust. 3 ustawy prawo telekomunikacyjne</i> Uwaga ta była już zgłaszana przy okazji nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Nie została dotychczas uwzględniona m. in. ze względu na mniejsze zabezpieczenie, jakie dają SKOKI w porównaniu do banków, w zakresie potwierdzania identyfikacji elektronicznej oraz ze względu na istnienie innych ustawowych wymogów dla SKOKów i banków. Ponadto wskazywano, że przepis wprowadzany był w ramach innej ustawy, tj. ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 796, z późn. zm.), gdzie ustawodawca rozstrzygnął kwestię uwierzytelniania.</p>	
---	---	--

<p>zobowiązany w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (Dz.U.2019.1115 t.j. z dnia 2019.06.14) deklaracja może być również złożona pod nieważnością w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77 (2) ustawy z dnia 23.04.1964 r. kodeks cywilny (DZ.U. 2019. 1145 tj. z 2019.06.19). Do identyfikacji i weryfikacji tożsamości osoby, która ubiega się o przyjęcie członkostwa stosuje się przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.”</p> <p>W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.) w art. 60b w ust. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„a) środków identyfikacji elektronicznej, służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,”.</p>	<p>Należy jednak zaznaczyć, że Ministerstwo Cyfryzacji nowelizując w 2018 r. ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne dodało w art. 20c ust. 3 możliwość pełnienia funkcji punktu potwierdzającego profil zaufany również przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową. Następuje to za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji i po spełnieniu warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie w sprawie profilu zaufanego i podpisu zaufanego. Z uwagi na powyższe oraz ze względu na trwające obecnie prace nad ustawą – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpi ustawę – Prawo telekomunikacyjne, postulat zostanie jeszcze raz przeanalizowany.</p> <p>UKNF skierował niniejszą propozycję bariery również do Ministerstwa Finansów, które odpowiedziało, że: „Postulat w zakresie sektora SKOK jest w trakcie realizacji. Stosowna zmiana do art. 10 ustawy o SKOK została opracowana i uzgodniona z KNF.</p> <p>MF również zauważa, że nie dotyczy ona przepisów ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2020 r., poz. 971, dalej: ustawa o p.p.p.f.t.), której przepisy nie regulują wymogów formalnych związanych ze złożeniem deklaracji koniecznej do uzyskania członkostwa w spółdzielni, nawet jeżeli spółdzielnia ta ma status instytucji obowiązanej w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Na marginesie należy zauważyć, że proponowana redakcja przepisu art. 16 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - <i>Prawo spółdzielcze</i> posługuje się terminem instytucji zobowiązanych (ustawa o p.p.p.f.t. mówi o instytucjach obowiązanych).</p> <p>Ponadto niejasne jest zdanie ostatnie propozycji zapisu („Do identyfikacji i weryfikacji tożsamości osoby, która ubiega się o przyjęcie członkostwa stosuje się przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.”). Jeżeli sformułowanie to odnosi się do środków bezpieczeństwa</p>	
---	--	--

		finansowego, to obowiązek ich zastosowania wynika bezpośrednio z przepisów ustawy o p.p.p.f.t. i nie jest konieczne, a wręcz sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji, ponawianie tego nakazu w przepisach innych ustaw.”	
45	<p>Art. 117e u.u.p.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Nieuwzględnienie systemu teleinformatycznego SKOK w katalogu środków umożliwiających potwierdzenie drogą elektroniczną danych, po których podaniu przez abonenta dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p>	<p>Kwestia ta nie ma charakteru bariery w rozwoju innowacji finansowych.</p> <p>Może być zgłoszona przez PIIT w toku prac nad nowelizacją ustawy o usługach płatniczych⁷.</p> <p>Konieczna jest nowelizacja art. 117e u.u.p. poprzez wskazanie, że do AISP stosuje się odpowiednio także art. 16, art. 33 oraz art. 84-90 u.u.p.</p>	W trakcie analiz
46	<p>Art. 117f ust. 3 u.u.p.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Nieuwzględnienie systemu teleinformatycznego SKOK w katalogu środków umożliwiających potwierdzenie drogą elektroniczną danych, po których podaniu przez abonenta dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych.</p> <p>Znowelizowanie treści art. 117f u.u.p. poprzez zmianę akceptowalnej średniej całkowitej kwoty transakcji płatniczych z poprzednich 12 miesięcy wykonywanych przez MIP, w tym przez agentów, do równowartości 3 000 000 EUR (obecnie 1 500 000 EUR) miesięcznie.</p>	<p>UKNF aktualnie nie identyfikuje potrzeby podwyższenia limitu.</p> <p>Działalność w charakterze MIP ma na celu umożliwić rozpoczęcie prowadzenie działalności w zakresie usług płatniczych. Docelową formą świadczenia tych usług pozostaje Krajowa Instytucja Płatnicza. Aktualny limit jest zgodny z tym określonym w PSD2 i jest dostosowanym do specyfiki i charakteru krajowego rynku płatniczego.</p>	Niezasadna

⁷ <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12342905>

47	<p>Limit kwotowy środków przechowywanych na rachunkach płatniczych prowadzonych przez MIP (Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji)</p>	<p>UKNF skierował propozycję bariery do Ministerstwa Finansów, które w odpowiedzi wskazało, że „Pułap ten nie został wprowadzony na podstawie art. 32 PSD2, który precyzuje jedynie górną granicę średniej miesięcznej całkowitej wartości transakcji płatniczych wykonanych podczas ostatnich 12 miesięcy przez dany podmiot (który w prawie polskim przyjął formę małej instytucji płatniczej).”</p> <p>W ocenie UKNF aktualnie brak potrzeby zmian w tym zakresie.</p>	Niezasadna
48	<p>Pisemna forma poleceń zapłaty. (Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Wprowadzenie zdigitalizowanej formy poleceń zapłaty.</p>	<p>Zagadnienie zostało przekazane do analizy Ministerstwa Finansów, które w odpowiedzi wskazało, że „Zgodnie z art. 3 ust. 2 UUP, polecenie zapłaty oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu określoną kwotą rachunku płatniczego płatnika na skutek transakcji płatniczej zainicjowanej przez odbiorcę, dokonywanej na podstawie zgody, której płatnik udzielił odbiorcy, dostawcy odbiorcy lub dostawcy płatnika.</p> <p>Na gruncie UUP nie ma więc wymogu, aby jego dokonanie miało formę pisemną.”</p>	Niezasadna
49	<p>art. 4 ust. 2 ustawy o usługach płatniczych. (Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Uwzględnienie instytucji pożyczkowych (jako legalnie działających instytucji finansowych zarejestrowanych w rejestrze KNF) jako podmiotów mających uprawnienia do świadczenia usług płatniczych.</p>	<p>Na wstępie należy wskazać, że instytucje pożyczkowe funkcjonują na podstawie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1083). Podmiot zamierzający prowadzić taką działalność podlega wpisowi do rejestru instytucji pożyczkowych zgodnie z art. 59ab ust. 1 u.u.p. Ustawowym przedmiotem jego działalności nie jest świadczenie usług płatniczych.</p> <p>Jednocześnie podmioty zamierzające prowadzić działalność zarówno w obszarze usług płatniczych, jak i pożyczek oraz kredytu konsumenckiego, mają taką możliwość działając jako hybrydowa instytucja płatnicza.</p>	Niezasadna

		Tym samym niezasadne jest rozszerzenie katalogu określonego w art. 4 ust. 2 ustawy o usługach płatniczych.	
50	<p>Zróżnicowanie w regulacjach dotyczących analizy zdolności kredytowej</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Zagadnienie wymaga przede wszystkim pogłębionej refleksji oraz podjęcia strategicznych decyzji co do pożądanego modelu oceny zdolności kredytowej. Podmioty podlegające mniej restrykcyjnym regulacjom mają aktualnie większą swobodę w tworzeniu innowacyjnych rozwiązań technologicznych. Z kolei regulacje, które mają zastosowanie do podmiotów regulowanych są wyrazem troski o zachowanie praw jednostek. Bez podjęcia stosownych działań zróżnicowanie rynku będzie postępować.</p>	<p>Zakres czynności niezbędnych do podjęcia przez podmioty w obszarze badania zdolności kredytowej jest uzależniony od szeregu aspektów.</p> <p>Kwestię tę regulują zarówno przepisy powszechnie obowiązujące krajowe oraz europejskie, a także wytyczne, które odnoszą się do działalności banków oraz instytucji kredytowych. Jest to uzasadnione ze względu na udzielanie kredytów/pożyczek ze środków klientów (depozytów), które podlegają obciążeniu ryzykiem. Tym samym konieczne jest zapewnienie ochrony tych środków na najwyższym możliwym poziomie oraz możliwie jednolicie dla całego rynku bankowego.</p> <p>Jednocześnie w zakresie działalności instytucji pożyczkowych, zasady oceny zdolności kredytowej, nie podlegają tak daleko idącym ograniczeniom, ponieważ instytucja pożyczkowa obciąża ryzykiem wyłącznie swoje środki finansowe. Tym samym nie dochodzi do obciążenia ryzykiem środków klientów.</p> <p>W tym zakresie UKNF skierował pismo do UODO, który w odpowiedzi wskazał, że „tworzenie innowacyjnych rozwiązań technologicznych musi być związane z zapewnieniem odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w celu zabezpieczenia przetwarzania danych osobowych”.</p>	W trakcie usuwania
51	<p>Procedura zamykania rachunków VAT w sytuacji zmiany rachunku rozliczeniowego - art. 62e Prawa bankowego.</p>	<p>Zagadnienie zostało przekazane do analizy MF, które w odpowiedzi wskazało, że „W ocenie zgłaszającego, czyli Koalicji Na Rzecz Polskich</p>	W trakcie usuwania

	<p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Nadmierne skomplikowanie całego procesu zamykania rachunku rozliczeniowego mogłoby zostać usunięte przez umożliwienie przekazania środków zgromadzonych na zamykanym rachunku VAT na drugi rachunek VAT prowadzony w innym banku. Dodanie w art. 62e ust. 2 Prawa bankowego możliwości przekazania środków na inny rachunek VAT prowadzony nie tylko w tym samym banku, ale również na rachunek w innym banku znacząco usprawniłoby całą procedurę zamykania rachunku rozliczeniowego przedsiębiorcy. W takim założeniu, zmiana przepisów odciążałaby również pracę naczelników urzędów skarbowych, którzy nie musieliby już uczestniczyć w zamykaniu każdego rachunku rozliczeniowego. Jednocześnie środki zostałyby przekazane bezpośrednio na inny rachunek VAT i nie mogłyby zostać wykorzystane przez przedsiębiorcę w innym celu niż podatkowy. W związku z tym organy skarbowe nie musiałyby każdorazowo oceniać możliwości wystąpienia obawy zaległości podatkowej. Dodatkowo powinny zostać wprowadzone nowe przepisy regulujące proces wypłaty środków pieniężnych z rachunku technicznego na wniosek klienta.</p>	<p>Innowacji, bariera ta mogłaby zostać usunięta przez umożliwienie przekazania środków zgromadzonych na zamykanym rachunku VAT na drugi rachunek VAT prowadzony w innym banku. Dodatkowo powinny zostać wprowadzone nowe przepisy regulujące proces wypłaty środków pieniężnych z rachunku technicznego na wniosek klienta.</p> <p>Odnosząc się do powyższego MF informuje, że wyżej zgłoszone postulaty są już w trakcie realizacji. Odpowiednie zmiany w tym zakresie zostaną zaproponowane w prowadzonym przez MF projekcie zmian do ustawy o VAT w zakresie usprawnień funkcjonowania systemu VAT - Slim VAT 2.”</p>	
52	<p>Świadczenie usług dostępu do rachunku na zasadzie swobody umów.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p>	<p>Stosownie do art. 33 PSD2, nie jest możliwe prowadzenie działalności jako AISP na zasadzie swobody świadczenia usług, gdyż przepis ten przewiduje możliwość zwolnienia jedynie z niektórych obowiązków związanych ze stosowaniem procedury licencyjnej, z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. a), b), e)-h), j), l), n), p) i q), art. 5 ust. 3 oraz art. 14 i 15 PSD2. Oznacza to, że działalność taka powinna podlegać pewnym ograniczeniom wynikającym z przepisów implementujących PSD2, czyli w Polsce – przepisom ustawy o usługach płatniczych, które przewidują, że taka działalność ma charakter działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.</p>	<p>Niezasadna</p>

53	<p>Brak możliwości łączenia działalności AISP z MIP</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Propozycją zmiany byłoby wprost wpisanie, że MIP ma możliwość świadczenia określonych usług po spełnieniu określonych wymogów.</p>	<p>W ocenie UKNF brak jest podstaw prawnych do możliwości łączenia działalności AISP i MIP, z uwagi na brzmienie art. 32 ust. 1 oraz art. 33 PSD2.</p> <p>Art. 32 ust. 1 PSD2 przewiduje warunki zwolnienia z pewnych wymogów licencyjnych podmiotów „świadczących usługi płatnicze, o których mowa w pkt 1-6 załącznika I” PSD2, tj. małych instytucji płatniczych</p> <p>Art. 33 PSD2 przewiduje warunki zwolnienia z pewnych wymogów licencyjnych przez podmioty „świadczące wyłącznie usługę płatniczą, o której mowa w pkt 8 załącznika I” PSD2, tj. AISP. Ze wskazanych regulacji wynika brak możliwości łączenia działalności AISP z MIP, gdyż enumeratywnie wskazują zakres usług płatniczych, które te podmioty mogą świadczyć, co znalazło także odzwierciedlenie w przepisach ustawy o usługach płatniczych implementujących PSD2.</p>	Niezasadna
54	<p>Definicja pieniądza elektronicznego - art. 2 pkt 21a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Rozważenie wydania zaktualizowanego stanowiska KNF w sprawie pieniądza elektronicznego, uwzględniającego zmiany ustawowe i technologiczne</p>	<p>W ocenie UKNF brak jest uzasadnienia do wydawania zaktualizowanego stanowiska KNF w zakresie pieniądza elektronicznego, skoro od implementacji Dyrektywy 2009/110/WE (EMD2) nie nastąpiła zmiana definicji pieniądza elektronicznego, a EMD2 jest dyrektywą pełnej harmonizacji. Nadal w tym kontekście pozostaje aktualne stanowisko KNF z 2015 r. w sprawie wydawania kart przedpłaconych skierowane do banków krajowych⁸.</p>	Niezasadna
55	<p>Definicja acquiringu i agenta rozliczeniowego a niektóre obowiązki adresowane do agentów rozliczeniowych - art. 14a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy</p>	<p>W ocenie UKNF problem jest nieprecyzyjnie sformułowany i z tego względu trudno się do poruszonej kwestii odnieść.</p>	Niezasadna

⁸ https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/stanowisko_ws_wydawania_kart_przedplaconych_42192.pdf

	<p>z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Nowelizacja przepisów poprzez doprecyzowanie ich zakresu podmiotowego lub wydanie interpretacji przez odpowiedni organ (np. w ramach instrukcji do formularzy sprawozdawczych NBP, komunikatu GIIF)</p>	<p>Dyrektywa PSD2 w art. 4 pkt 44 przewiduje definicję acquiringu. Chociaż ustawa o usługach płatniczych w art. 3 ust. 1 pkt 5 nieco odmiennie definiuje tę usługę, to w opinii UKNF obie definicje są równoznaczne.</p>	
56	<p>Terminale aplikacyjne (SoftPOS) - regulacyjne standardy techniczne dotyczące silnego uwierzytelnienia klienta (RTS) oraz standardy sektorowe PCI</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Wspieranie rynku w procesie wypracowywania optymalnych standardów w zakresie SoftPOS.</p>	<p>Zadanie poza właściwością UKNF.</p>	Niezasadna
57	<p>Oświadczenie w sprawie gotowości MIP do prowadzenia działalności w chwili złożenia wniosku</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Zastąpienie obowiązkowego oświadczenia przepisem, który zobowiązywałby MIP do rozpoczęcia działalności w ciągu 6 miesięcy od wpisu (z obowiązkiem zawiadomienia KNF) pod groźbą wykreślenia z rejestru.</p>	<p>Propozycja nowego brzmienia art. 117n uup obejmuje uprawnienie KNF do wykreślenia MIP z rejestru w dwóch przypadkach: w przypadku braku faktycznego rozpoczęcia działalności operacyjnej w zakresie świadczenia usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej przez 12 miesięcy od daty wpisu oraz nieprowadzenia działalności w zakresie usług płatniczych w okresie dłuższym niż 6 kolejnych miesięcy. Wydaje się, że taka propozycja usuwa wątpliwości co do oczekiwania organu nadzoru wobec daty rozpoczęcia działalności operacyjnej.</p>	Niezasadna

58	<p>Ograniczenie w definicji akceptanta.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Rozważenie zmiany definicji akceptanta w celu umożliwienia świadczenia usług acquiringu również dla konsumentów.</p>	<p>Zmiana o charakterze systemowym, w związku z czym wymaga pogłębionej analizy pod kątem spójności z katalogiem usług płatniczych oraz instrumentami ochrony ich użytkowników. Usługa acquiringu znajduje zastosowanie wyłącznie w stosunkach profesjonalnego obrotu płatniczego z udziałem akceptantów płatności. Rozważenia wymaga okoliczność, czy potrzeby obrotu konsumenckiego uzasadniają udostępnienie kolejnej złożonej metody płatności, wobec szerokiej dostępności zróżnicowanych metod płatności całkowicie zaspokajających potrzeb konsumentów w tym zakresie.</p>	W trakcie analiz
59	<p>Modele dystrybucji usługi AISP</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Wydanie stanowiska przez UKNF, w którym wyjaśniono by status prawnych podmiotów dystrybuujących dostęp do usług AISP.</p>	<p>W ocenie UKNF nie jest jasne, co autorzy rozumieją przez „status prawnych podmiotów dystrybuujących dostęp do usług AISP”, gdyż zgodnie z przepisami prawa dostawcą AIS, zwanym także AISP, mogą być następujące podmioty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) banki, które do świadczenia AIS wymagają zezwolenia KNF na zmianę statutu, 2) krajowe instytucje płatnicze/instytucje pieniądza elektronicznego, które do świadczenia usług płatniczych wymagają zezwolenia KNF; 3) dostawcy świadczący wyłącznie AISP, którzy do świadczenia AIS wymagają wpisu do rejestru prowadzonego przez KNF. <p>Co więcej w broszurze wydanej przez KNF – <i>Otwarta bankowość w świetle wymogów dyrektywy PSD2 – wyzwania i perspektywy rozwoju dla polskiego sektora FinTech</i>⁹ opisano mechanizmy świadczenia usług AIS i usług premium.</p>	W trakcie analiz

9

https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Otwarta%20bankowo%C5%9B%C4%87%20w%20%C5%9Bwielu%20wymog%C3%B3w%20dyrektywy%20PSD2_68605.pdf

60	<p>Błędna implementacja art. 72 dyrektywy PSD2.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>1. Na dostawcy użytkownika spoczywa ciężar udowodnienia, że transakcja płatnicza została uwierzytelniona i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą świadczoną przez tego dostawcę, w tym dostawcę świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej.</p> <p>1a. Jeżeli transakcja płatnicza jest inicjowana za pośrednictwem dostawcy świadczącego usługę inicjowania transakcji płatniczej, na dostawcy tym spoczywa ciężar udowodnienia, że w zakresie jego właściwości transakcja płatnicza została uwierzytelniona i prawidłowo zapisana w systemie służącym do obsługi transakcji płatniczych dostawcy oraz że nie miała na nią wpływu awaria techniczna ani innego rodzaju usterka związana z usługą płatniczą, za którą ten dostawca odpowiada.</p>	<p>Zagadnienie zostało przekazane do MF, które odpowiedziało że „Propozycja powinna być uwzględniona, MF otrzymał w tej sprawie pismo od Rzecznika Finansowego, w którym szerzej przedstawiono i uargumentowano potrzebę zmian w tym zakresie.”</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
61	<p>Rozproszenie regulacji dot. korzystania z rachunku bankowego.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Umieszczenie w jednym akcie prawnym kompleksowej regulacji określającej obowiązki związane z prowadzeniem rachunku bankowego, z pozostawieniem odesłania do ustawy o usługach płatniczych w zakresie związanym z przeprowadzaniem transakcji płatniczych.</p>	<p>Propozycja bariery jest niezasadna. Należy zwrócić uwagę, że to zagadnienie jest regulowane m.in. ustawą kodeks cywilny, ustawą prawo bankowe, ustawą o usługach płatniczych.</p>	<p>Niezasadna</p>
62	<p>Przepisy uniemożliwiające przyjmowanie i procesowania zleceń direct debit w formie elektronicznej.</p>	<p>Zagadnienie zostało przekazane do analizy MF, które odpowiedziało, że „Zgodnie z art. 3 ust. 2 UUP, polecenie zapłaty oznacza usługę płatniczą polegającą na obciążeniu określoną kwotą rachunku</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Dopuszczenie możliwości składania dyspozycji polecenia zapłaty w formie elektronicznej</p>	<p>płatniczego płatnika na skutek transakcji płatniczej zainicjowanej przez odbiorcę, dokonywanej na podstawie zgody, której płatnik udzielił odbiorcy, dostawcy odbiorcy lub dostawcy płatnika.</p> <p>Na gruncie UUP nie ma więc wymogu, aby jego dokonanie miało formę pisemną.”</p> <p>Należy zwrócić uwagę, że polecenie zapłaty zostało uregulowane także w art. 63d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.</p>	
63	<p>Art. 7 ustawy prawa bankowego - oświadczenie woli Klienta związane z dokonywaniem czynności bankowych, które mogą być składane drogą elektroniczną.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Rezygnacja z wymogu podania konkretnej technologii służącej do podpisu elektronicznego przy umawianiu się z klientem na formę elektroniczną. Dzięki czemu unikniemy każdorazowego obowiązku dostosowywania i aktualizowania umowy pomiędzy Bankiem a Klientem (np. w regulaminie) w przypadku wdrażania nowych technologii obsługujących ePodpis.</p>		W trakcie analizy
64	<p>Przepis art. 29 ustawy o usługach płatniczych, wprowadzający obowiązek informowania o zmianach we wzorcu umownym z 2-miesięcznym wyprzedzeniem</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Ograniczenie stosowania art. 29 do zmian postanowień wzorców, które zmieniają stosunek prawny między konsumentów i bankiem i powodują zmianę praw konsumenta, które obiektywnie nie da się uznać za</p>	<p>Obowiązek określony w art. 29 ust. 1 ustawy o usługach płatniczych implementuje art. 54 ust. 1 PSD2 i w związku z tym, że ma charakter bezwzględny, nie może być zmieniony.</p>	Niezasadna

	<p>jednoznacznie pozytywne lub nakładają nowe obowiązki na konsumenta.</p>		
65	<p>Zakres wyjaśnień dotyczących oceny zdolności kredytowej (Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Konieczne są jasne wytyczne co do zakresu przekazanych klientowi danych - jako uzasadnienie decyzji automatycznej, w szczególności w przypadku danych niestandardowych oraz stosowania modeli Machine Learning. Istnieje wiele metod przedstawiających najważniejsze aspekty (np. wybrane cechy klienta). Jednocześnie przy danych niestandardowych, trudno założyć, że akceptowalną odpowiedzią będzie (np. dla obrazów), saturacja, kontrast, czy też specyficzne transakcje w przypadku analizy wzorców transakcyjnych. Dla zaawansowanych metod modelowania, gdzie często cechy opisująca klienta są mocno złożone i, w pewnym sensie, nieinterpretowalne, może być niemożliwym udzielenie jasnej i prostej odpowiedzi dla klienta, który nie jest zaznajomiony z technikami modelowania/przetwarzania danych. Dla przykładu, na rynku są podmioty, które na podstawie analizy zdjęcia czy też głosu oceniają, czy klient powinien otrzymać kredyt. Jeżeli Bank zdecydowałby się na taką współpracę, to jak wytłumaczyć (co spełni literę i ducha tego artykułu) klientowi decyzję.</p>	<p>Organ nadzorczy zgadza się, że konieczne jest wypracowanie jasnych wytycznych co do zakresu przekazywanych klientowi danych. Dotychczas nie zostały przedstawione propozycje zmian legislacyjnych ani rekomendacje/wytyczne w ww. zakresie. Organ nadzorczy w piśmie z dnia 4 listopada 2019 r. (znak: ZSPR.027.414.2019.MW) ws. wyjaśnień dotyczących oceny zdolności kredytowej, skierowanym zarówno do Związku Banków Polskich, jak i UKNF wyraził swoje zaniepokojenie dotyczące braku terminu oraz zakresu danych jakie bank przekazuje kredytobiorcy.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
66	<p>Rekomendacja W, rekomendacja 12 (Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Rozszerzenie rekomendacji o dane niestandardowe i podanie przykładów akceptowalnych kryteriów jakości danych dla formatów graficznych i audiowizualnych.</p>	<p>UKNF w rekomendacji 12 nie wskazuje o jakie dane niestandardowe chodzi – konieczne jest przekazanie przez podmioty zgłaszające projektowanych regulacji, do których mógłby odnieść się organ nadzorczy.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

67	<p>Rekomendacja W</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Wypracowanie oddzielnych zasad i rekomendacji dla modeli ML/AI (ze szczególnym uwzględnieniem głębokich sieci neuronowych i metod modelowanie w oparciu o reinforced learning).</p>	<p>Aktualnie UKNF pracuje nad udostępnieniem ankiety dotyczącej AI w sektorze finansowym. Będzie to pierwszy krok w kierunku wydanie przez UKNF ewentualnych wyjaśnień, zasad wykorzystywania AI/ML w procesach instytucji finansowych.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
68	<p>Brak stosowania przez platformy eCommerce (silniki działania sklepów internetowych) obsługujące sklepy internetowe integracji z nowymi rozwiązaniami płatniczymi.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p>	<p>Propozycja bariery jest poza właściwością UKNF.</p>	<p>Niezasadna</p>
69	<p>Art. 6a ust. 7 ustawy prawo bankowe</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Usunięcie ograniczeń w szczególności co do jednego poziomu podoutsourcingu, zgody banku wyrażanej w formie pisemnej.</p>	<p>Aktualnie w ramach współpracy pomiędzy ZBP, UKNF i MF trwają prace nad opracowaniem przepisów outsourcingowych dla sektora finansowego.</p> <p>Jednocześnie w ramach Ministerstwa Finansów prowadzone są prace mające na celu zmianę przepisów dotyczących outsourcingu w prawie bankowym.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
70	<p>Art. 6b ust.1 ustawy prawo bankowe</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p>	<p>Aktualnie w ramach współpracy pomiędzy ZBP, UKNF i MF trwają prace nad opracowaniem przepisów outsourcingowych dla sektora finansowego.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

	Usunięcie bariery i umożliwienie stronom umowy ustalenia zasad odpowiedzialności na poziomie kontraktowym, stosownie do szacowanego ryzyka.	Ministerstwo Finansów prowadzi obecnie zaawansowane prace mające na celu zmianę przepisów dotyczących outsourcingu w prawie bankowym.	
71	<p>Art. 6d ustawy prawo bankowe</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Usunięcie bariery. Analogicznego wymogu uzyskiwania zgody KNF nie mają inne podmioty podlegające nadzorowi KNF.</p>	<p>Aktualnie w ramach współpracy pomiędzy ZBP, UKNF i MF trwają prace nad opracowaniem przepisów outsourcingowych dla sektora finansowego.</p> <p>Ministerstwo Finansów prowadzi obecnie zaawansowane prace mające na celu zmianę przepisów dotyczących outsourcingu w prawie bankowym.</p>	W trakcie usuwania
72	<p>Komunikat chmurowy KNF</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Usunięcie bariery. Umożliwienie podmiotom nadzorowanym korzystania z innowacyjnych rozwiązań na takich samych zasadach, jak mogą z nich korzystać podmioty nadzorowane w innych krajach europejskich</p>	W dniu 23.01.2020 r. UKNF wydał komunikat w sprawie przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej. Zważywszy na wątpliwości uczestników rynku w zakresie dopuszczalnego zakresu korzystania z rozwiązań chmury obliczeniowej w bieżącej działalności podmiotów nadzorowanych, UKNF zorganizował cykl 5 spotkań, których zadaniem było zmniejszenie niepewności prawnej interesariuszy w tym zakresie. Efektem prac podjętych w drugiej połowie 2020 r, było wydanie pytań i odpowiedzi (Q&A) w sprawie wątpliwości związanych ze stosowaniem Komunikatu.	Usunięta
73	<p>Niejasne stosowanie przepisów dotyczących usług płatniczych do działalności związanej z kryptoaktywami</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Konsultacje publiczne oraz opublikowanie przez UKNF wyjaśnień w tej kwestii.</p>	<p>Bariera została częściowo zlikwidowana wskutek opublikowania Stanowiska UKNF w sprawie klasyfikacji kryptoaktywów.</p> <p>https://www.knf.gov.pl/aktualnosc?articleId=71795&p_id=18</p>	W trakcie usuwania

74	<p>Art. 6a prawa bankowego</p> <p>(Santander Bank)</p> <p>Liberalizacja w zakresie testowania rozwiązań dla umów o charakterze krótkotrwałym i walidacyjnym.</p>	<p>Aktualnie w ramach współpracy pomiędzy ZBP, UKNF i MF trwają prace nad opracowaniem przepisów outsourcingowych dla sektora finansowego.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
75	<p>W procesie przyznawania kredytu banki wymagają od kredytobiorców przedstawienia zeznania rocznego PIT, bądź innych deklaracji podatkowych, z potwierdzeniem złożenia w urzędzie skarbowym. Zdarza się, że klienci składają w urzędzie skarbowym nieprawdziwe lub nierzetelne deklaracje podatkowe, których kopie mają być przedstawione bankowi celem dokonania oceny zdolności kredytowej, a następnie dokonują korekty sporządzonych przez siebie deklaracji nie informując o tym banków. W ten sposób dochodzi do nadużyć popełnianych przez potencjalnych kredytobiorców, gdyż banki dokonują oceny zdolności kredytowej na podstawie dokumentu zawierającego nieprawdziwą informację. Nierzadko występuje również sytuacja, w której przedstawiona jest fałszywa kopia deklaracji podatkowej łącznie ze sfałszowanym potwierdzeniem złożenia deklaracji w urzędzie skarbowym.</p> <p>(Związek Banków Polskich)</p> <p>Współpraca banków za pośrednictwem ZBP z urzędami skarbowymi dotyczyłaby możliwości weryfikacji przez urzędy skarbowe prawdziwości kopii deklaracji podatkowych składanych w bankach przez potencjalnych kredytobiorców celem dokonania oceny ich zdolności kredytowej. Powyższa weryfikacja polegałaby na porównaniu przekazanych bankom kopii deklaracji podatkowych z tymi złożonymi w urzędzie skarbowym, przy czym weryfikacja ta byłaby prowadzona w systemie zero-jedynkowym. Banki nie są zainteresowane pozyskiwaniem jakichkolwiek</p>		<p>W trakcie analiz</p>

	danych przetwarzanych przez urzędy skarbowe, które objęte są reżimem tajemnicy skarbowej, lecz potwierdzeniem autentyczności złożonych przez klienta kopii deklaracji podatkowej.		
76	<p>np. Stanowisko z 16.09.2019, dotyczące wybranych zagadnień związanych z wejściem w życie Wytocznych EBA w sprawie outsourcingu i ich uwzględnienia w działalności banków, rozdział XII, pkt. 47 "Kwestie związane z chmurą obliczeniową".</p> <p>(Związek Banków Polskich)</p> <p>Ograniczenie stosowania "podejścia krajowego".</p>	<p>W związku z opublikowaniem przez UKNF w dniu 23 stycznia 2020 r. Komunikatu UKNF dotyczącego przetwarzania przez podmioty nadzorowane informacji w chmurze obliczeniowej publicznej lub hybrydowej, przyjęto podejście krajowe w zakresie chmury obliczeniowej.</p> <p>Tym samym utrzymane zostało podejście krajowe do przedmiotowego zagadnienia. Ma to na celu zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa przetwarzania danych przez instytucje nadzorowane.</p>	Niezasadna
77	<p>Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</p> <p>(Związek Banków Polskich)</p> <p>Przygotowanie i udostępnienie rejestru.</p>	<p>W ocenie UKNF zasygnalizowana kwestia nie stanowi bariery, gdyż na stronie KNF był dostępny rejestr, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy o usługach płatniczych. W związku z implementacją PSD2, został on rozbudowany i przebudowany, aby uwzględniał szerszy zakres podmiotowy i przedmiotowy. Aktualnie jest dostępny na stronie internetowej KNF pod adresem: https://e-rup.knf.gov.pl/.</p>	Niezasadna
78	<p>Długość trwania postępowań prowadzonych przez nadzór oraz ich formalizacja - art. 117d-117t ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców)</p> <p>Wprowadzenie obowiązku podnoszenia w ramach pierwszych pism Komisji Nadzoru Finansowego kierowanych do wnioskodawców</p>	<p>Propozycja bariery jest w ocenie UKNF niezasadna. UKNF realizując swoje obowiązki kieruje się m.in. zasadą efektywności postępowania. Tym samym nadzór w sposób możliwie efektywny pozyskuje informacje od wnioskodawców w celu zakończenia postępowania.</p> <p>W ocenie UKNF opisana praktyka nie stanowi bariery, lecz stanowi rezultat przyjętej przez UKNF metodyki oceny wniosków (dokonywanie w pierwszej kolejności analizy pod kątem kompletności formalno-prawnej wniosku, a w drugiej kolejności analizy merytorycznej, która</p>	Niezasadna

	<p>wszystkich kwestii, które wymagają uzupełnienia w zakresie wniosku. Obecnie stosowana praktyka organu nadzoru w tym przedmiocie zakłada bowiem uprawnienie KNF do przesyłania dalszych wezwań, co w konsekwencji prowadzi do nadmiernego przedłużania postępowań licencyjnych.</p>	<p>z uwagi na organizację wewnętrzną Urzędu jest dokonywana przez kilka szczebli w hierarchii). Niedopuszczalne jest ograniczenie uprawnień organu prowadzącego postępowanie w zakresie dokonywania pełnej oceny wniosków i pism w toku postępowania administracyjnego.</p>	
79	<p>Niedostępność gwarancji i ubezpieczenia dla niebankowych dostawców usług TPP</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców)</p> <p>Opracowanie wzorcowej treści gwarancji oraz wzorcowych klauzul ubezpieczenia akceptowanych przez UKNF. Opracowanie wykazu produktów akceptowanych przez UKNF jako „inne zabezpieczenia roszczeń użytkownika”.</p>	<p>Wypracowanie wzorcowej treści gwarancji lub klauzul ubezpieczenia jest poza właściwością UKNF. Analogicznie poza właściwością UKNF jest wydanie wykazu produktów akceptowanych jako inne zabezpieczenia roszczeń użytkownika.</p> <p>W ocenie UKNF wprowadzone w art. 61b ust. 1 art. 117a ust. 3 ustawy o usługach płatniczych rozwiązanie możliwości stosowania „innego zabezpieczenia roszczeń użytkownika” przy usługach PIS i AIS jest niezgodne z PSD2.</p>	Niezasadna
80	<p>Split payment - art. 108a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców) Propozycja zmiany przepisów w przedmiocie dodania innych niż polecenie przelewu sposobów dokonywania podzielonej płatności.</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Finansów, które wskazało, że „Bariera zgłoszona przez PONIP związana jest z wprowadzeniem obligatoryjnego mechanizmu podzielonej płatności. Rozwiązanie to nie przewiduje możliwości dokonywania podzielonej płatności sposobem innym niż polecenie przelewu, przede wszystkim instrumentami płatniczymi takimi jak: karty płatnicze, przelewy natychmiastowe z bankowości elektronicznej (tzw. pay by link) czy BLIK.</p> <p>Rozwiązaniem tej bariery jest wprowadzenie zmian przepisów rozszerzające płatności dokonywane w mechanizmie podzielonej płatności na inne instrumenty płatnicze.</p>	W trakcie analiz

		<p>W tym zakresie MF informuje, że kwestia ta została przeanalizowana przez Ministerstwo Finansów we współpracy z sektorem bankowym oraz agentami rozliczeniowymi.</p> <p>Przeprowadzona przez sektor bankowy i agentów rozliczeniowych analiza wykazała trudności związane nie tylko z wprowadzeniem postulowanej przez PONIP funkcjonalności ale również z jej późniejszym użytkowaniem przez przedsiębiorców, które mogłyby powodować również pewne ryzyka dla istoty systemu podzielonej płatności. Dodatkowo według przedstawionych szacunków nowe rozwiązanie objęłoby zaledwie 0,000121% płatności kartowych.</p> <p>Przewyciężenie negatywnych czynników oraz uwarunkowań, zwłaszcza technologicznych, byłoby szczególnie kosztowne i czasochłonne, zwłaszcza w okresie trudności wynikających z epidemii COVID-19.</p> <p>Zatem mimo że dalszy rozwój e-usług administracji jest jednym z priorytetów Ministerstwa Finansów należy brać pod uwagę fakt, że harmonogram wdrażania poszczególnych funkcjonalności musi być dostosowany do oczekiwań przedsiębiorców oraz w tym przypadku do realnych możliwości sektora bankowego i agentów rozliczeniowych.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe, dalsze kontynuowanie prac nad wdrożeniem zgłoszonej przez PONIP funkcjonalności zostanie podjęte po zażegnaniu kryzysu wywołanego pandemią, oczywiście w kooperacji z przedstawicielami sektora bankowego i agentów rozliczeniowych.”</p>	
81	<p>Nieprawidłowe działanie interfejsów PSD2 lub ich brak</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców)</p>	<p>UKNF monitoruje działanie interfejsów PSD2 jak również ewentualne nieprawidłowości.</p>	<p>Niezasadna</p>

	Podjęcie działań nadzorczych w zmierzających do ustalenia przyczyn nieprawidłowości oraz usprawnienia prac nad interfejsami.		
82	<p>Brak wskazania instytucji płatniczych - art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego (Dz. U. 2018 poz. 1130)</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców)</p> <p>Sugerowane jest dodanie do art. 2 ust. 1 ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego:</p> <p>a. pkt 22a o treści: „instytucja płatnicza, o której mowa w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;”, oraz</p> <p>b. pkt 22b o treści: „mała instytucja płatnicza, o której mowa w art. 2 pkt 17b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;”.</p>	<p>W cenie UKNF konieczne jest dokonanie do art. 2 ust. 1 ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego stosownych zmian legislacyjnych.</p> <p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Finansów, które odpowiedziało, że „Postulat jest kierunkowo do rozważenia.”</p>	Zasadna
83	<p>Niejasność możliwości świadczenia usługi wirtualnej portmonetki przez instytucje płatnicze, przy jednoczesnym niewydawaniu (z jednym wyjątkiem) zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego.</p> <p>(Fundacja Fintech Poland)</p> <p>Przededefiniowanie pojęć prowadzenia rachunku płatniczego oraz wydawanie pieniądza elektronicznego, tak by więcej podmiotów w RP mogło prowadzić tego typu działalność.</p>	<p>Definicja rachunku płatniczego została określona w art. 4 pkt 12 PSD2, a pieniądza elektronicznego – art. 2 pkt 2 EMD2. W związku z tym, że są to dyrektywy pełnej implementacji, nie jest możliwe „przededefiniowanie” tych pojęć. Należy zwrócić uwagę, że kwestia ta może być dopiero przedmiotem przeglądu tych dyrektyw, który jest planowany w 2021 r.¹⁰</p>	Niezasadna

¹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0591&from=EN>

84	<p>Ustawa o usługach płatniczych</p> <p>(Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców) Dopuszczenie podoutsourcingu, w tym podoutsourcingu łańcuchowego.</p>	<p>Aktualnie w ramach UKNF trwają prace nad opracowaniem przepisów outsourcingowych dla sektora finansowego.</p> <p>Zdaniem MF, postulat kierunkowo do rozważenia, jednak wymaga dalszych analiz i konsultacji</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
85	<p>1.1. Art. 16 ustawy prawo spółdzielcze § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością w formie pisemnej.</p> <p>1.2. Art. 60 ust. 3 ustawy prawo telekomunikacyjne</p> <p>(KSKOK)</p> <p>Zmiana art. 16 ustawy prawo spółdzielcze procedowanego w ramach projektu ustawy o elektronicznej doręczeniu (UD462), polegającej na umożliwieniu osobom, ubiegającym się o członkostwo w spółdzielniach złożenia deklaracji członkowskiej w postaci elektronicznej. Proponowana treść: „Art. 16. § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej przesyła się na adres do doręczeń elektronicznych spółdzielni i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem osobistym. Pisma utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Podpisana przez przystępującego do spółdzielni deklaracja powinna zawierać jego imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a jeżeli przystępujący jest osobą prawną – jej nazwę i siedzibę, ilość zadeklarowanych udziałów, dane</p>	<p><i>Ad 1.1. Art. 16 ustawy prawo spółdzielcze § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością w formie pisemnej.</i></p> <p>Propozycja ta została uwzględniona w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. 2020 r. poz. 2320).</p> <p>W toku prac podkomisji sejmowej przepis otrzymał następujące brzmienie:</p> <p><i>„Art. 16. § 1. Warunkiem przyjęcia na członka jest złożenie deklaracji. Deklaracja powinna być złożona pod nieważnością na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej przesyła się na adres do doręczeń elektronicznych spółdzielni, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym lub podpisem zaufanym. Pismo utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Podpisana przez przystępującego do spółdzielni deklaracja powinna zawierać jego imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a jeżeli przystępujący jest osobą prawną – jej nazwę i siedzibę, ilość zadeklarowanych udziałów, dane dotyczące wkładów, jeżeli statut ich wnoszenie przewiduje, a także adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, wpisany do bazy</i></p>	<p>W trakcie usuwania</p>

	<p>dotyczące wkładów, jeżeli statut ich wnoszenie przewiduje, a także adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... 2019 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. poz. ...), wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 2 pkt 3 tej ustawy, o ile przystępujący taki posiada, oraz inne dane przewidziane w statucie. W przypadku spółdzielni będących jednocześnie instytucjami zobowiązanymi w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (Dz.U.2019.1115 t.j. z dnia 2019.06.14) deklaracja może być również złożona pod nieważnością w formie dokumentowej w rozumieniu art. 77 (2) ustawy z dnia 23.04.1964 r. kodeks cywilny (DZ.U. 2019. 1145 tj. z 2019.06.19). Do identyfikacji i weryfikacji tożsamości osoby, która ubiega się o przyjęcie członkostwa stosuje się przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu. "</p> <p>W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.) w art. 60b w ust. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) środków identyfikacji elektronicznej, służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej,”.</p>	<p><i>adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 tej ustawy, o ile przystępujący taki posiada, oraz inne dane przewidziane w statucie.”.</i></p> <p>Przepis ten wejdzie w życie 1 lipca 2021 r.</p> <p><i>Ad 1.2. Art. 60 ust. 3 ustawy prawo telekomunikacyjne</i></p> <p>Uwaga ta była już zgłaszana przy okazji nowelizacji ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Nie została dotychczas uwzględniona m. in. ze względu na mniejsze zabezpieczenie, jakie dają SKOKI w porównaniu do banków, w zakresie potwierdzania identyfikacji elektronicznej oraz istnienie innych ustawowych wymogów dla SKOKów i banków. Ponadto wskazywano, że przepis wprowadzany był w ramach innej ustawy, tj. ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 796, z późn. zm.) i kwestia uwierzytelniania została w jej drodze rozstrzygnięta przez projektodawcę. Należy jednak zaznaczyć, że Ministerstwo Cyfryzacji nowelizując w 2018 r. ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne dodało w art. 20c ust. 3 możliwość pełnienia funkcji punktu potwierdzającego profil zaufany również przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową. Następuje to za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji i po spełnieniu warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie profilu zaufanego i podpisu zaufanego. Z uwagi na powyższe oraz ze względu na trwające obecnie prace nad ustawą – Prawo komunikacji elektronicznej, która zastąpi ustawę – Prawo telekomunikacyjne jeszcze raz zostanie przeanalizowany wskazany postulat.</p>	
86	<p>2.1.Art. 3. Ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych</p>	<p>Ministerstwo Finansów wskazało, że nie dotyczy ona przepisów ustawy o p.p.p.f.t., a przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe. Propozycja zmiany art. 25 ustawy –Prawo dewizowe została</p>	<p>W trakcie analiz</p>

<p>Celem kas, z zastrzeżeniem art. 13aa, jest gromadzenie środków pieniężnych wyłącznie swoich członków, udzielanie im pożyczek i kredytów, przeprowadzanie na ich zlecenie rozliczeń finansowych oraz wykonywanie dystrybucji ubezpieczeń na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń.</p> <p>2.2. Pominięcie kas w art. 25 ustawy prawo dewizowe</p> <p>2.3. Brak w ustawie o skok szczegółowej regulacji dotyczącej prowadzenia rachunków powierniczych</p> <p>(-)</p> <p>(KSKOK)</p> <p>Poprawka złożona do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rządu: UC24 pismem Kasy Krajowej z 2dnia 18.03.2020 r.</p> <p>„art. 25 ustawy prawo dewizowe otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 25. 1. Rezydenci i nierezydenci są obowiązani dokonywać przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym za pośrednictwem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawnionych banków lub 2) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych lub 3) instytucji płatniczych oraz instytucji pieniądza elektronicznego uprawnionych do świadczenia usług płatniczych, a w przypadku dokonywania rozliczeń w kraju również biur usług płatniczych <p>- jeżeli kwota przekazu lub rozliczenia przekracza równowartość 15 000 euro.</p> <p>2. Obowiązek dokonywania rozliczeń zgodnie z ust. 1 nie dotyczy przypadków, w których stroną rozliczenia jest uprawniony bank, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, krajowa instytucja</p>	<p>zgłoszona do Komisji Finansów Publicznych w związku z pierwszym czytaniem projektu o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 909). Propozycja, jako niezwiązana z przedmiotem procedowanej ustawy nie była omawiana podczas posiedzenia Komisji Finansów Publicznych.”</p> <p>Możliwość prowadzenia rachunków powierniczych przez SKOK wymaga szczegółowej analizy zwłaszcza w kontekście kondycji finansowej sektora SKOK.</p> <p>Proponowane brzmienie art.13h ustawy o skok w ocenie UKNF wymaga wskazania, jak przepis ten wpłynie na rozwój innowacji finansowych.</p>	
---	---	--

<p>płatnicza, oddział unijnej instytucji płatniczej, krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego.”.</p> <p>Poprawka złożona do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw (numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rządu: UC24 pismem Kasy Krajowej z 2dnia 18.03.2020 r.</p> <p>„art. 25 ustawy prawo dewizowe otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 25. 1. Rezydenci i nierezydenci są obowiązani dokonywać przekazów pieniężnych za granicę oraz rozliczeń w kraju związanych z obrotem dewizowym za pośrednictwem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprawnionych banków lub 2) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych lub 3) instytucji płatniczych oraz instytucji pieniądza elektronicznego uprawnionych do świadczenia usług płatniczych, a w przypadku dokonywania rozliczeń w kraju również biur usług płatniczych - jeżeli kwota przekazu lub rozliczenia przekracza równowartość 15 000 euro. <p>2. Obowiązek dokonywania rozliczeń zgodnie z ust. 1 nie dotyczy przypadków, w których stroną rozliczenia jest uprawniony bank, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, krajowa instytucja płatnicza, oddział unijnej instytucji płatniczej, krajowa instytucja pieniądza elektronicznego lub oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego.”.</p> <p>po art. 13g ustawy o skok dodaje się art. 13h w brzmieniu:</p> <p>„Art. 13h. 1. Kasa może prowadzić na rzecz członka kasy rachunek powierniczy. Na rachunku powierniczym członka kasy mogą być</p>		
--	--	--

	<p>gromadzone wyłącznie środki pieniężne powierzone posiadaczowi rachunku na podstawie odrębnej umowy przez osobę trzecią.</p> <p>2. Stronami umowy rachunku powierniczego są kasa oraz posiadacz rachunku (powiernik).</p> <p>3. Do rachunku powierniczego stosuje się art. 59 ust. 3-7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.”;</p>		
<p>87</p>	<p>3.1. Ograniczenie możliwości budowania kapitałów w kasach 3.2. Ograniczenie możliwości budowania kapitałów w kasach</p> <p>(KSKOK)</p> <p>w art. 24 ustawy o skok ust. 2: „ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Funduszami własnymi kasy są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) fundusz udziałowy - powstający z wpłat udziałów członkowskich; 2) fundusz z udziałów nadwyżkowych; 3) fundusz zasobowy - powstający z wpłat wpisowego wnoszonego przez członków oraz nadwyżki bilansowej; 4) fundusz z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych - utworzony na podstawie odrębnych przepisów; 5) inne fundusze własne przewidziane w odrębnych przepisach; 6) za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, do wysokości 100% sumy funduszy zasobowego, z udziałów nadwyżkowych i udziałowego, zobowiązania z tytułu przyjęcia przez kasę (zobowiązania podporządkowane) otrzymanych łącznie z: <ol style="list-style-type: none"> a) funduszu stabilizacyjnego w kwocie i na zasadach ustalonych w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, wydanej na wniosek kasy, pomniejszanej na koniec każdego roku w ciągu ostatnich 5 lat trwania umowy o 20% tej kwoty - środków pieniężnych spełniających, zgodnie z umową, łącznie następujące warunki: <ul style="list-style-type: none"> – środki pieniężne przyjęto na okres co najmniej 5 lat, 	<p>Stanowisko UKNF w kwestii udziałów nadwyżkowych było wielokrotnie przedstawiane do MF jak również jest znane KSKOK.</p> <p>Temat ten był również przedmiotem dyskusji grupy GRASS (grupy roboczej ds. analiz sytuacji w sektorze banków spółdzielczych oraz sektorze spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych powołanej przez KSF w czerwcu 2020 r.)</p>	<p>W trakcie analiz</p>

<p>– środki pieniężne mogą być wycofane z kasy na jej wniosek przed upływem okresu umowy za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, z zachowaniem wymogu, o którym mowa w ust. 5,</p> <p>– środki pieniężne podlegają zwrotowi w ostatniej kolejności w przypadku upadłości kasy lub jej likwidacji,</p> <p>– zwrot środków pieniężnych nie jest zabezpieczony przez kasę bezpośrednio lub pośrednio,</p> <p>b) innych źródeł w kwocie i na zasadach ustalonych w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, wydanej na wniosek kasy, pomniejszanej na koniec każdego roku w ciągu ostatnich 5 lat trwania umowy o 20% tej kwoty - środków pieniężnych spełniających, zgodnie z umową, łącznie następujące warunki:</p> <p>– środki pieniężne przyjęto na okres co najmniej 5 lat,</p> <p>– środki pieniężne mogą być wycofane z kasy na jej wniosek przed upływem okresu umowy za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, z zachowaniem wymogu, o którym mowa w ust. 5,</p> <p>– środki pieniężne podlegają zwrotowi w ostatniej kolejności w przypadku upadłości kasy lub jej likwidacji,</p> <p>– zwrot środków pieniężnych nie jest zabezpieczony przez kasę bezpośrednio lub pośrednio,</p> <p>c) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w kwocie i na zasadach ustalonych w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, wydanej na wniosek kasy, pomniejszanej na koniec każdego roku w ciągu ostatnich 5 lat trwania umowy o 20% tej kwoty - środków pieniężnych spełniających, zgodnie z umową, łącznie następujące warunki:</p> <p>– środki pieniężne przyjęto na okres co najmniej 5 lat,</p> <p>– środki pieniężne mogą być wycofane z kasy, na jej wniosek, przed upływem okresu umowy za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, z zachowaniem wymogu, o którym mowa w ust. 5,</p> <p>– środki pieniężne podlegają zwrotowi w ostatniej kolejności w przypadku upadłości kasy lub jej likwidacji;</p> <p>7) niezrealizowane zyski na instrumentach dłużnych zaklasyfikowanych, zgodnie z odrębnymi przepisami, jako dostępne do sprzedaży;</p>		
---	--	--

	8) niezrealizowane zyski na instrumentach kapitałowych zaklasyfikowanych, zgodnie z odrębnymi przepisami, jako dostępne do sprzedaży.”		
88	<p>3.3. Ograniczenie możliwości budowania kapitałów w kasach (KSKOK)</p> <p>W art. 26 ustawy o skok po ust. 4 dodaje się ust. 5 - 7 w brzmieniu:</p> <p>„5. Statut może przewidywać, że część nadwyżki bilansowej może być przeznaczona do podziału pomiędzy członków-inwestorów lub posiadaczy obligacji partycypacyjnych wyemitowanych przez kasę.</p> <p>6. Część nadwyżki bilansowej, o której mowa w ust. 5, nie może być wyższa niż 25% kwoty nadwyżki bilansowej kasy. Część nadwyżki bilansowej przeznaczona do podziału pomiędzy posiadaczy udziałów nadwyżkowych w proporcji do całości nadwyżki bilansowej nie może także przewyższać udziału sumy wartości nominalnej udziałów nadwyżkowych do sumy wartości udziałów i udziałów nadwyżkowych oraz obligacji partycypacyjnych w kasie. Część nadwyżki bilansowej przeznaczona do podziału pomiędzy posiadaczy obligacji partycypacyjnych w proporcji do całości nadwyżki bilansowej nie może także przewyższać udziału sumy wartości nominalnej obligacji partycypacyjnych do sumy wartości udziałów i udziałów nadwyżkowych oraz obligacji partycypacyjnych w kasie.</p> <p>7. Do obligacji partycypacyjnych stosuje się odpowiednio art. 24 ust. 2b zdanie trzecie.”;</p>	<p>Postulowana zmiana bezpośrednio związana jest z pkt 86 i dotyczy udziałów nadwyżkowych/inwestorskich. Stanowisko UKNF w kwestii udziałów nadwyżkowych było wielokrotnie przedstawiane do MF jak również jest znane KSKOK.</p> <p>Temat ten był również przedmiotem dyskusji grupy GRASS (grupy roboczej ds. analiz sytuacji w sektorze banków spółdzielczych oraz sektorze spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych powołanej przez KSF w czerwcu 2020 r.)</p>	W trakcie analiz
89	<p>3.4. Ograniczenie możliwości budowania kapitałów w kasach Art. 26. Ust. 3 ustawy o skok</p>	Bariera jest analizowana w ramach UKNF.	W trakcie analiz

3. Odpowiedzialność członków kas za straty powstałe w kasie, może zostać podwyższona w statucie kasy do podwójnej wysokości wpłaconych udziałów.

(KSKOK)

W art. 26 ustawy o skok ust. 3 skreśla się.

Niezbędny przepis przejściowy o następującej treści:

1. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego przed dniem 31 lipca 2019 r. wyraziła zgodę na zaliczenie do funduszy własnych kasy części kwoty dodatkowej odpowiedzialności członków za straty powstałe w kasie, statut kasy może przewidywać podwyższenie odpowiedzialności członków kas za straty powstałe w kasie do podwójnej wysokości wpłaconych udziałów także po wejściu w życie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do 30 czerwca 2030 r. Do powstania po stronie członków kasy obowiązku dokonania wpłat z tytułu dodatkowej odpowiedzialności członków niezbędne jest podjęcie uchwały walnego zgromadzenia (zebrania przedstawicieli); uchwała nie może być podjęta po dniu 30 czerwca 2030 r.

2. W kasach, w stosunku do których Komisja Nadzoru Finansowego przed dniem 31 lipca 2019 r. nie wyraziła zgody na zaliczenie do funduszy własnych kasy części kwoty dodatkowej odpowiedzialności członków za straty powstałe w kasie, postanowienia statutu przewidujące podwyższenie odpowiedzialności członków kas za straty powstałe w kasie do podwójnej wysokości wpłaconych udziałów tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Postanowień ust. 1 nie stosuje się do kas, których działalność została zawieszona, jak również do kas w upadłości. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy roszczenia tych kas oraz ich następców prawnych wynikające z tytułu dodatkowej odpowiedzialności ich członków wygasają, a wszelkie niezakończone prawomocnie postępowania wewnątrzspółdzielcze, sądowe i egzekucyjne wszczęte przed dniem

	wejścia w życie niniejszej ustawy, o zapłatę na rzecz tych kas lub ich następców prawnych kwot z tytułu dodatkowej odpowiedzialności jej członków ulegają umorzeniu z mocy prawa.		
90	<p>3.5. Ograniczenie możliwości budowania kapitałów w kasach</p> <p>(KSKOK)</p> <p>w art. 26 ustawy o skok ust. 2 otrzymuje brzmienie: „ 2 .Straty bilansowe kas pokrywane są z funduszu zasobowego, a w części przekraczającej fundusz zasobowy - z funduszu udziałowego.”</p>	Bariera jest analizowana w ramach UKNF.	W trakcie analiz
91	<p>3.6. Ograniczenie możliwości udzielania przez członków kas poręczeń za kredyty</p> <p>Art. 34. Ustawy o skok Członek kasy nie może być jednocześnie poręczycielem więcej niż dwóch pożyczek lub kredytów łącznie, udzielonych przez kasę, której jest członkiem</p> <p>(KSKOK)</p> <p>Propozycja zmiany legislacyjnej polegającej na tym, że: „W ustawie o skok skreśla się art. 34.”</p>	W ocenie UKNF propozycja ta wymaga szczegółowej analizy. W ocenie UKNF proponowana zmiana nie ma związku z rozwojem innowacji finansowych, a rodzi tylko dodatkowe ryzyko kredytowe w sektorze SKOK.	W trakcie analiz
92	<p>3.7. Ograniczenie możliwości korzystania przez kasy z infrastruktury KSKOK</p> <p>art. 43 ustawy o skok Kasa Krajowa może wykonywać tylko działalność opisaną w ustawie o skok i ustawach odrębnych</p> <p>(KSKOK)</p>	Bariera jest analizowana w ramach UKNF.	W trakcie analiz

	Propozycja zmiany legislacyjnej polegającej na tym, że: „W ustawie o skok skreśla się art. 43”		
93	<p>3.8. Ograniczenie możliwości korzystania z infrastruktury KSKOK wyłącznie do Kas</p> <p>(KSKOK)</p> <p>w art. 44 ustawy o skok:</p> <p>a) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Kasa Krajowa, w zakresie wydawania kart płatniczych prowadzi działalność także na rzecz członków kas na podstawie umowy zawartej z kasą. Działalność, o której mowa w zdaniu poprzedzającym oraz pośredniczenie w przeprowadzaniu rozliczeń pieniężnych może być prowadzone na podstawie umowy także na rzecz innych podmiotów.”;</p> <p>b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Działalność, polegająca na pośredniczeniu w wymianie informacji kredytowej z podmiotami uprawnionymi do dostarczania takiej informacji może być wykonywana także na rzecz podmiotów uprawnionych do uczestniczenia w wymianie takiej informacji.”;</p>	<p>Stanowisko UKNF w kwestii umożliwienia KSKOK świadczenia usług płatniczych było przedstawiane MF, jak również jest znane KSKOK.</p> <p>Temat ten był również przedmiotem dyskusji grupy GRASS (grupy roboczej ds. analiz sytuacji w sektorze banków spółdzielczych oraz sektorze spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych powołanej przez KSF w czerwcu 2020 r.), a podjęcie prac legislacyjnych w tym zakresie jednym z jej postulatów pod warunkiem utrzymania pełnej zdolności KSKOK do realizacji jej ustawowych zadań wobec KAS i sektora SKOK oraz wdrożenie odpowiednich rozwiązań ograniczających ryzyko operacyjne związane z prowadzeniem przez KSKOK działalności poza sektorem SKOK.</p>	W trakcie analiz
94	<p>3.9. Brak zwolnienia z podatku dochodowego pomocy stabilizacyjnej udzielanej przez Kasę Krajową</p> <p>(KSKOK)</p> <p>W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.):</p>	<p>Bariera jest analizowana w ramach UKNF.</p> <p>W piśmie z dnia 26 lutego 2021 r. do MF KNF pozytywnie odniósł się do propozycji zwolnienia z podatku dochodowego między innymi pomocy udzielanej kasom z funduszu stabilizacyjnego. Kwestia ta była również przedmiotem prac w ramach GRASS.</p>	W trakcie analiz

<p>1) w art. 11a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Przepis ust. 2 pkt 1 lit a) nie dotyczy posiadania udziałów w podmiotach, o których mowa w art. 15c ust. 16 pkt 3 .”;</p> <p>2) w art. 12:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie: „wartość, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 8 i 8a, umorzonych lub przedawnionych.”;</p> <p>b) w ust. 4: - po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: „8a) kwot umorzonych:</p> <p>a) pożyczek podporządkowanych banku – w przypadku umorzenia dokonanego na podstawie art. 158a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, do wysokości określonej w tych przepisach;</p> <p>b) zobowiązań podporządkowanych spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej – w przypadku umorzenia dokonanego na podstawie art. 267a ust. 1 ustawy z dnia z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, do wysokości określonej w tych przepisach;</p> <p>c) zobowiązań podporządkowanych spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej otrzymanych z funduszu stabilizacyjnego Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej – w przypadku umorzenia dokonanego w związku połączeniem się spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej z inną spółdzielczą kasą oszczędnościowo-kredytową dokonywanym na podstawie art. 74a ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,”;</p> <p>c) po pkt 23a dodaje się pkt 23b w brzmieniu: „23b) otrzymanych środków z funduszu stabilizacyjnego, przekazywanych przez Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-</p>		
--	--	--

	<p>Kredytową podatnikowi przejmującemu spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w związku z połączeniem, o jakim mowa w art. 74a ustawy z dnia 9 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;”.</p>		
<p>95</p>	<p>3.10. Wyłączenie stosowania art. 74 ust. 2 ustawy o obligacjach do obligacji emitowanych przez kasy na skutek sprzeczności art. 24 ust. 2 ustawy o skok z ww. przepisem ustawy o obligacjach</p> <p>Wyłączenie art. 75 ustawy o obligacjach do obligacji emitowanych przez kasy</p> <p>(KSKOK)</p> <p>W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483, z późn. zm.):</p> <p>1) w art. 74 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:</p> <p>„9. Jeżeli emitent w warunkach emisji postanowi, że obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako składniki funduszy własnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz wyemitowane obligacje zostały zaliczone do takich funduszy, przepisu ust. 2 nie stosuje się.”;</p> <p>3) w art. 75 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:</p> <p>„6. Jeżeli emitent w warunkach emisji postanowi, że obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako składniki funduszy własnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz wyemitowane obligacje</p>	<p>Bariera jest analizowana w ramach UKNF.</p> <p>Temat ten był przedmiotem dyskusji grupy GRASS (grupy roboczej ds. analiz sytuacji w sektorze banków spółdzielczych oraz sektorze spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych powołanej przez KSF w czerwcu 2020 r.) a podjęcie prac legislacyjnych w tym zakresie jednym z jej postulatów.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	zostały zaliczone do takich funduszy, przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się."		
96	<p>3.11. Problemy interpretacyjne wynikające z odpowiedniego stosowania do Kasy Krajowej na podstawie art. 56 ust. 2 ustawy o skok art. 37 ust. 2 ustawy o skok</p> <p>(KSKOK)</p> <p>art. 56 ust. 2 ustawy o skok otrzymuje brzmienie: „2. Do wartości inwestycji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 37 ust. 2 z tym zastrzeżeniem, że za papier wartościowy jednego rodzaju uważa się papier wartościowy wyemitowany przez tą samą kategorię emitentów, zaś w przypadku papierów wartościowych emitowanych przez banki za papier wartościowy jednego rodzaju uważa się papier wartościowy emitowany przez jeden bank”;</p>	<p>Bariera jest analizowana w ramach UKNF.</p> <p>W ocenie UKNF propozycja ta wymaga szczegółowej analizy prawnej i ryzyk związanych z wprowadzeniem tego przepisu.</p>	W trakcie analiz
97	<p>3.12.Ograniczenie możliwość inwestowania przez KSKOK</p> <p>(KSKOK)</p> <p>W art. 53 ustawy o skok po ust. 2 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu: „3. W celu realizacji inwestycji w papiery wartościowe oraz jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych rynku pieniężnego Kasa Krajowa może nabywać i zbywać prawa z tych aktywów finansowych zarówno w ramach systemu obrotu instrumentami finansowymi, w tym jako jego uczestnik, jak i poza systemem obrotu."</p>	<p>Bariera jest analizowana w ramach UKNF.</p>	W trakcie analiz

<p>98</p>	<p>3.13. Brak całościowej regulacji umożliwiającej kasom współpracę z Bankiem Gospodarstwa Krajowego. (-) (KSKOK)</p> <p>W ustawie z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz.U. z 2018 r. poz. 1808, z późn. zm.):</p> <p>1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 7 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) kredyt udzielony przez bank-kredytodawcę będący rezydentem lub przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową - kredytodawcę, będącą rezydentem,”;</p> <p>2) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Poręczenie lub gwarancja mogą być udzielane również bankom, spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym lub międzynarodowym instytucjom finansowym, jeżeli taki bank, spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym lub instytucja udzieliły kredytodawcy poręczenia lub gwarancji za kredytobiorcę.”;</p> <p>3) w art. 7 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) utworzenie odpowiednio przez banki lub spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe linii kredytowych w celu:</p> <p>a) finansowania przedsięwzięć inwestycyjnych jednostek samorządu terytorialnego oraz mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców,</p>	<p>Bariera jest analizowana w ramach UKNF.</p> <p>W ocenie UKNF konieczne jest zajęcie stanowiska przez Bank Gospodarstwa Krajowego.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
-----------	---	--	--------------------------------

	<p>b) współfinansowania programów lub projektów w ramach programów pomocowych Unii Europejskiej;”.</p> <p>W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz.U. z 2018 r. poz. 1543, z późn.zm.) w art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, jest obowiązany do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług rozumie się również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe lub spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe na podstawie umowy zawartej przez BGK odpowiednio z tymi bankami lub spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi.”.</p>		
99	<p>3.14. (-) Brak w ustawie o skok zapisu analogicznego do art. 110 ustawy prawo bankowe</p> <p>(KSKOK)</p> <p>Po art. 28 c ustawy o skok dodaje się art. 28 d i 28 e w brzmieniu:</p> <p>„Art. 28d. Kasa może pobierać przewidziane w umowie prowizje i opłaty z tytułu wykonywanych czynności, o których mowa w art. 3 oraz opłaty za wykonywanie innych czynności, w tym także opłaty za przygotowanie, sporządzenie i przekazanie informacji stanowiących tajemnicę zawodową uprawnionym przez ustawę osobom, organom i instytucjom,</p>	Bariera jest analizowana w ramach UKNF.	W trakcie analiz

	<p>z wyłączeniem przypadków, gdy udzielenie informacji następuje na żądanie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sądu lub prokuratora w toku postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe; 2) prokuratora w sprawach dotyczących wykorzystywania działalności kas do celów mających związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 299 Kodeksu karnego; 3) osób upoważnionych uchwałą Komisji Nadzoru Finansowego; 4) organu Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie uregulowanym w odrębnych ustawach; 5) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawach dotyczących numerów rachunków płatników składek oraz danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków; 6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu w związku z postępowaniami sprawdzającymi prowadzonymi na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych; 7) prokuratora, Policji i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach o przestępstwa lub czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia – w zakresie informacji przekazywanych na potrzeby tych postępowań. 		
100	<p>4. (-) Brak w ustawie o skok zapisu analogicznego jak w art. 112b ustawy prawo bankowe (KSKOK) art. 28e.</p>	<p>Bariera jest analizowana w ramach UKNF.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	28e. Kasy mogą przetwarzać dla celów prowadzonej działalności, o której mowa w art 3, informacje zawarte w dokumentach tożsamości osób fizycznych.”		
101	<p>Art. 68 ust. 4 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.</p> <p>(Konfederacja Lewiatan)</p> <p>Przepis wymaga wykazania interesu prawnego w celu uzyskania dostępu do RDO w trybie ograniczonej teletransmisji. Wykładnia pojęcie “interes prawny” w praktyce sądów była dokonywana zawężająco. Szereg podmiotów będących instytucjami obowiązany w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, ma wynikające z przepisów ustawy, obowiązki w zakresie identyfikacji klienta obejmujące ustalenie m.in. cech dowodu osobistego. Podmiotom tym odmawiano dostępu uznając, że prezentują one interes faktyczny a nie prawny. Dostęp do RDO polega wyłącznie na potwierdzeniu prawdziwości danych, które podmiot ubiegający się o dostęp już posiada, zatem nie ma ryzyka wycieku danych. Dostępu odmówiono krajowym instytucjom płatniczym także nadzorowanym przez KNF.</p>	<p>Poszerzenie katalogu podmiotów mających dostęp do Rejestru np. poprzez uwzględnienie podmiotów, które wykażą interes faktyczny.</p> <p>Bariera przekazana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p>	W trakcie analiz
102	<p>Art. 68 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych.</p> <p>Wystawiona dla banków usługa weryfikacji danych dowodu osobistego („weryfikujDaneDowodu”) jest mało efektywna z uwagi na konieczność wpisania do zapytania weryfikacyjnego wszystkich danych zawartych w dowodzie osobistym.</p> <p>(Związek Banków Polskich)</p> <p>W przypadku dokonywania cyklicznych przeglądów kartotek klientów, w ramach nałożonego na banki obowiązku identyfikacji i weryfikacji</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p>	W trakcie analiz

	<p>tożsamości klienta w celu ochrony deponentów i zapobieganiu przestępstwom wyłudzeń oraz przeciwdziałaniu praniu pieniędzy, weryfikacja tożsamości osób podejrzanych jest praktycznie uniemożliwiona z uwagi na fakt, że wielu z danych obligatoryjnych, tj. wymaganych przez usługę weryfikacji, banki nie przetwarzają np. daty wydania dowodu osobistego.</p> <p>Zmiana legislacyjna: w art. 68 ustawy z dnia z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. W przypadku dokonywania cyklicznych weryfikacji danych, w ramach nałożonego na banki obowiązku identyfikacji i weryfikacji tożsamości klienta w celu ochrony deponentów i zapobieganiu przestępstwom wyłudzeń oraz przeciwdziałaniu praniu pieniędzy, porównaniu podlegają dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1- 4. Wynikiem udostępnienia danych jest potwierdzenie zgodności przekazanych danych albo raport niezgodności danych.”</p>		
<p>103</p>	<p>Art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Konfederacja Lewiatan, Związek Przedsiębiorców Finansowych w Polsce, Zachodnia Izba Gospodarcza)</p> <p>Przepisy UIG zakazują BIG'om dokonywania outsourcingu, utrudnia to korzystania z nowoczesnych rozwiązań dotyczących przetwarzania i przechowywania danych np. korzystania z rozwiązań chmurowych. Zmiana legislacyjna eliminująca wyłączenie BIG'ów z możliwości dokonywania outsourcingu.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że „Należy zauważyć, że ustawa nie zakazuje biur korzystania z usług podmiotów zewnętrznych. Ustawa wskazuje, że biura nie mogą powierzyć innym podmiotom jedynie czynności związanych ze wskazanym w ustawie przedmiotem działalności zastrzeżonym dla biur. Nie ma zatem przeszkód, aby biura zlecały podmiotom zewnętrznym czynności obsługi technicznej, pod warunkiem wszakże, że podmiot taki nie będzie wykonywać czynności zastrzeżonych dla biur (np. zapewniający usługę chmury obliczeniowej nie będzie mieć dostępu do treści informacji gospodarczych będących w bazie biura).”</p>	<p>Niezasadna</p>

104	<p>Art. 14 ust. 1 pkt 3, art. 15 ust. 1 pkt 3 i ust. 1a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. (Konfederacja Lewiatan, Związek Przedsiębiorców Finansowych w Polsce, Zachodnia Izba Gospodarcza, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Wezwania do zapłaty BIG do dłużników będących konsumentami muszą być wysyłane w formie pisemnej (list polecony). Ponadto wezwania do zapłaty BIG do dłużników niebędących konsumentami mogą być wysyłane drogą elektroniczną (email), jeżeli taka możliwość wynika z umowy zawartej z dłużnikiem.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że „Propozycja wysyłania wezwań do zapłaty konsumentom drogą elektroniczną zamiast listem poleconym obecnie nie może zostać wprowadzona. W naszej ocenie przekazywanie konsumentom korespondencji na często przypadkowe i niemonitorowane przez nich darmowe adresy poczty elektronicznej nie zapewni im odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa prawnego. Takie samo zastrzeżenie należy sformułować wobec propozycji wysyłania wezwań do zapłaty przedsiębiorcom na adresy poczty elektronicznej inne, niż wprost wskazane do tego celu w umowie z wierzycielem.”</p>	<p>Niezasadna</p>
105	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. (Konfederacja Lewiatan, Związek Przedsiębiorców Finansowych w Polsce, Zachodnia Izba Gospodarcza)</p> <p>Przepisy UIG wskazują BIG'om zamknięty katalog źródeł, z których mogą korzystać, przez co np.. nowo powstające bazy publiczne nie mogą automatycznie znaleźć się katalogu źródeł dostępnych dla BIG; brak możliwości dostępu w trybie API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p>	<p>Niezasadna</p>
106	<p>1. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - w zakresie Rejestru Należności Publicznoprawnych. 2. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 2018 r. - w sprawie Rejestru Należności Publicznoprawnych w zakresie prowadzenia rejestru i udostępniania informacji w nim zgromadzonych. 3. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które nie w swojej odpowiedzi wskazało, że „Aktualnie nie zachodzi potrzeba nowelizacji przepisów ustawy we wskazanym zakresie. O ile nasze ministerstwo co do zasady przychylnie podchodzi do inicjatyw deregulacyjnych, upraszczających procedury czy też umożliwiających świadczenie różnych usług drogą elektroniczną, o tyle należy wziąć pod</p>	<p>Niezasadna</p>

<p>(Biuro Informacji Kredytowej, Biuro Informacji Gospodarczej, IM)</p> <p>Konieczność pozyskania pisemnej zgody Klienta na pozyskanie danych z rejestrów.</p>	<p>uwagę, że wiele z wymogów obowiązujących w toku działalności biur informacji gospodarczej zostało wprowadzonych ze względu na potrzebę szczególnej ochrony słabszych uczestników rynku. Przekazane postulaty branży biur informacji gospodarczej nie są nowe. Podobne wystąpienia są kierowane do ministra właściwego do spraw gospodarki od wielu lat, przy okazji każdorazowych prac nad nowelizacją ustawy. Trzeba podkreślić, że mają one charakter systemowy i zmierzają do trwałej zmiany zasad funkcjonowania biur i ich pozycji wobec klientów oraz podmiotów, o których informacje gospodarcze biura ujawniają.</p> <p>Jesteśmy co do zasady przeciwni wprowadzaniu zmian zmierzających do rewizji filozofii funkcjonowania biur i na nowo określających cel ich powołania. Biura są instytucjami zaufania publicznego, powołanymi jako spółki celowe wyspecjalizowane wyłącznie w wykonywaniu określonego zakresu czynności zastrzeżonych wyłącznie dla tych instytucji. Żaden inny podmiot nie może pośredniczyć w przekazywaniu informacji gospodarczych do udostępnienia nieoznaczonym adresatom. Konsekwencją takiego umocowania prawnego biur jest poddanie ich działalności merytorycznemu nadzorowi ministra. Główna część przedstawionych postulatów zmierza do rewizji celu i roli funkcjonowania biur, przekształcając je de facto w tzw. wywiadownie gospodarcze. Propozycję tę można oczywiście rozważyć, wymagałoby to jednak gruntownych analiz i zmian systemowych obejmujących wiele aktów prawnych. Wiązałoby się to również z rezygnacją z obecnego statusu biur, a w konsekwencji zniesieniem nadzoru ministra nad tymi instytucjami.</p> <p>W naszej ocenie taka zmiana systemowa nie jest obecnie uzasadniona. Ogólna ocena funkcjonowania biur informacji gospodarczej i ich przydatności dla przedsiębiorców wypada pozytywnie. Biura spełniają swoją rolę, a i ich szczególny status prawny sprawia, że przedsiębiorcy mają dostęp do wiarygodnych informacji o sytuacji finansowej innych</p>	
---	---	--

		<p>podmiotów. Wąski i wyspecjalizowany zakres zadań biur nie oznacza przy tym pozbawienia przedsiębiorców możliwości uzyskiwania innych danych na temat swoich klientów i kontrahentów. Usługi komplementarne wobec oferty biur są bowiem obecnie świadczone przez inne podmioty, z reguły niemające statusu instytucji zaufania publicznego. Podmioty te są również istotnymi klientami biur.”</p>	
107	<p>Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Biuro Informacji Gospodarczej, Fundacja FinTech Poland, Zachodnia Izba Gospodarcza, IM)</p> <p>Wymóg pisemnej formy umowy o współpracy pomiędzy wierzycielem i BIGami w zakresie udostępniania informacji gospodarczych o konsumencie, nie odpowiadający postępowi technologicznemu.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że „Informacje gospodarcze są danymi wrażliwymi, których ujawnianie przez biuro niesie za sobą poważne konsekwencje dla podmiotów, których one dotyczą. Umowa o udostępnianie informacji gospodarczych, kreująca długotrwały stosunek zobowiązaniowy, jest podstawowym dokumentem warunkującym w ogóle możliwość przekazywania informacji do biura. W związku z tym nie można dopuścić do sytuacji, w której fakt jej świadomego zawarcia oraz jej treść budzą jakiegokolwiek wątpliwości. Dlatego wymóg zawarcia takiej umowy w formie pisemnej (co przecież nie wyklucza formy elektronicznej czy korespondencyjnej) nie może zostać zniesiony. Na marginesie wypada tylko stwierdzić, że jesteśmy w posiadaniu szeregu prawomocnych wyroków sądowych kwestionujących działania jednego z biur, które stosuje praktykę zawierania umów na niektóre swoje usługi w innym trybie.”</p>	Niezasadna
108	<p>Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.</p> <p>(Biuro Informacji Gospodarczej, IM)</p> <p>Konieczność wypełnienia podwójnego obowiązku informacyjnego w stosunku do dłużnika bankowego przed ujawnieniem jego niespłaconego zobowiązania w BIGach. Ustawa o funkcjonowaniu BIGów określa zasady na jakich Wierzyciel jest uprawniony do</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w odpowiedzi wskazało, że „Aktualnie nie zachodzi potrzeba nowelizacji przepisów ustawy we wskazanym zakresie. O ile nasze ministerstwo co do zasady przychylnie podchodzi do inicjatyw deregulacyjnych, upraszczających procedury czy też umożliwiających świadczenie różnych usług drogą elektroniczną, o tyle należy wziąć pod uwagę, że wiele z wymogów obowiązujących w toku działalności biur informacji gospodarczej zostało wprowadzonych ze względu na</p>	Niezasadna

<p>ujawnienia zaległości nierzetelnego dłużnika m.in. wierzyciel jest zobowiązany do poinformowania Dłużnika o możliwości ujawnienia jego długu poprzez wysyłkę Wezwania do zapłaty. Banki w ramach ustawy Prawo Bankowe mają nałożony dodatkowy obowiązek informacyjny w stosunku do Klienta (konieczność zawarcia w umowie stosownych klauzul). Ich pozycja dotycząca odzyskiwania należności poprzez ujawnianie długu jest zatem osłabiona w stosunku do pozostałych podmiotów funkcjonujących na rynku. Wymóg ten ogranicza możliwości udostępniania informacji o nierzetelnych dłużnikach sektorowi bankowemu, a przez to utrudnia dostęp do przedmiotowej informacji pozostałym uczestnikom gospodarki.</p> <p>Modyfikacja art. 105 ust 4b - usunięcie drugiej części zdania tj. fragmentu "jeżeli umowy te zawierają klauzule informujące o możliwości przekazania danych do tych biur." oraz dodanie "na zasadach określonych w Ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych". Usunięcie z art. 105 ustępu 4c.</p>	<p>potrzebę szczególnej ochrony słabszych uczestników rynku. Przekazane postulaty branży biur informacji gospodarczej nie są nowe. Podobne wystąpienia są kierowane do ministra właściwego do spraw gospodarki od wielu lat, przy okazji każdorazowych prac nad nowelizacją ustawy. Trzeba podkreślić, że mają one charakter systemowy i zmierzają do trwałej zmiany zasad funkcjonowania biur i ich pozycji wobec klientów oraz podmiotów, o których informacje gospodarcze biura ujawniają.</p> <p>Jesteśmy co do zasady przeciwni wprowadzaniu zmian zmierzających do rewizji filozofii funkcjonowania biur i na nowo określających cel ich powołania. Biura są instytucjami zaufania publicznego, powołanymi jako spółki celowe wyspecjalizowane wyłącznie w wykonywaniu określonego zakresu czynności zastrzeżonych wyłącznie dla tych instytucji. Żaden inny podmiot nie może pośredniczyć w przekazywaniu informacji gospodarczych do udostępnienia nieoznaczonym adresatom. Konsekwencją takiego umocowania prawnego biur jest poddanie ich działalności merytorycznemu nadzorowi ministra. Główna część przedstawionych postulatów zmierza do rewizji celu i roli funkcjonowania biur, przekształcając je de facto w tzw. wywiadownie gospodarcze. Propozycję tę można oczywiście rozważyć, wymagałoby to jednak gruntownych analiz i zmian systemowych obejmujących wiele aktów prawnych. Wiązałoby się to również z rezygnacją z obecnego statusu biur, a w konsekwencji zniesieniem nadzoru ministra nad tymi instytucjami.</p> <p>W naszej ocenie taka zmiana systemowa nie jest obecnie uzasadniona. Ogólna ocena funkcjonowania biur informacji gospodarczej i ich przydatności dla przedsiębiorców wypada pozytywnie. Biura spełniają swoją rolę, a i ich szczególny status prawny sprawia, że przedsiębiorcy mają dostęp do wiarygodnych informacji o sytuacji finansowej innych podmiotów. Wąski i wyspecjalizowany zakres zadań biur nie oznacza przy tym pozbawienia przedsiębiorców możliwości uzyskiwania innych</p>	
--	--	--

		danych na temat swoich klientów i kontrahentów. Usługi komplementarne wobec oferty biur są bowiem obecnie świadczone przez inne podmioty, z reguły niemające statusu instytucji zaufania publicznego. Podmioty te są również istotnymi klientami biur.”	
109	<p>Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.</p> <p>(Biuro Informacji Kredytowej)</p> <p>Brak możliwości wymiany informacji o podejrzeniu popełnienia przestępstw/ wyłudzeń przez istotnych uczestników rynku finansowego tj. firmy ubezpieczeniowe i faktoringowe.</p> <p>Modyfikacja art. 106 d ust 1. Dodanie firm ubezpieczeniowych i faktoringowych jako podmiotów umocowanych do przetwarzania i udostępniania danych.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Finansów, które w odpowiedzi wskazało, że „Należy wskazać, że postulat uczestnictwa firm faktoringowych w wymianie informacji w ramach Platformy Antyfraudowej został uwzględniony poprzez stosowną nowelizację art. 106d ustawy – Prawo bankowe, przewidzianą w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (UC -23).</p> <p>Nowelizowany art. 106d Prawa bankowego rozszerza katalog podmiotów uczestniczących w wymianie informacji w ramach Platformy Antyfraudowej o instytucje finansowe, których podstawowa działalność polega na świadczeniu usług faktoringowych.</p> <p>Projekt ustawy znajduje się na końcowym etapie rządowego procesu legislacyjnego. Po ostatecznym zakończeniu prac legislacyjnych dot. ww. projektu, ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw, z chwilą wejścia w życie znowelizowanego przepisu art. 106d Prawa bankowego, stanie się on obowiązującym prawem. Postulat zniesienia bariery nr 131, w zakresie dotyczącym firm faktoringowych, należy wówczas uznać jako zrealizowany.”</p>	Niezasadna
110	<p>Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.</p> <p>(Biuro Informacji Kredytowej)</p> <p>Możliwość wycofania zgody konsumenta posiadającego zobowiązanie w instytucjach poza bankowych na przetwarzanie danych dotyczących</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia przedmiotowej zmiany.</p>	W trakcie analiz

	<p>spłacanego zobowiązania w BIK w trakcie spłaty obowiązania. Generuje to ryzyko utraty informacji o przebiegu spłaty zobowiązania, co w przypadku osób nieterminowo wywiązujących się ze swoich zobowiązań może narazić wszystkie podmioty udzielające kredytów lub pożyczek na ryzyko udzielenia finansowania osobie nierzetelnej lub mającej problemy z obsługą swoich zobowiązań.</p> <p>Dodanie do art. 105 ust. 4 ustawy Prawa bankowego punktu 6 w brzmieniu: 6) podmioty, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu oraz podmiotom, których podstawowa działalność polega na świadczeniu usług faktoringowych w zakresie w jakim informacje te są niezbędne do zawarcia umowy leasingu lub umowy faktoringu.</p>		
<p>111</p>	<p>Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe oraz ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.</p> <p>(Biuro Informacji Kredytowej)</p> <p>Nierówne traktowanie podmiotów wymienionych w art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe polegające na konieczności pozyskania upoważnienia od osoby, której ma być udzielone finansowanie na przekazanie jej danych do BIK, jak i na przekazanie informacji o takiej osobie przez BIK podmiotowi udzielającemu finansowania. Taki wymóg dotyczy (z 5 wskazanych w Prawie bankowym kategorii podmiotów) wyłącznie instytucji pożyczkowych. Dodatkowo osoba może po udzieleniu jej finansowania, a przed przekazaniem danych o tym zobowiązaniu do BIK wycofać takie upoważnienie, co skutkować będzie brakiem informacji o udzielonym zobowiązaniu oraz o historii jego spłaty w bazie BIK. Taki stan rzeczy z kolei generuje ryzyko dla pozostałych uczestników systemu wymiany informacji (banki, SKOKi, inne instytucje pożyczkowe) dot. niewłaściwej oceny finansowej osoby, która ubiega się o udzielenie finansowania.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niej.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia przedmiotowej zmiany.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	Usunięcie z art. 59b ustawy o kredycie konsumenckim ustępu 2. Usunięcie z art. 105 ustawy Prawo bankowe ust. 4e i 4f.		
112	<p>Przepisy ustawy o kredycie konsumenckim (oraz stanowisko KNF) uznają uczestników platform pożyczek społecznościowych za podmioty wymagające uzyskania wpisu do rejestru instytucji pożyczkowych (oraz spełnienia wszystkich wymagań dla takiego wpisu), niezależnie od skali udzielanych pożyczek.</p> <p>(Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Jest to jeden z głównych powodów zamknięcia największej w Polsce platformy pożyczek społecznościowych oraz braku rozwoju tego typu działalności.</p> <p>Aktualizacja ustawy poprzez wprowadzenie wyłączenia stosowania obowiązku uzyskania wpisu oraz spełnienia uciążliwych wymogów przez pożyczkodawców indywidualnych (udzielających pożyczek o niskiej wartości).</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niej.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia przedmiotowej zmiany.</p>	W trakcie analiz
113	<p>Ograniczenie w dostępie do informacji gospodarczych Przepisy prawa stanowiące barierę: art. 24 ustawy uoig.</p> <p>(Fundacja FinTech Poland, ZIG)</p> <p>Ograniczenie w zakresie terminu ważności upoważnienia konsumenta (60 dni od dnia udzielenia) do wykonania weryfikacji w oparciu o informacje gospodarcze (art. 24 uoig). Z punktu widzenia m.in. podmiotów rynku finansowego, udzielających finansowania (pożyczki, kredyty) istotna jest weryfikacja klienta, któremu zostało udzielone</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Nie może przychylić się do propozycji zniesienia (czy też wydłużenia) okresu ważności upoważnienia konsumenta do pobierania informacji gospodarczych na jego temat. Konsekwentnie stoimy na stanowisku, że możliwość sprawdzenia informacji o konsumencie jest czynnością zasadniczo jednorazową i ustawa nie może przyznawać przypadkowym podmiotom komercyjnym prawa do stałego monitorowania życia prywatnego obywatela. Czasowość upoważnienia ma na celu przede wszystkim zapobieżenie możliwości faktycznej inwigilacji konsumenta przez podmiot prywatny. Trudno również rozsądnie oczekiwać od</p>	Niezasadna

	<p>finansowanie, również w trakcie trwania stosunku prawnego, a nie tylko na etapie jego udzielania (np. z uwagi na zastrzeżenia umowne czy też możliwość spłaty takiego zobowiązania).</p>	<p>obywatela, zawierającego szereg umów życia codziennego przewidujących możliwość sprawdzenia jego sytuacji w biurze informacji gospodarczej, aby stale monitorował kiedy, kogo i do czego upoważnił.”</p>	
114	<p>Brak dostępu do baz PESEL i RDO (Rejestru Dokumentów Osobistych) na potrzeby AML/ KYC.</p> <p>(Fundacja FinTech Poland, Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców)</p> <p>Ograniczenie możliwości przeprowadzenia środków identyfikacji w oparciu o wiarygodne publiczne rejestry, dostępne dla podmiotów bankowych.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niej.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia zmiany.</p>	W trakcie analiz
115	<p>Barierą wymagającą usunięcia jest brak regulacji sektorowych (odpowiednio dla sektora bankowego, kapitałowego, ubezpieczeniowego, płatniczego oraz pożyczkowego), które byłyby wyrazem zastosowania art. 23 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej jako: "RODO") w kontekście ograniczenia praw osób, których dane dotyczą, na potrzeby wdrażania rozwiązań opartych o technologię blockchain. Przykładowo wprowadzenie stosownych ograniczeń może być niezbędne na potrzeby realizacji prawa do bycia zapomnianym (art. 17 RODO) - z uwagi na charakter technologii blockchain nie sposób byłoby przyjąć, że takie prawo można skutecznie zrealizować w odniesieniu do danych osobowych, które znalazły się w blockchain.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niej.</p> <p>Bariera wymaga dalszych analiz aby możliwe było wypracowanie kierunkowych zmian. Jednocześnie należy uznać że kluczowe w tym zakresie znaczenie będzie miało stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.</p>	Niezasadna

	<p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Wprowadzenie przepisów krajowych przewidujących ograniczenie praw podmiotów danych na potrzeby wdrażania rozwiązań technologicznych opartych o blockchain.</p>		
116	<p>Wymóg formy pisemnej odpowiedzi na reklamację złożoną w postaci elektronicznej.</p> <p>(Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Art. 5 ust. 2 ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym dopuszcza co prawda dostarczenie odpowiedzi na reklamację pocztą elektroniczną, jednak wyłącznie na wniosek klienta. W przypadku przedsiębiorców oferujących swoje usługi przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii – a takimi są wszak FinTech, stosowanie formy pisemnej wydaje się być nie tylko archaiczne, lecz również nieekonomiczne. Ponadto, coraz bardziej doniosłym jest aspekt ekologiczny, dlatego też opieranie się wyłącznie na formie papierowej przeczy globalnym standardom w zakresie gospodarowania zasobami naturalnymi. Przyjęcie zasady, że odpowiedzi na reklamacje złożone w formie elektronicznej udzielane będą również w formie elektronicznej, będzie istotnym ułatwieniem zarówno dla klientów jak i podmiotów rynku finansowego, a przy okazji może być również krokiem w kierunku zwiększonej dbałości o zasoby środowiskowe.</p> <p>Wprowadzenie zasady, że odpowiedzi na reklamacje złożone w formie elektronicznej będą udzielane również w formie elektronicznej.</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Rzecznika Finansowego, do chwili publikacji raportu nie wpłynęła odpowiedź od Rzecznika Finansowego.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia przedmiotowej zmiany.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
117	<p>Wymóg formy pisemnej umowy o kredyt konsumencki.</p>		<p>W trakcie analiz</p>

	<p>(Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim wskazuje powinność zawarcia umowy o kredyt konsumencki w formie pisemnej, tymczasem znaczna część umów o kredyt konsumencki zawierana jest za pośrednictwem Internetu i w przypadku tych umów forma pisemna (rozumiana jako „papierowa”) stanowi zbędną barierę, generującą koszty po stronie kredytodawcy lub ryzyko postępowania przed UOKiK. Kredyty konsumenckie udzielane przez Internet cechuje najwyższa transparentność, zatem forma pisemna (rozumiana jako „papierowa”) wydaje się być przesadnie rygorystyczna. Stąd też propozycja, aby jasno doprecyzować, że forma pisemna nie jest równoznaczna z formą papierową oraz przyjąć, że trwałe nośniki spełniają również wymogi formy pisemnej.</p> <p>Doprecyzowanie w przepisach, że umowa może być zawarta zarówno w formie pisemnej, jak i elektronicznej.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Sprawiedliwości, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niej.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia przedmiotowej zmiany.</p>	
<p>118</p>	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1d, art. 31a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Zachodnia Izba Gospodarcza, Konfederacja Lewiatan)</p> <p>Przepisy UIG pozwalają BIG'om dokonywać oceny wiarygodności finansowej tylko wobec przedsiębiorstw.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Postulat ten w naszej ocenie jest warty rozważenia, niemniej należy go traktować jako propozycję zmiany systemowej, wymagającej szczegółowych analiz i konsultacji, zwłaszcza ze środowiskiem organizacji zajmujących się ochroną praw człowieka, obywatela i konsumenta. Należy jednak zaznaczyć, że choć ustawa od trzech lat przewiduje możliwość dokonywania analiz wiarygodności płatniczej przedsiębiorców, największe biura informacji gospodarczej takiej usługi nie świadczą.”</p>	<p>W trakcie analiz</p>

119	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają żadnej prawnej możliwości uzyskania danych z Rejestru Dowodów Osobistych. Umożliwienie BIG'om dostępu do Rejestru Dowodów Osobistych (wszystkie kategorie danych) poprzez API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje barierę do właściwych organów.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
120	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają żadnej prawnej możliwości uzyskania danych z Rejestru Paszportowego. Umożliwienie BIG'om dostępu do Rejestru Paszportowego (wszystkie kategorie danych) poprzez API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje barierę do właściwych organów.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
121	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, art. 80c-80cd ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - prawo o ruchu drogowym.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych,</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają możliwości uzyskania danych z Rejestru CEPIK.</p> <p>Umożliwienie BIG'om dostępu do Rejestru CEPIK (dane dot. pojazdu oraz właściciela) poprzez API.</p>	<p>sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje barierę do właściwych organów.</p>	
122	<p>Art. 4 ust. 4a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie ustroju i organizacji Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego oraz trybu i sposobu udzielania informacji z Rejestru, wydawania dokumentów oraz kopii dokumentów z katalogu, udostępniania dokumentów z repozytorium dokumentów finansowych, a także struktury udostępnianych informacji o podmiotach wpisanych do Rejestru.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Umożliwienie BIG'om dostępu do Rejestru KRS poprzez API.</p> <p>Obecnie BIGi nie mają możliwości uzyskania danych z Rejestru KRS poprzez API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje barierę do właściwych organów.</p>	W trakcie analiz
123	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają możliwości uzyskania danych z Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p>	W trakcie analiz

	<p>Umożliwienie BIG'om dostępu do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych (wszystkie dane występujące w bazie podlegające ujawnieniu) poprzez API.</p>	<p>UKNF skieruje barierę do właściwych organów.</p>	
124	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają możliwości uzyskania danych z Ksiąg Wieczystych. Umożliwienie BIG'om dostępu do Rejestru Ksiąg Wieczystych (wszystkie dane występujące w bazie podlegające ujawnieniu) poprzez API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>Dostęp do danych z Ksiąg Wieczystych jest ograniczony ze względu na przepisy dotyczące ochrony danych osobowych (RODO), same numery Ksiąg Wieczystych nie są publikowane np. w wypisach z geodezji. We wszystkich kwestiach dotyczących poszerzenia katalogu danych konieczna jest opinia Prezesa UODO.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
125	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają możliwości uzyskania danych z Wykazu Podatników VAT.</p> <p>Umożliwienie BIG'om dostępu do Wykazu Podatników VAT poprzez API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje barierę do właściwych organów.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

126	<p>Art. 7 ust. 2 pkt 1a-1c, art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, art. 299e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Obecnie BIGi nie mają dostępu do baz ZUS/US w zakresie zaległości. Umożliwienie BIG'om dostępu do baz ZUS/Urzędów Skarbowych (dane dot. danej osoby oraz podmiotu zgromadzonych przez ZUS/US w celu weryfikacji o niezaleganiu w opłacaniu składek ZUS oraz niezaleganiu z podatkami w US) poprzez API.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje przedmiotową barierę do właściwych organów.</p>	W trakcie analiz
127	<p>Art. 49 ustawy o kredycie konsumenckim.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Brak pewności prawnej w zakresie konsekwencji wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego (rozbieżne interpretacje art. 49 u.k.k. przez sądy, organy administracji publicznej i uczestników rynku finansowego). Z przepisu nie wynika aby stosować metodę proporcjonalnego rozliczania całkowitego kosztu kredytu. Doprecyzowanie sposobu rozliczania całkowitego kosztu kredytu przy jego wcześniejszej spłacie.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Trwają analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia zmiany.</p>	W trakcie analiz
128	<p>Udostępnianie przez AISP danych osobowych osób trzecich innym podmiotom.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niej.</p> <p>Jednocześnie UKNF analizuje możliwość wydania komunikatu/wytycznych w tym zakresie.</p>	Niezasadna

<p>Nie jest jasne czy, i na jakich zasadach, w świetle m.in. regulacji z zakresu ochrony danych osobowych, możliwe jest udostępnianie przez podmioty świadczące usługi AISP danych osobowych osób trzecich, zawartych np. w danych dot. płatności posiadacza rachunku, innym podmiotom.</p> <p>Wydanie wytycznych dot. udostępniania danych osób trzecich.</p>	<p>W ocenie UKNF zagadnienie to nie stanowi bariery. Kwestia udostępniania przez AISP danych osób trzecich innym podmiotów jest już poza regulacją PSD2. Jednakże należy zwrócić uwagę, że art. 67 ust. 2 lit. f) PSD2, implementowany w art. 59s ust. 2 pkt 6 ustawy o usługach płatniczych, znacznie ogranicza możliwości przetwarzania danych osobowych w innych celach niż do wykonania usługi dostępu do informacji o rachunku, tj. przetwarzanie w innym celu jest niedozwolone, chyba że osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) RODO lub przetwarzanie jest określone prawem Unii Europejskiej lub prawem państwa członkowskiego, któremu podlega administrator, na podstawie art. 6 ust. 4 RODO. Jeżeli przetwarzanie w innym celu niż ten, dla którego podstawą zbierania danych osobowych nie jest zgoda podmiotu danych ani prawo Unii Europejskiej lub prawo państwa członkowskiego UE, ograniczenia określone w art. 67 ust. 2 lit. f) PSD2 należy w ten sposób rozumieć, że jakikolwiek inny cel nie jest zgodny z celem, dla którego dane osobowe są początkowo zbierane. Szerzej na ten temat w wytycznych z 15.12.2020 r. – <i>Guidelines 06/2020 on the interplay of the Second Payment Services Directive and the GDPR</i>¹¹ (wersja 2.0).</p> <p>Dodatkowo należy podkreślić, że powszechnie przyjmuje się, że usługa AIS może stanowić podstawę do budowania wielu różnych modeli działalności. Oprócz standardowej usługi, polegającej na agregacji informacji o rachunku, wskazać można kilka innych usług dodatkowych (tzw. usług premium), niepodlegających przepisom ustawy o usługach płatniczych, które mogą być rozwijane na bazie usługi AIS, np.: wspieranie procesu oceny zdolności kredytowej. Oznacza to, że w przypadku gdy AISP oferuje użytkownikom usługi dodatkowe (tzw. usługi premium), które mogą wiązać się z przekazaniem danych osobowych osób trzecich innym podmiotom, to powinien on wyraźnie wskazać, że będzie ona świadczona dodatkowo w stosunku do usługi</p>	
--	--	--

¹¹ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_guidelines_202006_psd2_afterpublicconsultation_en.pdf

		<p>AIS. W takiej sytuacji użytkownik powinien wyrazić odrębną zgodę na taką usługę i zaakceptować poświęcony tej usłudze regulamin lub zawrzeć stosowną umowę z AISP, gdyż ta usługa jest usługą odrębną od usługi AIS i przy jej świadczeniu AISP nie występuje w charakterze dostawcy usług płatniczych¹².</p>	
<p>129</p>	<p>Polityka prowadzenia rachunków bankowych dla firm z sektora blockchain.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Jedną z najważniejszych praktycznych barier dla rozwoju FinTech-u w Polsce, konsekwentnie sygnalizowaną przez uczestników rynku, jest polityka banków w zakresie prowadzenia rachunków bankowych dla firm z branży blockchainowej. Zgodnie z uzyskanymi informacjami w niektórych przypadkach przy otwieraniu rachunków FinTech-y muszą składać oświadczenia dotyczące tego, że nie będą prowadziły działalności związanej z kryptowalutami. Banki wypowiadają również umowy rachunków bankowych firmom, które mają do czynienia z blockchainem. Okolicznością wystarczającą do wypowiedzenia rachunku często jest sam fakt prowadzenia działalności w obszarze kryptoaktywów. Brak dostępu do rachunków bankowych jest dla przedsiębiorcy praktycznie równoznaczny z koniecznością zakończenia działalności gospodarczej. Z uwagi na ryzyko wypowiedzenia umów rachunków bankowych istotną część polskich firm z sektora blockchain podejmuje decyzje o ulokowaniu swoich przedsiębiorstw w innych jurysdykcjach.</p> <p>Wydanie wytycznych dotyczących stosowania przepisów AML do firm z sektora blockchain.</p>	<p>Przedmiotowe zagadnienie jest regulowane powszechnie obowiązującymi przepisami w tym ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy. Ustawa ta całościowo określa obowiązki instytucji finansowych.</p> <p>Na tej podstawie w oparciu o analizę ryzyka związanego z konkretnym podmiotem, instytucje finansowe podejmują decyzje na temat nawiązania stosunków z konkretnym podmiotem.</p> <p>Aktualnie UKNF analizuje możliwość objęcia regulacją podmiotów które zamierzają świadczyć usługi związane z sektorem blockchain.</p> <p>MF co do zasady popiera potrzebę rozwiązania tego problemu.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

¹² https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Otwarta%20bankowo%C5%9B%C4%87%20w%20%C5%9Bwielu%20wymog%C3%B3w%20dyrektywy%20PSD2_68605.pdf

130	<p>Brak możliwości pobierania danych z zewnętrznych źródeł - urzędy skarbowe, baza PESEL, dane o skazaniach itd.</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Konieczne zmiany wielu aktów prawnych i otwarcie publicznych baz danych dla podmiotów typu banki i TU.</p> <p>Zmiany legislacyjne wielu aktów prawnych.</p>	<p>UKNF skierował barierę do Ministerstwa Sprawiedliwości, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>Trwają również analizy w ramach UKNF na temat celowości wprowadzenia postulowanej zmiany.</p>	W trakcie analiz
131	<p>Eliminacja wymogu papierowych kart pojazdu (regulacje z zakresu prawa o ruchu drogowym).</p> <p>(Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Do zarejestrowania i przerejestrowania pojazdu, wymagane jest wydanie i przedłożenie do właściwego wydziału komunikacji papierowej karty pojazdu. Takie rozwiązanie ogranicza (a w praktyce eliminuje) możliwość obiegu pomiędzy sprzedawcą a kupującym pojazd dokumentów w formie elektronicznej (efaktura), gdyż zawsze musi być przekazana papierowa "fizyczna" karta pojazdu.</p> <p>Eliminacja papierowej karty pojazdu i zastąpienie zawartych tam wpisów w ogólnodostępnej bazie CEPiK, z możliwością pobrania z tej bazy aktualnych odpisów (jak obecnie dla KRS).</p> <p>Istnienie fizycznej karty pojazdu, utrudnia także elektroniczne zakończenie umów leasingu (konieczne jest za każdym razem gdy kończy się umowa przesyłki karty pojazdu i jej archiwizowanie w trakcie umowy leasingu).</p>		W trakcie analiz

	<p>Dodatkowo, istotny jest tu element ekologiczny (możliwość ograniczenia zużycia papieru), jak również uproszczenie i przyspieszenie procesu rejestracji pojazdu.</p>		
132	<p>Wdrożenie Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych. (Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych został wdrożony poza istniejącym KRS, mimo oczywistych związków pomiędzy obydwoma rejestrami. W niektórych innych jurysdykcjach CRBR został wdrożony jako moduł lokalnego rejestru osób prawnych. Stanowi to przykład multiplikacji rejestrów państwowych bez wyraźnej potrzeby.</p>	<p>Bariera została skierowana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „MF odpowiedzialny za implementację przepisów prawa europejskiego zobowiązujących RP do wdrożenia CRBR przed podjęciem prac nad ustawą o p.p.p.f.t. sondował możliwość rozszerzenia informacji zwartych w KRS o informacje o beneficjencie rzeczywistym. Rozwiązanie takie nie zostało zaaprobowane przez organ właściwy ws. KRS. W przypadku reformy rejestrów państwowych rozwiązanie zakładające integrację CRBR z KRS powinno zostać poddane gruntownej analizie.”</p>	<p>W trakcie analiz</p>
133	<p>Zmiana legislacyjna, w art. 59a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Z upływem 5 lat od dnia wydania ostatniej dyspozycji dotyczącej rachunku prowadzonego na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, bank jest obowiązany wystąpić do ministra właściwego do spraw informatyzacji o udostępnienie danych z rejestru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) umożliwiających ustalenie czy posiadacz rachunku żyje oraz, jeśli nie żyje, daty jego śmierci. W przypadku gdy bank prowadzi więcej niż jeden rachunek dla posiadacza rachunku, termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, liczy się od dnia wydania ostatniej dyspozycji dotyczącej tych rachunków.”</p> <p>- Art. 59b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe otrzymuje brzmienie:</p> <p>„ Z upływem 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia umowy rachunku bankowego, o której mowa w art. 59a, zawartej na czas oznaczony, w razie braku wcześniejszej dyspozycji wypłaty środków pieniężnych, bank jest obowiązany wystąpić do ministra właściwego do spraw</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Finansów, który w odpowiedzi wskazał, że: „Propozycja zmiany art. 59a ust. 1 pkt 1 oraz art. 59 b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe zostanie rozważona przy nowelizacji powołanej ustawy. Zmiana dotyczy doprecyzowania, że bank powinien uzyskać z systemu PESEL nie tylko informację o fakcie, ale również o dacie zgonu. W obecnym stanie prawnym wykształciła się praktyka podawania jedynie informacji o fakcie zgonu. Postulat ZBP wydaje się zasadny, ponieważ z datą śmierci ustawa - Prawo bankowe wiąże określone skutki prawne. Jednocześnie należy wskazać, że realizacja tego postulatu wymagałaby skonsultowania i wyrażenia opinii przez resort, w którego właściwości znajduje się ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz.U. z 2019 r. poz. 1397).”</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

	informatyzacji o udostępnienie danych z rejestru PESEL umożliwiających ustalenie, czy posiadacz rachunku żyje oraz, jeśli nie żyje, daty jego śmierci.”		
134	<p>Aktualnie banki mają dostęp do danych dotyczących adresu w trybie ograniczonej teletransmisji danych.</p> <p>(Związek Banków Polskich)</p> <p>Z powodu różnorodności zapisów nazwy ulic (np. J.Pawła 2, Jana Pawła II, Jana Pawła II, J. Pawła II, itd.) praktyczna automatyczna weryfikacja tych danych nie jest możliwa.</p> <p>Z tego względu zasadny jest postulat odpowiednich zmian w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności tak, aby udostępnić bankom z Rejestru PESEL dane dotyczące adresu w miejsce możliwej weryfikacji zgodności danych adresowych, jak ma to miejsce na gruncie obecnie obowiązujących przepisów.</p> <p>- W art. 48 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Podmiotom, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 1, udostępnia się, w sposób i na warunkach określonych w ust. 1, dane dotyczące adresu.”</p>	Bariera niezasadna. Aktualnie banki otrzymują informacje z rejestru PESEL w trybie ograniczonej teletransmisji danych. Dla uzyskania odpowiedzi niezbędne jest wprowadzenie danych klienta, których poprawność warunkuje udzielenie odpowiedzi.	Niezasadna
135	<p>Brak rozwiązań umożliwiających kompleksowy i szybki dostęp dla podmiotów funkcjonujących na rynku (w tym ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów rynku finansowego) do zintegrowanych danych dotyczących potencjalnych kontrahentów/klientów oraz analizy wiarygodności płatniczej takich podmiotów w oparciu o kompleksowe dane.</p> <p>Przepisy prawa stanowiące barierę: 1. art. 21 ustawy uoig</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Sprawiedliwości, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.</p> <p>UKNF skierował barierę również do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Przed wszystkim należy wskazać, że jest on sprzeczny z samą ideą instytucji rejestru zapytań. Wyłączną funkcją rejestru zapytań jest zapewnienie</p>	Niezasadna

<p>(Zachodnia Izba Gospodarcza)</p> <p>Brak możliwości przetwarzania i ujawniania przez biuro informacji gospodarczej danych archiwalnych. Obecnie biuro jest uprawnione wyłącznie do ujawniania aktualnych informacji gospodarczych, a przechowywać i przetwarzać może dane archiwalne wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 uoig (zakres ograniczony do danych o podmiotach niebędących konsumentami oraz do danych zanonimizowanych). Taki zakres jest zbyt ograniczony dla potrzeb podmiotów rynku gospodarczego, które zamierzają nawiązać współpracę z konkretnym kontrahentem/klientem i w tym celu dokonać jego weryfikacji, w tym m.in. dla instytucji finansowej, dla której ocena wiarygodności kredytowej potencjalnego klienta, nie tylko w zakresie danych aktualnych, ale również historii finansowej danego klienta, jest kluczowa w procesie udzielania finansowania.</p> <p>Uzasadnienie zmian:</p> <p>Elementem istotnym w procesie oceny wiarygodności potencjalnego klienta jest niewątpliwie jego historia kredytowa (tzw. dane archiwalne); w przypadku biur informacji gospodarczej i prowadzonych przez nie rejestrów miałyby to szersze znaczenie, jako historia szeroko rozumianej realizacji zobowiązań. Dostęp do takich danych, w połączeniu z danymi aktualnymi, byłby szczególnie istotny dla instytucji finansowych, pozwoliłby bowiem na ocenę, czy dany klient ma np. przejściowe trudności ze spłatą zobowiązań, czy też problem z terminowym regulowaniem zobowiązań jest permanentny i wynika z ogólnej charakterystyki danego podmiotu jako nierzetelnego. Z pewnością możliwość włączenia takich danych do zakresu usług, oferowanych przez biura informacji gospodarczej, czy to w ramach zintegrowanego raportu, czy też jako elementu przeprowadzonej analizy wiarygodności płatności, z pewnością zwiększyłoby przydatność takiego raportu dla celów gospodarczych, zwłaszcza w kontekście oceny potencjalnego ryzyka kredytowego związanego z udzielanym kredytowaniem.</p>	<p>podmiotowi, którego dane biuro ewentualnie posiada, prawa do uzyskania informacji kto, kiedy i jakie dane uzyskał z biura. Jest to jedyny przewidziany w ustawie instrument ochrony praw ogółu obywateli, którzy nie muszą być nawet klientami biura. Ponadto ujawnianie danych z rejestru zapytań podmiotom innym niż sam zainteresowany (i organy publiczne) stanowiłoby naruszenie prywatności obywatela i mogłoby wiązać się z negatywnymi konsekwencjami dla niego. Odrzucamy argumentację sugerującą powiązanie czy wręcz utożsamianie aktywności danego podmiotu na rynku z ryzykiem oszustw i nadużyć. Każdy obywatel, w tym przedsiębiorca, ma pełne prawo do poszukiwania jak najlepszej dla siebie oferty i prowadzenia negocjacji z wieloma podmiotami. Informacja o tym, że inne podmioty wykazują zainteresowanie daną osobą musi pozostać poufną i nie może być przedmiotem analiz, ani skutkować ryzykiem konstruowania mniej korzystnej oferty.”</p>	
--	--	--

Nie ulega wątpliwości, że wszelkie istotne informacje zgromadzone w jednym raporcie dostępnym dla klienta niemal od ręki, ułatwiają ocenę wiarygodności potencjalnego kontrahenta i zawarcie z nim współpracy, udzielenie finansowania itp. Oznacza to, że istotne znaczenie ma zarówno zawartość takiego raportu (jak najwięcej danych zgromadzonych z różnych źródeł), jak i szybkość jego dostarczenia wnioskodawcy (automatycznie, on-line, w czasie rzeczywistym – w formie zintegrowanego raportu czy to w formie „surowej” czy też przetworzonej). W sytuacji, gdy biuro informacji gospodarczej ma ograniczony dostęp do rejestrów publicznych (ograniczenie zarówno podmiotowe - rejestry, do których biuro ma dostęp czy też bazy, z których może korzystać, jak i przedmiotowe - zakres danych, do których biuro ma dostęp, co oznacza np. dostęp ograniczony - jak w przypadku dostępu do rejestru PESEL - dostęp w trybie weryfikacji), a także istnieje dodatkowa trudność w bieżącym dostępie do takich danych (brak zautomatyzowanego dostępu do rejestrów publicznych), biuro informacji gospodarczej nie może spełniać swojej funkcji, polegającej na dostarczaniu danych pozwalających na ocenę wiarygodności płatniczej, w sposób realny i pełny.

Podsumowując: biorąc pod uwagę zapotrzebowanie nie tylko rynku, ale również organów państwa, formułowane przy okazji tworzonych programów, strategii, nowelizacji przepisów, zwracające uwagę na konieczność tworzenia takich regulacji i mechanizmów, które wpływają na płynność finansową przedsiębiorstw, znajduje to bowiem odzwierciedlenie w ogólnej sytuacji gospodarczej kraju -wskazywane powyżej bariery oraz zgłaszane w związku z tym postulaty zmierzające do poprawy istniejącej sytuacji z pewnością są istotnymi elementami do realizacji założeń związanych z poprawą sytuacji podmiotów rzetelnych i pogorszeniem sytuacji podmiotów nierzetelnych na rynku. Zgłaszane bowiem postulaty mogą być istotnym elementem na drodze do zmniejszania zatorów płatniczych poprzez możliwość kompleksowej oceny kontrahenta przed podjęciem z nim współpracy czy też - z punktu widzenia instytucji finansowych przede wszystkim - udzielenia

	<p>finansowania podmiotowi, który spłaci zobowiązanie zgodnie z warunkami umowy. Wpłyne to również na zwiększenie dostępności np. usług w zakresie finansowania dla kolejnych podmiotów z uwagi na większą spłacalność, niższe koszty prowadzenia działalności instytucji finansowych, a w konsekwencji - niższe koszty i większa dostępność takich usług.</p> <p>Nowelizacja art. 21 uoig poprzez rozszerzenie zakresu danych przetwarzanych i udostępnianych przez biuro informacji gospodarczej o niezanonimizowane dane archiwalne, obejmujące zarówno podmioty będące, jak i niebędące konsumentami, przy czym w przypadku konsumentów na zasadach wynikających z art. 24 uoig (udostępnianie informacji w oparciu o upoważnienie konsumenta).</p>		
136	<p>Brak rozwiązań umożliwiających kompleksowy i szybki dostęp dla podmiotów funkcjonujących na rynku (w tym ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów rynku finansowego) do zintegrowanych danych dotyczących potencjalnych kontrahentów/klientów oraz analizy wiarygodności płatniczej takich podmiotów w oparciu o kompleksowe dane.</p> <p>Przepisy prawa stanowiące barierę: 1. art. 21 ustawy uoig 2. art. 31a ustawy uoig</p> <p>(Zachodnia Izba Gospodarcza)</p> <p>Brak możliwości wykorzystania danych z rejestru zapytań, prowadzonego w trybie art. 27 uoig, na potrzeby analizy wiarygodności płatniczej podmiotów, jak również brak możliwości ujawniania takich danych z rejestru zapytań podmiotom innym niż podmiot, którego takie dane dotyczą.</p> <p>Uzasadnienie zmian: Istotny element oceny wiarygodności stanowiłoby częściowe rozszerzenie dostępu do prowadzonego przez biuro w trybie art. 27 uoig</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Przed wszystkim należy wskazać, że jest on sprzeczny z samą ideą instytucji rejestru zapytań. Wyłączną funkcją rejestru zapytań jest zapewnienie podmiotowi, którego dane biuro ewentualnie posiada, prawa do uzyskania informacji kto, kiedy i jakie dane uzyskał z biura. Jest to jedyny przewidziany w ustawie instrument ochrony praw ogółu obywateli, którzy nie muszą być nawet klientami biura. Ponadto ujawnianie danych z rejestru zapytań podmiotom innym niż sam zainteresowany (i organy publiczne) stanowiłoby naruszenie prywatności obywatela i mogłoby wiązać się z negatywnymi konsekwencjami dla niego.”</p>	<p>Niezasadna</p>

rejestr zapytań dla innych poza podmiotem, którego rejestr dotyczy, uczestników rynku, poprzez możliwość udzielenia informacji o tym, kto pytał i kogo dotyczyło zapytanie. Należy bowiem zwrócić uwagę, że nadmierna (ponadnormatywna) aktywność danego podmiotu na rynku, odnotowana w rejestrze zapytań w postaci odpytań o ten podmiot, może wskazywać np. na podwyższone ryzyko wystąpienia oszustwa (wyłudzenia) lub odmowy finansowania ze strony innych podmiotów. Nie ulega wątpliwości, że wszelkie istotne informacje zgromadzone w jednym raporcie dostępnym dla klienta niemal od ręki, ułatwiają ocenę wiarygodności potencjalnego kontrahenta i zawarcie z nim współpracy, udzielenie finansowania itp.

Podsumowując: biorąc pod uwagę zapotrzebowanie nie tylko rynku, ale również organów państwa, formułowane przy okazji tworzonych programów, strategii, nowelizacji przepisów, zwracające uwagę na konieczność tworzenia takich regulacji i mechanizmów, które wpływają na płynność finansową przedsiębiorstw, znajduje to bowiem odzwierciedlenie w ogólnej sytuacji gospodarczej kraju -wskazywane powyżej bariery oraz zgłaszane w związku z tym postulaty zmierzające do poprawy istniejącej sytuacji z pewnością są istotnymi elementami do realizacji założeń związanych z poprawą sytuacji podmiotów rzetelnych i pogorszeniem sytuacji podmiotów nierzetelnych na rynku. Zgłaszane bowiem postulaty mogą być istotnym elementem na drodze do zmniejszania zatorów płatniczych poprzez możliwość kompleksowej oceny kontrahenta przed podjęciem z nim współpracy czy też - z punktu widzenia instytucji finansowych przede wszystkim - udzielenia finansowania podmiotowi, który spłaci zobowiązanie zgodnie z warunkami umowy. Wpłynie to również na zwiększenie dostępności np. usług w zakresie finansowania dla kolejnych podmiotów z uwagi na większą spłacalność, niższe koszty prowadzenia działalności instytucji finansowych, a w konsekwencji - niższe koszty i większa dostępność takich usług.

Nowelizacja uoig (art. 27 oraz 31a uoig) poprzez rozszerzenie zasad korzystania z rejestru zapytań; możliwość udostępniania danych

	<p>z rejestru zapytań również wnioskodawcy innemu niż podmiot, którego te dane dotyczą, z uwzględnieniem ograniczeń w przypadku konsumenta (upoważnienie), jak również możliwość wykorzystania danych z rejestru zapytań w procesie analizy wiarygodności płatniczej. W tym zakresie najbardziej zasadnym wydaje się jest nie tyle ujawnianie kompletnej informacji uwzględniającej dane dotyczące podmiotu pytającego, daty zapytania i treści ujawnionych danych, a wyłącznie dane wskazujące na podmiot pytający i datę zapytania.</p>		
<p>137</p>	<p>Brak rozwiązań umożliwiających kompleksowy i szybki dostęp dla podmiotów funkcjonujących na rynku (w tym ze szczególnym uwzględnieniem podmiotów rynku finansowego) do zintegrowanych danych dotyczących potencjalnych kontrahentów/klientów oraz analizy wiarygodności płatniczej takich podmiotów w oparciu o kompleksowe dane. Przepisy prawa stanowiące barierę: 1. art. 16 ust. 1 ustawy uoig (Zachodnia Izba Gospodarcza)</p> <p>Biuro informacji gospodarczych w przypadku, gdy zobowiązanie zostało stwierdzone tytułem wykonawczym. Obecnie takie zobowiązanie - niezależnie od tego, czy dłużnikiem z tytułu takiego zobowiązania jest konsument czy przedsiębiorca - może być przekazane do bazy biura wyłącznie wówczas, gdy nie upłynęło 6 lat od dnia stwierdzenia zobowiązania prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd (art. 16 ust. 1 pkt 4) uoig). Brak jest uzasadnienia dla takiego ograniczenia biorąc pod uwagę - po pierwsze - że zobowiązanie jest stwierdzone przez kompetentny organ w oparciu o przepisy prawa w postępowaniu, w ramach którego dłużnik miał możliwość obrony</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Propozycja ta nie była dotąd zgłaszana do ministerstwa. Należy jednak wskazać, że przewidziany wymóg jest skorelowany z przepisami regulującymi kwestie związane z przedawnieniem roszczeń. Problematyka ta co do zasady pozostaje we właściwości Ministra Sprawiedliwości. Niemniej wydaje się, że okres 6 lat od uprawomocnienia orzeczenia sądu lub organu stwierdzającego zobowiązanie, powinien być dla wierzyciela działającego w dobrej wierze wystarczający do przekazania stosownej informacji do biura lub wszczęcia działań egzekucyjnych.”</p>	<p>Niezasadna</p>

<p>swoich praw na każdym etapie takiego postępowania, po drugie - przepisy pozwalają na modyfikacje okresu, w jakim roszczenie może być dochodzone w ramach postępowania sądowego i egzekucyjnego z uwagi na przepisy regulujące np. moment przerwania czy zawieszenia biegu przedawnienia (art. 121 i nast. kc). Oznaczałoby to w konsekwencji, że zobowiązanie, którego spłaty może nadal dochodzić wierzyciel na drodze postępowania egzekucyjnego - musi być usunięte z systemu biura lub też nie może być do biura przekazane z uwagi na regulacje ograniczające możliwość udostępniania informacji gospodarczej z uwagi na upływ czasu, chociaż zobowiązanie to nadal istnieje w obiegu prawnym jako wymagalne. Należy tutaj wziąć również pod uwagę uzasadnienie dla wprowadzenia tej zmiany do ustawy uoig ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (przed wejściem w życie tej nowelizacji takie ograniczenie nie obowiązywało). Zgodnie z treścią uzasadnienia: Szczęólnego uregulowania wymaga kwestia okresu, w jakim w biurach mogą być przechowywane informacje o zobowiązaniach konsumentów. Konsumenty – w przeciwieństwie do przedsiębiorców – mają ograniczone możliwości zakwestionowania istnienia zobowiązań sprzed wielu lat, także tych przedawnionych. Przedsiębiorcy posiadają bowiem obowiązki rachunkowe, w szczególności prowadzą różnego rodzaju ewidencje (przede wszystkim podatkowe), rozliczają transakcje przy pomocy profesjonalnych księgowych oraz rachunków bankowych itp. Konsumenty zaś rzadko dysponują dowodami zapłaty rachunków, zwłaszcza sprzed wielu lat, gdyż nie mają obowiązku ich przechowywania. Wynika z tego, że celem ustawodawcy dla tej zmiany było ograniczenie możliwości przekazywania przez wierzyciela, będącego podmiotem profesjonalnym, a więc funkcjonującym na rynku w sposób zorganizowany, zobowiązanego do określonych działań w zakresie np. dokumentacji czy też generalnie posiadającego przewagę nad konsumentem - informacji o zobowiązaniach, które powstały tak dawno, że konsument może mieć znaczne trudności przy próbie obrony</p>		
---	--	--

<p>i udowodnienia/obrony swojego stanowiska. Wydaje się jednak, że w sytuacji, gdy zobowiązanie jest stwierdzone tytułem wykonawczym, nie można mówić o tym, że konsument został pozbawiony możliwości dochodzenia swoich racji, skoro miał taką możliwość w toku toczącego się postępowania, w ramach którego został wydany tytuł egzekucyjny, następnie zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Tym bardziej jest to niezasadne, że ograniczenie to objęło również, niejako rykoszetem, bez uzasadnienia w projekcie dla takich zmian, dłużników będących przedsiębiorcami. Biuro na podstawie art. 16 uoig przyjmuje jedynie to, co już prawomocnie stwierdziły kompetentne organy państwowe. Wydaje się więc, że rozszerzenie ograniczenia w zakresie okresu udostępniania informacji gospodarczych o konsumentie na zobowiązania stwierdzone tytułem wykonawczym nie jest racjonalne, nie zostało dokonane w sposób przemyślany (art. 16 uoig dotyczy przecież nie tylko zobowiązań stwierdzonych tytułem wykonawczym, w którym dłużnikiem jest konsument, ale również inne podmioty, np. przedsiębiorców), a ponadto powoduje ogromną lukę na rynku w odniesieniu do informacji istotnych z punktu widzenia oceny wiarygodności podmiotu, a więc jest istotne również dla instytucji finansowych. Tym bardziej, że w odróżnieniu np. od informacji wynikających z umowy, ale niestwierdzonych tytułem wykonawczym, zawsze istnieje ryzyko sporności; nie ma natomiast takiego ryzyka (albo jest minimalne) w przypadku zobowiązań stwierdzonych tytułem wykonawczym. Wydaje się, że również zniesienie takiego ograniczenia będzie miało istotny wpływ na uniknięcie tzw. spirali zadłużeń w przypadku zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorców (unikanie zatorów płatniczych).</p> <p>Podsumowując: biorąc pod uwagę zapotrzebowanie nie tylko rynku, ale również organów państwa, formułowane przy okazji tworzonych programów, strategii, nowelizacji przepisów, zwracające uwagę na konieczność tworzenia takich regulacji i mechanizmów, które wpływają na płynność finansową przedsiębiorstw, znajduje to bowiem odzwierciedlenie w ogólnej sytuacji gospodarczej kraju -wskazywane</p>		
--	--	--

	<p>powyżej bariery oraz zgłaszane w związku z tym postulaty zmierzające do poprawy istniejącej sytuacji z pewnością są istotnymi elementami do realizacji założeń związanych z poprawą sytuacji podmiotów rzetelnych i pogorszeniem sytuacji podmiotów nierzetelnych na rynku. Zgłaszane bowiem postulaty mogą być istotnym elementem na drodze do zmniejszania zatorów płatniczych poprzez możliwość kompleksowej oceny kontrahenta przed podjęciem z nim współpracy czy też - z punktu widzenia instytucji finansowych przede wszystkim - udzielenia finansowania podmiotowi, który spłaci zobowiązanie zgodnie z warunkami umowy. Wpłyne to również na zwiększenie dostępności np. usług w zakresie finansowania dla kolejnych podmiotów z uwagi na większą spłacalność, niższe koszty prowadzenia działalności instytucji finansowych, a w konsekwencji - niższe koszty i większa dostępność takich usług.</p> <p>Nowelizacja art. 16 ust. 1 uoig poprzez usunięcie punktu 4), ograniczającego przekazywanie informacji gospodarczych w oparciu o tytuł wykonawczy, lub co najmniej jego modyfikacja poprzez uwzględnienie przepisów regulujących dochodzenie wierzytelności w oparciu o tytuł wykonawczy (uwzględnienie m.in. zasad egzekucji i terminów przedawnienia).</p>		
<p>138</p>	<p>Ograniczenie w dostępie do informacji gospodarczych. Przepisy prawa stanowiące barierę: 1. art. 7 ustawy uoig (Zachodnia Izba Gospodarcza)</p> <p>Ograniczenia związane z wąskim zakresem usług, które biuro może świadczyć jako podmiot rynku regulowanego, co uniemożliwia bieżące reagowanie na potrzeby rynku, w tym rynku usług finansowych. Posiadając dostęp do poszczególnych baz oraz rejestrów w ramach uoig biura chciałyby udostępnić wierzycielom możliwość weryfikacji bądź ustalenia aktualnych danych adresowych dłużnika w oparciu</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii, które w swojej odpowiedzi wskazało, że: „Co do zasady wskazane kwestie nie należą do kompetencji ministra właściwego do spraw gospodarki. Postulaty sugerujemy kierować do resortów właściwych w sprawach poszczególnych rejestrów (spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, finansów). Warto jednak podkreślić, że zamknięty katalog rejestrów, z których mogą korzystać biura, jest konsekwencją systemowego uregulowania biur jako spółek celowych, wykonujących działalność w ściśle określonym zakresie.”</p> <p>UKNF skieruje przedmiotową barierę do właściwych organów.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

<p>o posiadane przez biuro dostępności do baz danych i rejestrów bez zgody osoby, której ta weryfikacja dotyczy.</p> <p>Uzasadnienie zmian:</p> <p>Wprowadzenie nowej usługi oferowanej przez biura informacji gospodarczej, poprzez możliwość weryfikowania danych adresowych dłużnika w oparciu o wszelkie rejestry i bazy, do których biuro ma dostęp, może mieć znaczenie przede wszystkim z punktu widzenia wierzycieli, którzy dochodzą swoich należności w postępowaniu sądowym, zwłaszcza po zmianie przepisów postępowania cywilnego i usunięcia tzw. fikcji doręczenia. Nowelizacja ta zmieniła na niekorzyść sytuację wierzyciela, który z powodu niemożności doręczenia np. pozwu (niekoniecznie z powodu posiadania niewłaściwego adresu - wystarczy, że dłużnik wiedząc o prawdopodobieństwie wszczęcia postępowania takiej przesyłki nie odbierze) musi ponosić kolejne koszty postępowania, związane z doręczeniem za pośrednictwem komornika (co zwiększa również obciążenie komornika). Jeżeli komornikowi również nie uda się ustalić miejsca pobytu dłużnika - sprawa wraca do wierzyciela, a postępowanie jest zawieszane. Należy więc stwierdzić, że w ramach postępowania cywilnego została wprowadzona zasada nierównowagi stron, przy czym stroną uprzywilejowaną w tym przypadku jest niewątpliwie dłużnik, który nie ponosi żadnych konsekwencji za uchylenie się od odbioru korespondencji sądowej, natomiast ryzyko prowadzonego postępowania zwiększa się dla wierzyciela, a także wydłużeniu ulega – wbrew celowi zmian - czas postępowania. W tej sytuacji umożliwienie wierzycielowi skorzystania z nowej instytucji w zakresie weryfikacji adresu jest elementem pozytywnym, ponieważ potwierdzenie adresu dłużnika w kilku niezależnych bazach mogłoby stanowić dowód w rozumieniu art. 139 (1) § 2 kpc, że pozwany przebywa pod wskazanym adresem. Wydaje się zasadne, że wymaganie w takim przypadku zgody dłużnika byłoby bezcelowe i uniemożliwiłoby realizację takiej usługi, ale wówczas jej zakres mógłby zostać ograniczony np. na potrzeby postępowania w celu dochodzenia należności.</p>		
--	--	--

	<p>Wprowadzenie regulacji umożliwiającej biurom informacji gospodarczej świadczenie usługi w zakresie dostępu do danych adresowych zawartych w bazach, do których mają one dostęp w oparciu o właściwe przepisy - baz publicznych, prywatnych oraz bazy własnej informacji gospodarczej - wyłącznie w zakresie adresu.</p>		
<p>139</p>	<p>Wprowadzenie SSI, również z wykorzystaniem blockchain i eIDAS (Koalicja Na Rzecz Polskich Innowacji, Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Brak ram prawnych do wprowadzenia SSI, również z użyciem blockchain. W ramach technologii DLT powstaje coraz więcej projektów, które próbują tworzyć rozwiązania elektronicznej tożsamości w oparciu o technologię zdecentralizowaną (m.in.. self sovereign identity). Rozwiązania te mogą potencjalnie zapewniać podobny poziom bezpieczeństwa jak bardziej tradycyjne rozwiązania eID, otwierając jednocześnie przestrzeń dla konstruowania zupełnie nowych paradygmatów w zakresie e-tożsamości. Rozwiązania te nie będą miały szansy na rozwój tak długo jak ramy prawne stworzone przez Rozporządzenie eIDAS (które miało być zasadniczo neutralne technologiczne) nie będą do nich dostosowane. Podstawową przeszkodą w tym kontekście jest scentralizowana wizja tożsamości przyjęta na gruncie eIDAS, która jest nie do pogodzenia ze zdecentralizowaną naturą rozwiązań blockchainowych.</p> <p>SSI pozwala na bezpieczną weryfikację online (i offline) określonych podmiotów przy zachowaniu przez te podmioty pełnej kontroli nad danymi wykorzystywanymi do weryfikacji (brak udziału strony trzeciej). Na poziomie Komisji Europejskiej i części państw członkowskich prowadzone są prace nad dopuszczalnością stosowania SSI.</p>	<p>Konkretne rozwiązania mogą być przedmiotem analizy w ramach Programu Innovation Hub na bazie konkretnego planowanego wdrożenia w konkretnej instytucji finansowej.</p>	<p>Usunięta</p>

140	<p>Brak narzędzi skutecznej ochrony przed negatywnymi skutkami kradzieży tożsamości</p> <p>(Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, Związek Banków Polskich)</p> <p>Przedsiębiorstwa FinTech są pośrednio poszkodowane procederem tzw. kradzieży tożsamości, w ramach którego przestępca, wykorzystując nielegalnie zdobyte dane osobowe osób bezpośrednio poszkodowanych, korzystają z usług tzw. FinTechów, działając tym samym na szkodę zarówno osoby bezpośrednio poszkodowane, jak i tzw. FinTechy. Utworzenie systemu ochrony i ostrzegania, w ramach którego ograny ścigania będą dokładnie przeszkolone w zakresie tzw. kradzieży tożsamości, a instytucje finansowe, urzędy, telekomy będą jednocześnie informowane o przypadkach takich przestępstw, co uniemożliwi oszustom korzystanie z usług oferowanych przez FinTechy.</p> <p>Usankcjonowanie i wprowadzenie regulacji ustawowej lub rekomendacji KNF w zakresie ograniczenia funkcjonalności rachunków otwieranych pozaoddziałowo – do czasu potwierdzenia tożsamości w oddziale banku np. o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ograniczona funkcjonalność rachunku jedynie do przyjmowania przelewów i wypłaty w kasach oddziałów banków (przyśpieszenie weryfikacji w oddziale banku i tym samym zmiana statusu takiego rachunku z rachunku „przelewowego”, „kurierskiego”, "biometrycznego" czy „wideoweryfikacji” na rachunek „oddziałowy” – bez funkcji posiadania instrumentów umożliwiających zdalne dysponowanie środkami; - ograniczenie funkcjonalności rachunku do przyjmowania wpłat i zlecenie zdalne transakcji płatniczych z opóźnieniem realizacji o 24 godziny – bez możliwości posiadania karty płatniczej, zdalny dostęp przez www i aplikację tak – planowany model brytyjski 	Propozycja bariery jest w trakcie analiz.	W trakcie analiz

	<p>Wprowadzenie ustawowej możliwości weryfikacji wizerunku w oparciu o Rejestr Dowodów Osobistych.</p> <p>Zmiana ustawy o dowodach osobistych, umożliwienie sektorowi bankowemu pełnej weryfikacji danych z dokumentów tożsamości w RDO.</p> <p>Wprowadzenie możliwości weryfikacji tożsamości w oparciu o rejestr paszportów, kart pobytu, kart repatrianta.</p>		
<p>141</p>	<p>Brak ram prawnych dla identyfikacji elektronicznej podmiotów innych niż osoby fizyczne</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji, Krajowa Izba Rozliczeniowa)</p> <p>Potrzeba stworzenia nowego narzędzia tożsamości dla osób prawnych oraz obrotu zautomatyzowanego.</p> <p>Obrót zautomatyzowany (coraz częściej prowadzony za pośrednictwem algorytmów), który w coraz większym stopniu odbywa się również na rynkach finansowych funkcjonuje w przestrzeni, która nie jest dostatecznie uregulowana przez aktualny system prawa. Tradycyjne sposoby potwierdzania tożsamości i reprezentacji nie przystają do realiów tego obrotu. Również przepisy AML są do niego niedostosowane. Brak ram prawnych dla identyfikacji elektronicznej podmiotów innych niż osoby fizyczne, w tym prowadzących działalność gospodarczą i przedsiębiorstw. Tradycyjne sposoby potwierdzania tożsamości i reprezentacji są niewystarczające.</p> <p>Należy rozważyć wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych umożliwiających zwiększenie efektywności i bezpieczeństwa obrotu zautomatyzowanego poprzez wprowadzenie nowych narzędzi identyfikacyjnych dla osób prawnych korzystających z narzędzi do automatycznego obrotu.</p>	<p>Propozycja bariery jest w trakcie analiz.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>Powołanie zespołu analitycznego, analogicznie jak do prac nad Węzłem Krajowym dla identyfikacji elektronicznej osób fizycznych, w celu ustanowienia stosownych ram prawnych dla identyfikacji elektronicznej innych podmiotów niż osoby fizyczne, w tym prowadzących działalność gospodarczą i przedsiębiorstw (koordynatorzy realizacji rekomendacji: MC, MPiIT)</p>		
<p>142</p>	<p>Wypowiadanie umów rachunków bankowych prowadzonych dla krajowych instytucji płatniczych, małych instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego lub trudności w zawarciu tych umów przez te instytucje</p> <p>(Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Wypowiadanie umów przez banki w obawie przed sankcjami ze strony nadzoru, nie zapewnianie przez niektóre banki dostępu do usługi prowadzenia rachunku.</p> <p>Nieproporcjonalne stanowisko nadzoru w zakresie obowiązku rozwiązania relacji umownej z krajowymi instytucjami płatniczymi, małymi instytucjami płatniczymi i instytucjami pieniądza elektronicznego w zakresie wykonywania obowiązków w zakresie środków bezpieczeństwa finansowego. Stanowisko organu nadzoru skierowane do banków w zakresie zasad prowadzenia rachunków bankowych dla podmiotów niebankowych.</p> <p>Wybrane banki, wbrew obowiązkowi wskazanemu w art.4 ust 8 ustawy o usługach płatniczych, nie zapewniają dostępu do świadczonych przez siebie usług w zakresie prowadzenia rachunków płatniczych na obiektywnych, niedyskryminujących i proporcjonalnych zasadach poprzez odmowę zawarcia umowy o rachunek płatniczy. Świadomość</p>	<p>Przedmiotowe zagadnienie jest regulowane powszechnie obowiązującymi przepisami w tym ustawą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy. Ustawa ta całościowo określa obowiązki instytucji finansowych.</p> <p>Na tej podstawie w oparciu o analizę ryzyka związanego z konkretnym podmiotem, instytucje finansowe podejmują decyzje na temat nawiązania stosunków z konkretnym podmiotem.</p> <p>Aktualnie UKNF analizuje możliwość objęcia regulacją podmiotów które zamierzają świadczyć usługi związane z sektorem blockchain.</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>obowiązku oferowania usługi prowadzenia rachunku bankowego dla tych podmiotów na zasadach określonych w ustawie jest ograniczona. W efekcie konkurencyjność krajowych niebankowych dostawców usług płatniczych jest obniżona i zmuszone są do poszukiwania dostawcy rachunku bankowego w innym państwie członkowskim. Równoległe brak jasnego stanowiska organu nadzoru w zakresie realizacji obowiązku zawartego w art. 4 ust.8 ustawy kreuje niepewność prawną dla banków, które w wielu przypadkach decydują się na nie zawarcie umowy z dostawcą w celu minimalizacji ryzyka prawnego.</p> <p>Wydanie stanowiska organu nadzoru i skierowanie go do banków w zakresie zasad prowadzenia rachunków bankowych dla podmiotów niebankowych. Potrzeba ta uwypukla się w sposób szczególny względem usług prowadzenia rachunku przez banki dla dostawców realizujących platformę obrotu kryptowalutami. Stanowisko organu nadzoru zawierać powinno m.in. katalog środków bezpieczeństwa finansowego stanowiących pozytywną przesłankę zawarcia umowy rachunku bankowego.</p>		
143	<p>Obowiązek stosowania środków bezpieczeństwa finansowego w sytuacji, w której instytucja finansowa (KIP, AISP, banki itp.) świadczy usługę inicjowania transakcji płatniczej lub usługę dostępu do informacji o rachunku - art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji, Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności Związek Pracodawców)</p> <p>Aktualna treść art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.p.p. wskazuje, że: instytucją obowiązaną na gruncie ustawy jest każda krajowa instytucja płatnicza, niezależnie od zakresu świadczonych przez nią usług</p>	<p>Ministerstwo Finansów wskazało, że w odniesieniu do propozycji ograniczenia zakresu podmiotowego instytucji płatniczych będących instytucjami obowiązany w rozumieniu ustawy o p.p.p.f.t., wydaje się, że propozycja ta jest sprzeczna z wymogami wynikającymi z prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (dyrektywa 2015/849) wymaga od państw członkowskich objęcia przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu instytucji kredytowych, które definiuje, jako przedsiębiorstwo inne niż</p>	<p>Niezasadna</p>

<p>płatniczych. Konsekwentnie należy więc przyjąć, że za instytucję obowiązującą na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu uznać należy także krajowe instytucje płatnicze prowadzące działalność w zakresie świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej (dalej jako: "PIS") oraz usługi dostępu do informacji o rachunku (dalej jako: "AIS"). Uwzględniając jednak charakter usług PIS i AIS oraz fakt, że dostawca świadczący przedmiotowe usługi nie wchodzi w posiadanie środków pieniężnych, uzasadnionym wydaje się przyjęcie, że w tym zakresie dostawcy świadczący usługi PIS/AIS nie powinni być uznawane za instytucje obowiązane w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 u.u.p. Brak bezpośredniej regulacji w tym zakresie budzi jednak istotne wątpliwości praktyczne co do posiadanego przez krajowe instytucje płatnicze statusu na gruncie u.p.p.p. w przypadku zamiaru świadczenia przez nich usług PIS/AIS, a co za tym idzie wypełniania obowiązków związanych z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (np. w zakresie stosowania środków bezpieczeństwa finansowego).</p> <p>Przepisy ustawy AML nie wymieniają AISP wprost jako instytucji obowiązanej. Zgodnie jednak z art. 2 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 1 marca 2018 Ustawa AML instytucjami obowiązany są m.in., instytucje finansowe mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 7) Prawa bankowego określenie "instytucja finansowa" oznacza instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013 (w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012), tj. m.in. przedsiębiorstwa, które wykonują co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w pkt. 2-12 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE. Pkt 4 ww. załącznika wymienia z kolei usługi płatnicze zgodnie z definicją z art. 4 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366, która obejmuje także usługi dostępu do</p>	<p>instytucja kredytowa, które prowadzi co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 oraz w pkt 14 i 15 załącznika I dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, który to załącznik w pkt 4 wskazuje usługi płatnicze zgodnie z definicją w art. 4 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywę 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE. Zgodnie z tą definicją usługa płatnicza oznacza co najmniej jeden z rodzajów działalności gospodarczej wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy, w tym usługę inicjowania płatności (pkt 7 załącznika nr I) oraz usługę dostępu do informacji o rachunku (pkt 8 załącznika I)."</p>	
--	---	--

	<p>informacji o rachunku ("AISP"). Z ww. przepisów wynika, że podmioty świadczące AISP należałoby uznać za instytucje obowiązane w rozumieniu Ustawy AML.</p> <p>Ze względu na charakter usług PIS i AIS oraz fakt, że dostawca świadczący przedmiotowe usługi nie wchodzi w posiadanie środków pieniężnych, uzasadnionym wydaje się przyjęcie, że w tym zakresie dostawcy świadczący usługi PIS/AIS nie powinni być uznawane za instytucje obowiązane w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 u.u.p.</p> <p>Znowelizowanie art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.p.p. poprzez wskazanie, że instytucją obowiązaną nie jest krajowa instytucja płatnicza w zakresie świadczenia usługi PIS/AIS.</p>		
144	<p>Art. 37 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu - niejasne zasady dopuszczania do wykorzystania określonych rozwiązań dla identyfikacji i weryfikacji tożsamości w ramach procesu zdalnego KYC (na potrzeby AML). Ograniczony zakres danych jakie może pobrać AISP.</p> <p>(Fundacja FinTech Poland, Konfederacja Lewiatan)</p> <p>Przepis wprowadza nieograniczony zakres weryfikacji, obejmujący wszystkie dane uzyskane w procesie identyfikacji, nakładając w ten sposób nadmierne obciążenie dla instytucji obowiązanych. Skuteczna weryfikacja tożsamości osoby może nastąpić poprzez weryfikację części danych. Dyrektywa (UE) 2015/849, którą ustawa implementuje postępuje się pojęciem “weryfikacja tożsamości klienta”, w żadnym miejscu nie precyzuje wymogów w tym zakresie, w szczególności nie wprowadza wymogu weryfikacji danych identyfikacyjnych a jedynie samego podmiotu - klienta. Zasadnym wydaje się wydanie ograniczenie zakresu weryfikowanych danych, o ile proces ten</p>	<p>GIIF wskazuje, że w odniesieniu do bariery dotyczącej zakresu danych koniecznych do zastosowania środka bezpieczeństwa finansowego obejmującego weryfikację tożsamości klienta potwierdzam, że przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. <i>w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE</i> (dyrektywa 2015/849) nie określają zakresu danych koniecznych do identyfikacji klienta, a co za tym idzie również zakresu danych wymaganych do weryfikacji tożsamości klienta. Generalny Inspektor Informacji Finansowej (GIIF) nie podziela opinii, że obecna redakcja przepisu art. 37 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t. nakłada wymogi wykraczające poza cel implementowanych przepisów.</p> <p>GIIF co do zasady nie sprzeciwia się koncepcji ograniczenia zakresu danych identyfikacyjnych klienta podlegających weryfikacji. W ocenie</p>	Zasadna

<p>doprowadzi do zweryfikowania tożsamości. Przepis stanowi niejako obostrzenie w stosunku do wymogów dyrektywy, która w art. 13 wymaga "identyfikacji klienta i weryfikacji jego tożsamości na podstawie dokumentów, danych lub informacji pochodzących z rzetelnego i niezależnego źródła". AISP nie może pobrać pełnych danych identyfikujących klienta (na potrzeby KYC) ani pełnej informacji o aktywach/pasywach klienta dostawy rachunku płatniczego (np. lokaty inwestycyjne), nie może również zbierać informacji od innych podmiotów świadczących usługi finansowe (np. domów maklerskich, zakładów ubezpieczeń itd.)</p> <p>Weryfikacja tożsamości klienta, osoby upoważnionej do działania w jego imieniu oraz beneficjenta rzeczywistego polega na potwierdzeniu tych ustalonych danych identyfikacyjnych, które z przy zachowaniu należytej staranności, pozwalając uznać, że tożsamość podmiotu została zweryfikowana. Weryfikacja jest dokonywana na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej, dokumentu zawierającego aktualne dane z wyciągu z właściwego rejestru lub innych dokumentów, danych lub informacji, w tym uzyskanych drogą elektroniczną, pochodzących z wiarygodnego i niezależnego źródła. Problem wynikł na gruncie komunikatu GIIF z 22 sierpnia 2018 r., w którym jest mowa o konieczności weryfikacji z wykorzystaniem dwóch dokumentów. Podczas gdy ustawa stanowi o możliwości korzystania z różnych źródeł, byle tylko były wiarygodne. Rozpoczęcie prac koncepcyjnych w zakresie możliwości rozszerzenia w Polsce usług AISP zarówno od strony przedmiotowej (zakres danych) jak i podmiotowej (rozszerzenie katalogu podmiotów objętych obowiązkiem udostępniania danych). Efektem byłoby rozszerzenie modelu „otwartej bankowości” na inne segmenty rynku finansowego, co pozwoliłoby Polsce na zwiększenie innowacyjności w innych obszarach sektora finansowego, Polska wzmocniłaby swoją atrakcyjność dla startupów fintech względem innych rynków europejskim.</p>	<p>GIIF zakres danych koniecznych do weryfikacji tożsamości klienta powinien zostać precyzyjnie i wyczerpująco określony w przepisach ustawy o p.p.p.f.t., w sposób uwzględniający istotę stosowanego środka bezpieczeństwa finansowego. Na marginesie należy zauważyć, że w procedowanym obecnie projekcie <i>ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw</i> Ministerstwo Finansów proponowało m.in. odstąpienie od obowiązkowego ustalania serii i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, a co za tym idzie odstąpienie od obligatoryjnej weryfikacji tych informacji, co spotkało się ze sprzeciwem organizacji skupiających instytucje obowiązkane oraz Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>Reasumując GIIF pozostaje otwarty na opracowanie - przy uwzględnieniu zasygnalizowanego powyżej zastrzeżenia - propozycji zmiany redakcji art. 37 ust. 1 ustawy o p.p.p.f.t.</p>	
--	--	--

145	<p>Art. 39 ust. 3 u.p.p.p.</p> <p>(Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji)</p> <p>Jedną z barier dla rozwoju FinTech z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu jest art. 39 ust. 3 u.p.p.p., którego treść budzi istotne wątpliwości praktyczne. Wskazuje bowiem, że instytucjami obowiązanyymi mogącymi skorzystać z wyjątku obowiązku weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego przed nawiązaniem stosunków gospodarczych są m.in. krajowe instytucje płatnicze, przy czym umowami, które mogą one zawrzeć w ramach tego wyjątku są: umowa o prowadzenie rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego.</p> <p>Obecna konstrukcja odesłania do katalogu instytucji obowiązanych prowadzących różnego rodzaju rachunki, które nie zostały bezpośrednio wymienione w treści przepisu (np. rachunki płatnicze), zasadniczo budzi istotne wątpliwości co do charakteru tej regulacji i przesądzenia, czy mamy do czynienia z funkcjonowaniem w obrocie prawnym normy o charakterze pustym, czy też aktualna treść przepisu stanowi wyraz oczywistej omyłki pisarskiej ustawodawcy, który w wyliczeniu konkretnych umów nie wskazał umowy o prowadzenie rachunku płatniczego.</p> <p>Znowelizowanie art. 39 ust. 3 u.p.p.p. poprzez wskazanie, że instytucje obowiązane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-5, 7-11, 24 i 25 u.p.p.p., mogą zawrzeć (poza umową o prowadzenie rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego) także umowę o prowadzenie rachunku płatniczego pod warunkiem, że środki bezpieczeństwa finansowego, o których mowa</p>	<p>W odniesieniu do bariery nr 191 Ministerstwo Finansów wskazało, że przepis art. 39 ust. 3 ustawy o p.p.p.f.t., transponuje do krajowego porządku prawnego normę art. 14 ust. 3 dyrektywy 2015/849. Przepis ten daje państwom członkowskim możliwość wprowadzenia wyjątku od zasady, że środki bezpieczeństwa finansowego polegające na weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego powinny zostać zastosowane przed nawiązaniem stosunków gospodarczych lub przeprowadzeniem transakcji okazjonalnej. Ustawodawca krajowy zdecydował się na dopuszczenie możliwości zastosowania środków bezpieczeństwa finansowego polegających na weryfikacji tożsamości klienta i beneficjenta rzeczywistego po nawiązaniu stosunków gospodarczych wyłącznie w odniesieniu do stosunków gospodarczych obejmujących zwanie umów o prowadzenie rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego.</p>	<p>Niezasadna</p>
-----	--	---	--------------------------

	w art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.p.p., zostaną zastosowane przed przeprowadzeniem transakcji z wykorzystaniem tego rachunku.		
146	<p>Wymiana informacji AML z podmiotami zobowiązanymi z innych państw UE (w rozumieniu dyrektywy 2015/849) - art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Art. 54 ust. 2 ustawy ustanawia szereg wyjątków od zakazu udostępniania osobom trzecim informacji związanych ze zgłoszeniami do GIIF i analizami dotyczącymi ML/TF. Zakres podmiotowy niektórych wyjątków określono przez zastosowanie pojęcia "instytucji obowiązanej", które obejmuje tylko podmioty zobowiązane do stosowania polskich przepisów AML wymienione w art. 2 ust. 1 ustawy. Pojęcie to wydaje się nie obejmować natomiast podmiotów zobowiązanych z innych państw UE/EOG, które przepisy określają jako "odpowiednik [instytucji obowiązanej] mający siedzibę w państwie członkowskim" (art. 54 ust. 2 pkt 4). Powyższa regulacja może powodować wątpliwości co do dopuszczalności ujawniania informacji przez polską instytucję obowiązaną w oparciu o niektóre wyjątki w tych sytuacjach, w których odbiorcą informacji ma być podmiot zobowiązany z innego państwa UE/EOG, który nie podlega polskiej ustawie. Dotyczy to zwłaszcza wymiany informacji w ramach grupy (pkt 1 przepisu), w skład której mogą wchodzić spółki z innych państw członkowskich (w tym niebędące jednostkami zależnymi polskiego podmiotu). Na marginesie należy odnotować, że definiując pojęcie "grupy" w ustawie posłużono się odesłaniem do pojęć z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, które również mogą okazać się nieadekwatne w przypadku niektórych grup obejmujących podmioty z innych państw członkowskich. Tytułem przykładu, w definicji jednostki dominującej</p>	<p>Rozszerzenie zakresu podmiotowego wyjątków w taki sposób, aby dopuszczały także wymianę informacji pomiędzy polskimi instytucjami obowiązanymi i podmiotami podlegającymi przepisom AML w innych państwach członkowskich - w odniesieniu do przypadków, w których dyrektywa 2015/849 dopuszcza wymianę informacji pomiędzy podmiotami zobowiązanymi w ramach UE/EOG.</p> <p>W opinii GIIF wydaje się, że zawarta w projekcie <i>ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz niektórych innych ustaw</i>, zmiana ustawowej definicji grupy wyeliminuje trudności dotyczące wymiany informacji w ramach grupy, zidentyfikowane jako bariera nr 194. Zgodnie z uzasadnieniem ww. projektu, nowelizacja definicji „grupy” zawarta w art. 2 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.p.p.f.t. zmierza do usprawnienia wymiany informacji pomiędzy poszczególnymi członkami grupy w rozumieniu art. 3 pkt 15 dyrektywy 2015/849. Dotychczasowa wersja definicji grupy zawarta w ustawie o p.p.p.f.t., odnosząca się do ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, nie znajdowała pełnego zastosowania do członków grup mających siedzibę w różnych państwach członkowskich. Dyrektywa 2015/849 w definicji grupy znajdującej się w art. 3 pkt 15, odnosi się do związków zachodzących pomiędzy członkami grupy, opisanych w art. 22 dyrektywy 2013/34/UE. Implementacja art. 22 dyrektywy 2013/34/UE przez poszczególne państwa członkowskie każdorazowo sprowadza się do stworzenia definicji grupy na gruncie porządku prawnego danego państwa, co nie gwarantuje zapewnienia pełnej wymiany informacji pomiędzy członkami grupy w ramach celów określonych przez dyrektywę 2015/849. Konieczne stało się zatem odesłanie do art. 22 dyrektywy 2013/34/UE wprost w definicji zawartej w art. 2 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.p.p.f.t. Tym sposobem przyjęto definicję</p>	Usunięta

	<p>posłużono się pojęciem jednostki, którą zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy o rachunkowości może być podmiot mający siedzibę lub miejsce sprawowania zarządu na terytorium Polski. Dyrektywa 2015/849, którą implementuje ustawa, nie przewiduje tego rodzaju ograniczeń. Przepisy art. 39 ust. 3-6 dyrektywy określające zasady wymiany informacji posługują się pojęciem "podmiotu zobowiązanego", które należy odnosić do podmiotu obciążonego obowiązkiem stosowania dyrektywy z każdego państwa członkowskiego.</p>	<p>gwarantującą uznanie za członków grupy wszystkich podmiotów objętych definicją znajdującą się w dyrektywie 2015/849.</p>	
<p>147</p>	<p>Brak skutecznych mechanizmów zapewniających bezpieczeństwo w obszarze ochrony tożsamości przy świadczeniu usług - ujawnienie danych osobowych przez klientów (świadome i nieświadome) w wyniku ataków phishingowych, malware, zastosowania metod socjotechnicznych (fikcyjne umowy o pracę) i wykorzystywanie tych danych przez przestępców w relacjach z FinTechami.</p> <p>(Związek Banków Polskich)</p> <p>Niejasność przepisów dotyczących podziału kompetencji pomiędzy sektorem publicznym a prywatnym np. kto jest odpowiedzialny za monitorowanie wykorzystywania profilu zaufanego i nadużyć z tym związanych, a także blokowanie profilu zaufanego. Profil zaufany może być wykorzystywany w różnych sektorach, a także przy zakładaniu działalności gospodarczej, która może być następnie wykorzystywana przez przestępców również w relacjach z FinTechami.</p> <p>Przedsiębiorstwa FinTech są pośrednio poszkodowane procederem tzw. kradzieży tożsamości, w ramach którego przestępcy, wykorzystując nielegalnie zdobyte dane osobowe osób bezpośrednio poszkodowanych zakładają za pośrednictwem kanałów zdalnych rachunki bankowe lub zaciągają kredyty, a następnie korzystają z usług tzw. FinTechów, działając tym samym na szkodę zarówno osoby bezpośrednio</p>	<p>Propozycja bariery jest w trakcie analiz.</p> <p>W ocenie MF, postulat kierunkowo do rozważenia, jednak wymaga dalszych analiz i konsultacji. Dodatkowo może wymagać szerszych konsultacji i zgody innych resortów MF.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

poszkodowanych, jak sektora bankowego i FinTechów. W szczególności dotyczy to wszystkich tych podmiotów, które zamierzają lub wykorzystują dane bankowe do poświadczania tożsamości.

Brak możliwości pełnej weryfikacji tożsamości przy zakładaniu rachunków w kanałach pozaoddziałowych - posługiwanie się przez przestępców dokumentami kolekcjonerskimi. 2 - Brak dostępu do centralnego rejestru innych dokumentów poświadczających tożsamość osób (paszporty, karty stałego pobytu, repatriantów).

Brak dostępu do centralnego rejestru innych dokumentów poświadczających tożsamość osób (paszporty, karty stałego pobytu, repatriantów).

Brak regulacji dotyczących ewidencjonowania i współdzielenia informacji dotyczących rachunków zakładanych pozaoddziałowo, co generuje wysokie ryzyko możliwości ich wykorzystania do popełniania przestępstw na szkodę banków, FinTechów oraz ich klientów.

Brak komunikacji ze strony urzędów publicznych w przypadku zidentyfikowania przypadków utraconych tożsamości i dokumentów ich poświadczających.

Brak prawnej możliwości wymieniania się informacjami prawnie chronionymi przez podmioty z różnych sektorów, co uniemożliwia podejmowanie skutecznych działań mających na celu przeciwdziałanie przestępstwom.

Klient, w przypadku utraty dokumentu poświadczającego tożsamość, nie ma wsparcia ze strony państwa w zakresie szybkiego odtworzenia dokumentu poświadczającego jego tożsamość. Brak aktualnego dokumentu uniemożliwia mu pełne korzystanie z usług, w tym sektora bankowego i FinTech. Zastrzeżenie dokumentu skompromitowanego

jest jedynie jednym z elementów procesu i nie chroni go w pełni przed nadużyciami.

Brak przepisów umożliwiających weryfikację tożsamości w oparciu o zamieszczany w części elektronicznej dowodu osobistego certyfikat identyfikacji i uwierzytelnienia także przez kluczowych uczestników obrotu prawnego z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Rozwiązania zawarte w dowodzie elektronicznym powinny służyć zapewnieniu bezpieczeństwa obrotu prawnego nie tylko w relacjach z organami publicznymi. Brak przepisu generuje dodatkowe ryzyko w przypadku, gdy bank identyfikuje klienta, który chce skorzystać z usług publicznych.

Precyzyjne określenie na poziomie przepisów ustawowych, aktów wykonawczych lub procedur tego, kto odpowiedzialny jest za monitoring profilu zaufanego i do kogo należy zgłaszać nadużycia.

Usankcjonowanie i wprowadzenie regulacji ustawowej lub rekomendacji KNF w zakresie ograniczenia funkcjonalności rachunków otwieranych pozaoddziałowo – do czasu potwierdzenia tożsamości w oddziale banku np. o:

- ograniczona funkcjonalność rachunku jedynie do przyjmowania przelewów i wypłaty w kasach oddziałów banków (przyśpieszenie weryfikacji w oddziale banku i tym samym zmiana statusu takiego rachunku z rachunku „przelewowego”, „kurierskiego”, "biometrycznego" czy „wideoweryfikacji” na rachunek „oddziałowy” – bez funkcji posiadania instrumentów umożliwiających zdalne dysponowanie środkami;
- ograniczenie funkcjonalności rachunku do przyjmowania wpłat i zlecanie zdalne transakcji płatniczych z opóźnieniem realizacji o 24 godziny – bez możliwości posiadania karty płatniczej, zdalny dostęp przez www i aplikację tak – planowany model brytyjski

<p>Wprowadzenie ustawowej możliwości weryfikacji wizerunku w oparciu o Rejestr Dowodów Osobistych. Zmiana ustawy o dowodach osobistych, umożliwienie sektorowi bankowemu pełnej weryfikacji danych z dokumentów tożsamości w RDO. Wprowadzenie możliwości weryfikacji tożsamości w oparciu o rejestr paszportów, kart pobytu, kart repatrianta.</p> <p>Wprowadzenie ustawowej możliwości weryfikacji wizerunku w oparciu o Rejestr Dowodów Osobistych.</p> <p>Zmiana ustawy o dowodach osobistych, umożliwienie sektorowi bankowemu pełnej weryfikacji danych z dokumentów tożsamości w RDO.</p> <p>Wprowadzenie możliwości weryfikacji tożsamości w oparciu o rejestr paszportów, kart pobytu, kart repatrianta.</p> <p>Wprowadzenie na poziomie rekomendacji KNF regulacji dot. rozbudowy międzybankowych systemów wymiany informacji nt. otwartych rachunków pozaoddziałowo („kurierskich” oraz w oparciu o biometrię oraz „wideoweryfikację”) i udostępnienie tych informacji bankom oraz firmom infrastruktury międzybankowej i agentom rozliczeniowym – możliwość budowania scoringu tożsamości klienta – na jego podstawie bank będzie mógł podjąć dodatkowe działania potwierdzające tożsamość, zaniechać takich działań (przy pozytywnym wyniku), odmówić otwarcia/aktywacji rachunku.</p> <p>Szybka ścieżka propagowania informacji o skompromitowanych dokumentach potwierdzających tożsamość np. bank->PUODO-> wszyscy masowi przedsiębiorcy (np. telekomy, ubezpieczyciele, energetyka, np. sektory NIS).</p>		
--	--	--

	<p>Wprowadzenie przepisów (lub poluzowanie istniejących) umożliwiających wymianę się informacjami prawnie chronionymi w celu przeciwdziałania przestępstwom np. między podmiotami z sektora bankowego, ubezpieczeniowego, telekomunikacyjnego, sektorów NIS.</p> <p>Wprowadzenie szybkiej ścieżki wymiany dokumentów tożsamości utraconych w wyniku przestępstwa (np. wyciek danych).</p> <p>Dostęp dla banków do warstwy elektronicznej dowodu osobistego.</p>		
<p>148</p>	<p>Brak dostosowania polskich przepisów do rozporządzenia EIDAS.</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 2004 r. w sprawie sposobu tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami bankowymi, sporządzanych na elektronicznych nośnikach informacji nie są dostosowane do rozporządzenia EIDAS. Przepisy posługują się pojęciami już nie obowiązujących instytucji prawnych i technicznych (np. podpis bezpieczny).</p>	<p>Bariera została rozwiązana poprzez nowe rozporządzenia do art. 7 prawa bankowego.</p>	<p>Wycofana</p>
<p>149</p>	<p>Zbyt niski próg kwotowy instrumentów pieniądza elektronicznego podlegających wyłączeniu od stosowania przepisów AML w stosunku do wymogów wspólnotowych - goldplating (art. 38 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu).</p> <p>(Fundacja FinTech Poland)</p>	<p>Podwyższenie progu jest na etapie procesu legislacyjnego.</p>	<p>Wycofana</p>

	Zgodnie z ustawą o p.p.p.f.t. jest to kwota 50 euro, podczas gdy zgodnie z przepisami unijnymi jest to 150 euro.		
150	<p>Art. 58 ustawy o dokumentach publicznych.</p> <p>(Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce)</p> <p>Art. 34, art. 34, art. 37 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu nakłada na instytucję obowiązaną (instytucje finansowe), w ramach stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, weryfikację tożsamości klienta poprzez potwierdzenie ustalonych danych identyfikacyjnych na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej.</p>	Ministerstwo Cyfryzacji podjęło prace w ramach Zespołu roboczego ds. walki z kradzieżami tożsamości i wyłudzeniem danych.	Wycofana
151	<p>Niesymetryczność wymogów sprawozdawczych</p> <p>(Polski Związek Instytucji Pożyczkowych)</p> <p>Pomimo zapewnień i postulatów obowiązki sprawozdawcze wciąż cechuje wysoki stopień uciążliwości. Potencjalnie rozszerzający się zakres podmiotów nadzorowanych o różnym modelu i skali działalności implikuje stosowanie wobec nich subsydiarnych obowiązków sprawozdawczych – niestety, w praktyce legislacyjnej obserwujemy tendencję do klonowania obowiązków, wymogów i sankcji z istniejących aktów prawnych stosowanych wobec instytucji o większym poziomie kapitałów i czynników ryzyka. Wymogi sprawozdawcze powinny być proporcjonalne do zakresu i skali działania firmy FinTech, jak również ich wypełnienie powinno być możliwe za pośrednictwem zunifikowanych, nisko kosztowych oraz certyfikowanych rozwiązań technologicznych (RegTech).</p>	<p>W ocenie NBP podmiot zgłaszający barierę (Polski Związek Instytucji Pożyczkowych, PZIP) sformułował barierę w sposób bardzo ogólny, wskazując jedynie, że wymogi sprawozdawcze dla podmiotów fintechowych powinny być dostosowane do skali działalności i znaczenia poszczególnych kategorii podmiotów w systemie finansowym, jak również powinny być rozszerzone możliwości ich wypełniania z wykorzystaniem rozwiązań cyfrowych. Przygotowany przez PZIP – w odpowiedzi na prośbę przekazaną podczas posiedzenia zespołu - materiał dodatkowy nie zawiera bardziej szczegółowych postulatów.</p> <p>Taki sposób sformułowania bariery utrudnia merytoryczne odniesienie się do tej propozycji. Proponujemy, aby wnioskodawcy przygotowali listę konkretnych obowiązków sprawozdawczych, które w ich opinii stanowią nadmierne obciążenie dla podmiotów sektora fintech prowadzących poszczególne rodzaje działalności finansowej (firm pożyczkowych, instytucji płatniczych itp.) wraz z uzasadnieniem. Taki sposób sformułowania propozycji umożliwiłby merytoryczną dyskusję</p>	W trakcie analiz

		nad tym, czy modyfikacja danych obowiązków sprawozdawczych byłaby możliwa bez szkody dla jakości nadzoru nad rynkiem finansowym, ochrony konsumentów i inwestorów, jak również egzekwowania innych przepisów prawa, np. z dziedziny AML/CFT.	
152	<p>Lista ostrzeżeń publicznych - art. 6b ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Lista ostrzeżeń publicznych stanowi użyteczny instrument ostrzegania rynku oraz klientów przed podmiotami mogącymi prowadzić działalność bez wymaganych zezwoleń i związanymi z tym nieprawidłowościami. Jednocześnie podmioty realizujące nowe modele biznesowe lub działające w obszarach objętych nowymi regulacjami muszą liczyć się z ryzykiem wpisania na listę ostrzeżeń, jeżeli w ramach prowadzonych analiz przyjęły założenie, że ich działalność nie wymaga uzyskania zezwolenia lub spełnienia innych warunków, zaś KNF dokona w tym zakresie odmiennej oceny. Taki publiczny wpis wiąże się z dotkliwymi konsekwencjami dla spółki, zwłaszcza ze względu na utratę reputacji i zaufania klientów oraz kontrahentów (np. w praktyce wpis często powoduje natychmiastowe zakończenie współpracy). Zarazem z perspektywy innych uczestników rynku lista nie zawsze pozwala na dokładne ustalenie przesłanek i okoliczności, które zadecydowały o wpisie. Natomiast z perspektywy podmiotu, którego dotyczy wpis, ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym nie przewiduje szczególnych gwarancji proceduralnych przed ani po dokonaniu wpisu. Taki podmiot może próbować kwestionować wpis dopiero w sposób pośredni na etapie postępowania karnego, o ile jego pozycja procesowa w ogóle uprawnia go do brania udziału w tym postępowaniu. Odpowiednia wzmianka na liście może być opublikowana dopiero po uzyskaniu prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie, co może dodatkowo wydłużać postępowanie.</p>	<p>W trakcie spotkania z przedstawicielami rynku wskazano, że lista ostrzeżeń publicznych jest narzędziem ochrony inwestorów, nieprofesjonalnych uczestników rynku finansowego. Wskutek ograniczania możliwości dokonywania wpisów na listę ostrzeżeń KNF mogłoby dojść do pokrzywdzenia wielu osób, które gromadził środki finansowe/ inwestowały środki finansowe za pośrednictwem danych podmiotów. Mając na uwadze sektor innowacji finansowych należy zauważyć, że musi ten rynek usług być bezpieczny dla inwestorów zważywszy na specyfikę sektora FinTech. Należy mieć na uwadze funkcję jaką lista ostrzeżeń ma pełnić - po pierwsze ma ona wskazywać na podmioty, które zdaniem KNF działają w sposób niezgodny z przepisami prawa albo które funkcjonują bez wymaganego prawem zezwolenia. Po drugie należy wskazać, że nieprofesjonalni uczestnicy rynku finansowego nie muszą posiadać wiedzy eksperckiej w zakresie tego czy dana instytucja finansowa funkcjonuje w zakresie przepisów prawa i lista ostrzeżeń publicznych KNF ma w tym zakresie wskazywać na podmioty, których usług zdaniem KNF należy unikać.</p> <p>Urząd wychodzi naprzeciw potrzebom innowacyjnych podmiotów oferując bezpłatną pomoc prawno-regulacyjną za pośrednictwem Program Innovation Hub.</p> <p>UKNF rekomenduje członkom prac Zespołu roboczego zachęcanie instytucji finansowych do korzystania z Programu.</p>	Niezasadna

153	<p>Brak możliwości ograniczenia odpowiedzialności insourcera (dostawcy usług) wobec zleceniodawcy (banku, firmy inwestycyjnej, spółdzielczej kasy oszczędnościowokredytowej oraz instytucji płatniczej) (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p>	Bariera jest przedmiotem analizy w ramach UKNF.	W trakcie analiz
154	<p>Zmiana definicji / wskazania podatnika w podatkach i opłatach lokalnych, w sytuacji w której przedmiot opodatkowania jest używany przez podmiot inny niż właściciel. (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Podatki i opłaty lokalne obciążają obecnie właściciela przedmiotu opodatkowania, a następnie - jeśli przedmiot opodatkowania jest użytkowany przez podmiot inny niż przez właściciela) - są przenoszone przez właściciela na użytkownika. Podatki i opłaty lokalne są nakładane lokalnie, a do ich nałożenia zazwyczaj wymagane jest podanie parametrów przedmiotu opodatkowania, które zna użytkownik tego przedmiotu (włącznie ze złożeniem deklaracji). Nadto, urzędem właściwym są organy gminy - organy lokalne, które stosują nierzadko różne podejście do opodatkowania danego przedmiotu. Powoduje to w praktyce nieporozumienia na linii właściciel - użytkownik (zwłaszcza np. w przypadku firm leasingowych na linii finansujący - korzystający), z uwagi na różną praktykę poboru podatku w różnych ośrodkach lokalnych.</p> <p>Wprowadzenie rozwiązania że podatnikiem jest właściciel przedmiotu opodatkowania (czyli właściciel nieruchomości, budowli, pojazdu), chyba że na podstawie umowy pomiędzy właścicielem a użytkownikiem (np. korzystającym) strony ustaliły że podatnikiem jest użytkownik przedmiotu opodatkowania i zostało to zgłoszone właściwemu organowi podatkowemu (organ gminy).</p>	Bariera przekazana do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do przedmiotowej bariery.	W trakcie analiz

<p>155</p>	<p>Brak powszechnych zasad oznaczania przedmiotów innych niż pojazdy oraz publicznego rejestru przedmiotów finansowanych kredytem, pożyczką leasingiem, na wzór rejestru zastawów. (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Brak takich zasad i rejestru stwarza pole do nadużyć, w tym do wyłudzeń finansowania / fraudów, oraz oszustw na szkodę tak instytucji finansowych (banki, firmy leasingowe, zakłady ubezpieczeń), jak i na szkodę przedsiębiorców i konsumentów.</p> <p>Stworzenie tych zasad mogłoby ograniczyć skalę wyłudzeń / oszustw, poprzez możliwość weryfikacji własności / obciążenia przedmiotu w publicznym rejestrze. Mogłoby to dotyczyć np. przedmiotów o określonym rodzaju lub wartości, stanowiących najczęściej zabezpieczenie finansowania.</p>	<p>Koncepcja stworzenia elektronicznego rejestru na wzór sądowego rejestru zastawów wymaga wprowadzenia przepisów ustawowych w prawie finansowym. W obecnym stanie prawnym brakuje stosownej delegacji do prowadzenia takiego rejestru. Stworzeniu tego rodzaju złożonego rejestru może dobrze posłużyć technologia blockchain, między innymi skutecznie blokując pole do nadużyć i fałszerstw, a w bardziej zaawansowanym zastosowaniu również służąc do organizacji bezpiecznego dobrze udokumentowanego wtórnego rynku obrotu takimi przedmiotami.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
<p>156</p>	<p>Ograniczenia w zakresie outsourcingu firm inwestycyjnych (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Art. 81a - 81f ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, art. 6a - 6d ustawy prawo bankowe; art.86-90 ustawy o usługach płatniczych; - Odmiennie uregulowanie zasad i warunków korzystania z outsourcingu. Jest to szczególnie trudne jeśli dany podmiot na potrzeby jednej usługi outsourcingowej musi spełnić wymagania wynikające z dwóch różnych ustaw.</p> <p>Art. 81f pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi - Zakaz podoutsourcingu łańcuchowego - jest to znaczące utrudnienie w korzystaniu z zaawansowanych rozwiązań informatycznych, zwłaszcza opartych o infrastrukturę chmurową.</p>	<p>Ministerstwo Finansów prowadzi obecnie zaawansowane prace mające na celu zmianę przepisów dotyczących outsourcingu w prawie bankowym.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>

<p>157</p>	<p>Brak transparentności działań i ciągłości instytucjonalnej działań nadzoru w obszarze FinTech (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>UKNF nie zapewnia wystarczającej transparentności swoich działań w obszarze FinTech. Przykładowo, nie opublikowano wyników badania użytkowników Programu Innovation Hub, nie są publikowane bieżące informacje na stronie internetowej, itd.</p> <p>W ciągu minionych kilku lat polityka UKNF w obszarze FinTech zmieniała się wielokrotnie bez odpowiedniego informowania uczestników rynku. Przykładowo, poprzednio prowadzone prace nad listą barier dla rynku FinTech zostały przerwane ponad 1,5 roku temu.</p>	<p>Działania UKNF w zakresie wspierania sektora FinTech zostały określone m.in. w Cyfrowej Agendzie Nadzoru, która została opublikowana w dniu 19 grudnia 2019 r.</p> <p>Ponadto UKNF aktualnie opracowuje dokument strategii działań w tym również w zakresie FinTech.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
<p>158</p>	<p>Ograniczony zakres informacji dla podejmowania decyzji indywidualnych w sposób zautomatyzowany (Polska Izba Ubezpieczeń) ustawa z dnia 11.09.2015 o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</p> <p>ograniczony zakres danych do podejmowania decyzji w indywidualnych przypadkach, opierając się wyłącznie o zautomatyzowane przetwarzanie, w tym profilowanie danych osobowych w celu dokonania oceny ryzyka ubezpieczeniowego i wykonania czynności ubezpieczeniowych</p>	<p>Postulat PIU jest niezrozumiały w kontekście bariery FinTech - zniesienie jakiej bariery wprowadzałby proponowany zapis. To nie jest wyjaśnione.</p> <p>Pozyskiwanie i przetwarzanie danych osobowych jest ściśle reglamentowane. UDUiR dopuszcza zautomatyzowane przetwarzanie danych w indywidualnych przypadkach (art. 41 ust. 1a, natomiast art. 41 ust. 1b wskazuje jakie wówczas mogą być dane przetwarzane i na podstawie jakich danych może być podjęta decyzja. To i tak jest bardzo szeroki katalog danych.</p> <p>Jeżeli decyzje o ofercie ubezpieczeniowej lub przy wykonywaniu innych czynności ubezpieczeniowych podejmowane są na podstawie innych danych osoby fizycznej, to już nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

		<p>Zaproponowana zmiana powoduje otwarcie katalogu danych o kliencie. Jakie jest uzasadnienie praktyczne dla otwarcia katalogu danych?</p> <p>W opinii UKNF niniejsza propozycja bariery wymaga dalszych wyjaśnień przez podmiot wnioskujący.</p>	
<p>159</p>	<p>Ustawa z dnia 11.09.2015 o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Polska Izba Ubezpieczeń) Brak możliwości wykorzystania danych telematycznych do celów taryfikacji bez zgody właściciela danych.</p>	<p>Zdaniem UKNF, do postulatu wykorzystywania danych telematycznych bez zgody ich właściciela należy odnieść się krytycznie. Wykorzystywanie takich danych jest to naruszenie prywatności osoby fizycznej. Dane takie mogą być wykorzystywane jeśli są pozyskiwane z dedykowanych urzędzeń, ale za uprzednią zgodą właściciela danych. Przy czym jeżeli przez właściciela rozumiemy wyspecjalizowaną firmę która pozyskała te dane poprzez swoje urzędzenia, to przekazanie pozyskanych przez nią danych zakładowi ubezpieczeń/reasekuracji powinno odbywać się za uprzednią zgodą osoby, której te dane dotyczą.</p> <p>Wykorzystywanie danych telematycznych może dotyczyć również katalogu danych wrażliwych zgodnie z art. 9 RODO – np. w zakresie udawania się do siedzib związków wyznaniowych itp. lub może oznaczać poznawanie szczegółów z życia prywatnego jak np.: o stanie zdrowia. Uwzględnienie tego postulatu byłoby zbyt daleko idącą ingerencją w prywatność i zdaniem UKNF jest nieuzasadnione.</p> <p>Stworzenie ogólnopolskiej bazy danych telematycznych wraz ze zautomatyzowanym dostępem do nich przez zakłady ubezpieczeń nie powinno mieć miejsca. To są dane osobowe podlegające ochronie, dostęp do nich powinien być wyłącznie za zgodą ich właściciela.</p> <p>Natomiast jeżeli dotychczas nie było uregulowania w zakresie telematyki ubezpieczeniowej (monitorowanie stylu jazdy kierowców),</p>	<p>W trakcie analiz</p>

		<p>dopuszczalne jest stworzenie definicji, podania danych jakie mogą być pozyskiwane i do jakich ubezpieczeń mogą być wykorzystywane.</p> <p>W opinii UKNF wnioskodawca powinien przedstawić dodatkowe uzasadnienie postulowanej zmiany.</p>	
160	<p>Przetwarzanie danych ubezpieczeniowych w chmurze obliczeniowej (Polska Izba Ubezpieczeń) ustawa z dnia 11.09.2015 o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej</p> <p>zmiany art. 35 ust. 2 pkt. 25) dot. umożliwienia powierzenia tajemnicy ubezpieczeniowej w outsourcowanych usługach IT. Bariera częściowo zlikwidowana rozpoczętymi przez EIOPA i KNF pracami nad normami korzystania z chmury obliczeniowej. W Komunikacie KNF poruszono jeden z najważniejszych tematów przy outsourcingu: temat sub-outsourcing czyli możliwość dalszego outsoursowania powierzonych funkcji i działań – nazwany w projekcie komunikatu łańcuchem outsourcingowym. W praktyce sprowadza się to do możliwości korzystania przez dostawcę z podwykonawców. Jednakże jest to wyłącznie w dokumencie o statusie Komunikat KNF. do rozważania byłoby unormowanie sub-oustourcingu w ustawie.</p>	<p>Art. 35. 1. UDUiR Zakład ubezpieczeń i osoby w nim zatrudnione, a także osoby, za pomocą których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, są obowiązane do zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia.</p> <p>2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy udzielanych na wniosek: (...)</p> <p>25) podmiotu przetwarzającego na zlecenie zakładu ubezpieczeń dane dotyczące ubezpieczających, ubezpieczonych uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz administrujących indywidualnymi kontami jednostek uczestnictwa w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym;</p> <p>26) zleceniobiorców czynności ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych oraz funkcji należących do systemu zarządzania powierzanych w drodze outsourcingu, w zakresie, w jakim dotyczą one zleconych czynności i funkcji;</p> <p>W świetle powyższych regulacji wydaje się, że przepisy są wystarczające. Biorąc pod uwagę definicje outsourcingu (o czym była mowa wcześniej) oraz pkt 26 art. 35 ust. 2 UDUiR.</p> <p>W opinii UKNF propozycja bariery jest niezrozumiała i powinna zostać doprecyzowana i uzasadniona.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
161	<p>(Polska Izba Ubezpieczeń)</p>	<p>W opinii UKNF postulat wymaga doprecyzowania i złożenia szczegółowego uzasadnienia.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 5 października 2016 r. w sprawie dokumentów związanych z zawieraniem i wykonywaniem umów ubezpieczenia sporządzanych w postaci elektronicznej		
162	<p>(Polska Izba Ubezpieczeń) ustawa z dnia 24.09.2010 o ewidencji ludności bariera w części dot. PESEL częściowo zlikwidowana nowelizacją ustawy z dn. 24.09.2010 o ewidencji ludności, gdzie art. 46 ust. 2 pkt. 1) i 3) jest podstawą do dostępu do rejestru PESEL osobom i jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykażą w tym interes prawny lub wykażą interes faktyczny w otrzymaniu danych, pod warunkiem uzyskania zgody osoby, których dane dotyczą. Jednakże w przypadku regresu lub przeciwdziałania przestępczości przepis wydaje się być nie wystarczający w celu ochrony zakładu ubezpieczeń. Konieczne konsultacje z właściwym organem administracji odpowiedzialnym za obsługę rejestru PESEL.</p>	<p>Według Ministerstwa Cyfryzacji Uproszczenie dostępu sektora ubezpieczeniowego do zbiorów danych referencyjnych PESEL wymaga odpowiednio zmiany art. 46 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2019 r. poz. 1397, z późn. zm.), w związku z tym obecnie są prowadzone analizy związane z dostępem do rejestru PESEL.</p> <p>Obecnie istniejąca regulacja tej materii wydaje się być wystarczająca. Dane z PESEL są bardzo szerokie i korzystanie z nich musi być regulowane i ograniczone.</p> <p>Jakie jest uzasadnienie, aby zakłady ubezpieczeń/reasekuracji miały stały dostęp do tak szerokiego zakresu informacji osobowych, jak poniżej wymieniony. Czy na pewno taki zakres danych jest wykorzystywany w podejmowanych przez zakłady ubezpieczeń czynnościach?</p> <p>W opinii UKNF propozycja bariery bez dodatkowej argumentacji wydaje się nie uzasadniona.</p>	W trakcie analiz
163	<p>Konieczność precyzyjnego uregulowania świadczenia usług marketingowych i dokładnego określenia czego się oczekuje od przedsiębiorcy. Nie jest jasne czy interpretacja UDUR spełnia zapisy Prawa telekomunikacyjnego. Obecnie mamy dwie regulacje: ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub ustawa Prawo Telekomunikacyjne (Polska Izba Ubezpieczeń)</p>	<p>Według Ministerstwa Cyfryzacji wskazana przez Polską Izbę Ubezpieczeń bariera nie jest do końca zrozumiała. Nie wskazuje w szczególności, jakiego rodzaju problemy w działalności ubezpieczeniowej wiążą się ze stosowaniem przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, dalej jako „UŚUDE, lub ustawy - Prawo telekomunikacyjne, dalej jako „PT” oraz jakiej interpretacji dotyczącej ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej uwaga dotyczy.</p>	Niezasadna

<p>Uzyskanie formalnego stanowiska organu administracji Państwowej lub modyfikacja art. 172. 1. Zakazane jest używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę.</p> <p>2. Przepis ust. 1 nie narusza zakazów i ograniczeń dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej wynikających z odrębnych ustaw.</p> <p>3. Używanie środków, o których mowa w ust. 1, dla celów marketingu bezpośredniego nie może odbywać się na koszt konsumenta.</p>	<p>Ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie reguluje kwestii marketingu w zakresie tej działalności. Przywołany w tabeli art. 10 UŚUDE nie wskazuje, że zakazane jest przysyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej. Informacją niezamówioną jest taka informacja, na którą odbiorca nie wyraził zgody. Za informację handlową zaś uznaje się zgodnie z art. 2 pkt 2 UŚUDE każdą informację przeznaczoną bezpośrednio lub pośrednio do promowania towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorcy lub osoby wykonującej zawód, której prawo do wykonywania zawodu jest uzależnione od spełnienia wymagań określonych w odrębnych ustawach, z wyłączeniem informacji umożliwiającej porozumiewanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej z określoną osobą oraz informacji o towarach i usługach niesłużącej osiągnięciu efektu handlowego pożądanego przez podmiot, który zleca jej rozpowszechnianie, w szczególności bez wynagrodzenia lub innych korzyści od producentów, sprzedawców i świadczących usługi. Pojęcie informacji handlowej obejmuje również wiadomości marketingowe. Z regulacji zawartych w UŚUDE wynika zatem obowiązek uzyskania zgody, do którego na mocy art. 4 UŚUDE stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych. W tym przypadku znajdują zatem zastosowanie wszystkie wymogi odnośnie do wyrażania zgody zawarte w szczególności w art. 4 pkt 11 i art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (RODO). RODO wymaga, aby przetwarzający dane miał dowód wyrażenia zgody przez osobę, której te dane dotyczą. Zgoda musi być przy tym dobrowolna, konkretna, świadoma i jednoznaczna wyrażona w formie oświadczenia lub wyraźnego działania potwierdzającego. Zgoda nie może zostać wyrażona domyślnie poprzez domyślnie zaznaczone okienko zgody. Te</p>	
--	--	--

		<p>same wymogi odnośnie do zgody stosuje się do przepisów dotyczących emarketingu, uregulowanego w PT. Art. 172 PT stanowi, że zakazane jest używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych (np. telefon, smartfon, komputer czy tablet) i automatycznych systemów wywołujących (systemy, które bez udziału człowieka wysyłają wiadomości, wybierają numer lub też przesyłają dźwięki niebędące mową na żywo) dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę. Zasadniczo zatem również istnieje tu obowiązek wyrażenia uprzedniej zgody. Niezależnie od powyższych wyjaśnień uprzejmie informuję, że w chwili obecnej Minister Cyfryzacji prowadzi prace nad projektem ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej i ustawy zawierającej przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej zastąpi obecnie obowiązującą ustawę – Prawo telekomunikacyjne. W projektowanych ustawach przewiduje się uchylenie art. 10 UŚUDE i pozostawienie jednej, zmodyfikowanej regulacji dotyczącej przesyłania niezamówionej informacji handlowej. Zawarcie regulacji dotyczącej marketingu w dwóch aktach mogło powodować wątpliwości interpretacyjne, dotyczące tego, czy przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać dwie odrębne zgody na komunikację marketingową, czy też obowiązek uzyskiwania różnych zgód na komunikację zależy od środka komunikacji. Jak wskazano w uzasadnieniu do tej zmiany obecny art. 172 PT oraz art. 10 UŚUDE (jak również projektowany przepis ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej) stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego regulacji art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej. W tym sensie cel obu regulacji jest dokładnie ten sam i ma za swoją podstawę jeden przepis regulacji unijnych. Przy czym art. 10 UŚUDE reguluje węższą materię od art. 172 PT. Art. 10 UŚUDE odnosi się swoim zakresem wyłącznie do przesyłania informacji handlowej drogą elektroniczną. Z kolei art. 172 PT odnosi się również</p>	
--	--	---	--

		<p>do innych rodzajów komunikacji – w szczególności do telemarketingu (podobnie jak nowy przepis w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej).</p> <p>UKNF popiera stanowisko zaprezentowane przez Ministerstwo Cyfryzacji.</p>	
164	<p>Konieczność precyzyjnego uregulowania świadczenia usług marketingowych i dokładnego określenia czego się oczekuje od przedsiębiorcy. Czy interpretacja UDUR spełnia zapisy Prawa telekomunikacyjnego.</p> <p>Obecnie mamy dwie regulacje: ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub ustawa Prawo Telekomunikacyjne</p> <p>(Polska Izba Ubezpieczeń) 51q ustawa z dnia 18.07.2002 o świadczeniu usług drogą elektroniczną</p> <p>Uzyskanie formalnego stanowiska organu administracji Państwowej lub modyfikacja Art. 10. 1. Zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej.</p> <p>2. Informację handlową uważa się za zamówioną, jeżeli odbiorca wyraził zgodę na otrzymywanie takiej informacji, w szczególności udostępnił w tym celu identyfikujący go adres elektroniczny.</p>	<p>Według Ministerstwa Cyfryzacji wskazana przez Polską Izbę Ubezpieczeń bariera nie jest do końca zrozumiała. Nie wskazuje w szczególności, jakiego rodzaju problemy w działalności ubezpieczeniowej wiążą się ze stosowaniem przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, dalej jako „UŚUDE, lub ustawy - Prawo telekomunikacyjne, dalej jako „PT” oraz jakiej interpretacji dotyczącej ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej uwaga dotyczy. Ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie reguluje kwestii marketingu w zakresie tej działalności. Przywołany w tabeli art. 10 UŚUDE nie wskazuje, że zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej. Informacją niezamówioną jest taka informacja, na którą odbiorca nie wyraził zgody. Za informację handlową zaś uznaje się zgodnie z art. 2 pkt 2 UŚUDE każdą informację przeznaczoną bezpośrednio lub pośrednio do promowania towarów, usług lub wizerunku przedsiębiorcy lub osoby wykonującej zawód, której prawo do wykonywania zawodu jest uzależnione od spełnienia wymagań określonych w odrębnych ustawach, z wyłączeniem informacji umożliwiającej porozumiewanie się za pomocą środków komunikacji elektronicznej z określoną osobą oraz informacji o towarach i usługach nie służącej osiągnięciu efektu handlowego pożądanego przez podmiot, który zleca jej rozpowszechnianie, w szczególności bez wynagrodzenia lub innych korzyści od</p>	<p>W trakcie analiz</p>

		<p>producentów, sprzedawców i świadczących usługi. Pojęcie informacji handlowej obejmuje również wiadomości marketingowe. Z regulacji zawartych w UŚUDE wynika zatem obowiązek uzyskania zgody, do którego na mocy art. 4 UŚUDE stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych. W tym przypadku znajdują zatem zastosowanie wszystkie wymogi odnośnie do wyrażania zgody zawarte w szczególności w art. 4 pkt 11 i art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (RODO). RODO wymaga, aby przetwarzający dane miał dowód wyrażenia zgody przez osobę, której te dane dotyczą. Zgoda musi być przy tym dobrowolna, konkretna, świadoma i jednoznaczna wyrażona w formie oświadczenia lub wyraźnego działania potwierdzającego. Zgoda nie może zostać wyrażona domyślnie poprzez domyślnie zaznaczone okienko zgody. Te same wymogi odnośnie do zgody stosuje się do przepisów dotyczących emarketingu, uregulowanego w PT. Art. 172 PT stanowi, że zakazane jest używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych (np. telefon, smartfon, komputer czy tablet) i automatycznych systemów wywołujących (systemy, które bez udziału człowieka wysyłają wiadomości, wybierają numer lub też przesyłają dźwięki niebędące mową na żywo) dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę. Zasadniczo zatem również istnieje tu obowiązek wyrażenia uprzedniej zgody. Obecnie Minister Cyfryzacji prowadzi prace nad projektem ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej i ustawy zawierającej przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej zastąpi obecnie obowiązującą ustawę – Prawo telekomunikacyjne. W projektowanych ustawach przewiduje się uchylenie art. 10 UŚUDE i pozostawienie jednej, zmodyfikowanej regulacji dotyczącej przesyłania niezamówionej informacji handlowej. Zawarcie regulacji dotyczącej marketingu w dwóch aktach mogło powodować</p>	
--	--	--	--

		<p>wątpliwości interpretacyjne, dotyczące tego, czy przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać dwie odrębne zgody na komunikację marketingową, czy też obowiązek uzyskiwania różnych zgód na komunikację zależy od środka komunikacji. Jak wskazano w uzasadnieniu do tej zmiany obecny art. 172 PT oraz art. 10 UŚUDE (jak również projektowany przepis ustawy– Prawo komunikacji elektronicznej) stanowią transpozycję do polskiego porządku prawnego regulacji art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej. W tym sensie cel obu regulacji jest dokładnie ten sam i ma za swoją podstawę jeden przepis regulacji unijnych. Przy czym art. 10 UŚUDE reguluje węższą materię od art. 172 PT. Art. 10 UŚUDE odnosi się swoim zakresem wyłącznie do przesyłania informacji handlowej drogą elektroniczną. Z kolei art. 172 PT odnosi się również do innych rodzajów komunikacji – w szczególności do telemarketingu (podobnie jak nowy przepis w ustawie – Prawo komunikacji elektronicznej).</p>	
<p>165</p>	<p>Zgoda na kontakt elektroniczny dla ubezpieczeń obowiązkowych musi być zebrana przy zawarciu umowy. W efekcie nie można uzyskać skutecznie zgody na kontakt elektroniczny w trakcie trwania umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Ten zapis uniemożliwia spełnienie woli klienta, który chce otrzymać najbliższe wznowienia drogą elektroniczną.</p> <p>(Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>Ustawa z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych</p>	<p>W opinii UKNF postulat bariery uzasadniony, ponieważ obejmuje ona powiadomienie ubezpieczającego o zbliżającym się końcu umowy OC. Może faktycznie dojść do sytuacji, że ubezpieczający wyrazi taką zgodę nie przy zawieraniu umowy, ale w trakcie jej trwania.</p>	<p>Zasadna</p>

	Zgoda na kontakt elektroniczny dla ubezpieczeń obowiązkowych musi być zebrana przy zawarciu umowy. W efekcie nie można uzyskać skutecznie zgody na kontakt elektroniczny w trakcie trwania umowy ubezpieczenia obowiązkowego. Ten zapis uniemożliwia spełnienie woli klienta, który chce otrzymać najbliższe wznowienia drogą elektroniczną.		
166	<p>Brak podstaw prawnych umożliwiających weryfikację przez zakłady ubezpieczeń informacji pozyskanych od ubezpieczonego w KAS (Krajowej Administracji Skarbowej) (Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>ustawa z dnia 16.11.2016 o Krajowej Administracji Skarbowej Brak podstaw prawnych umożliwiających weryfikację przez zakłady ubezpieczeń informacji pozyskanych od ubezpieczonego w KAS (Krajowej Administracji Skarbowej)</p>	<p>Dla UKNF niejasne jest, w jakim celu te dane miałyby być używane oraz dlaczego jest to niezbędne. Brak uzasadnienia bariery nie pozwala, aby się nad nią pochylić. Nie jest jasne na jakim etapie te dane mają być wykorzystywane i w jakim celu (windykacja składki ubezpieczeniowej? Wypłata odszkodowania/świadczenia?) Jedynym dostępem do baz tego rodzaju mogłaby być próba uregulowania kwestii tzw. polis uśpionych. Wszystkie kwestie dot. poszerzenia dostępu do danych mogą też wymagać konsultacji z Prezesem PUODO, zakres powinien też być w zgodzie z zasadą minimalizacji danych z art. 5 RODO i określonym celem ich przetwarzania.</p> <p>Postulat bariery wymaga uzasadnienia i odpowiedzi w jakim celu w sposób zautomatyzowany mają być udostępnione tak szczegółowe informacje zakładom ubezpieczeń?</p>	W trakcie analiz
167	<p>Brak podstaw prawnych umożliwiających weryfikację przez zakłady ubezpieczeń informacji pozyskanych od ubezpieczonego w ZUS (Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>ustawa z dnia 13.10.1998 o systemie ubezpieczeń</p> <p>Umożliwienie zakładom ubezpieczeń weryfikowania w sposób zautomatyzowany informacji z ZUS - rozszerzenie kręgu podmiotów wymienionych w art. 50 ust. 3 o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w art. 42 ust. 1 UDUiR należy wprost wpisać Zakład</p>	<p>Zapis art. 42 ust. 1 UDUiR wydaje się być wystarczający. Art. 42. 1. Sąd, prokuratura, Policja oraz inne organy i instytucje, na wniosek zakładu ubezpieczeń, w zakresie zadań przez ten zakład ubezpieczeń wykonywanych i w celu ich wykonania, w związku z wypadkiem lub zdarzeniem losowym będącym podstawą ustalania odpowiedzialności, udzielają informacji o stanie sprawy oraz udostępniają zebrane materiały, jeżeli są one niezbędne do ustalenia okoliczności tych wypadków i zdarzeń losowych oraz wysokości odszkodowania lub świadczenia.</p>	W trakcie analiz

	<p>Ubezpieczeń Społecznych, jako podmiot który udziela informacji na wniosek zakładu ubezpieczeń, w związku ze zgłoszonym wypadkiem. Propozycja zapisu:</p> <p>"Sąd, prokuratura, Policja, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Państwowa Inspekcja Pracy oraz inne organy i instytucje, na wniosek zakładu ubezpieczeń, w zakresie zadań przez ten zakład ubezpieczeń wykonywanych i w celu ich wykonania, w związku z wypadkiem lub zdarzeniem losowym będącym podstawą ustalania odpowiedzialności, udzielają informacji o stanie sprawy oraz udostępniają zebrane materiały, jeżeli są one niezbędne do ustalenia okoliczności tych wypadków i zdarzeń losowych oraz wysokości odszkodowania lub świadczenia."</p>	<p>Jeżeli zakłady ubezpieczeń mają problem z weryfikacją przedstawionych przez poszkodowanych informacji (w celu ustalenia okoliczności wypadku i wysokości odszkodowania), to należy wskazać jakie to są trudności. Wówczas do przemyślenia propozycja nowelizacji art. 50 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Nie mogłoby to jednak polegać na zautomatyzowanym dostępie do konta ubezpieczonego. Należałoby w ustawie precyzyjnie określić w jakich sytuacjach ZUS mógłby udzielić informacji i jaki zakres informacji mógłby przekazać do zakładu ubezpieczeń.</p> <p>W opinii UKNF propozycja bariery wymaga uzasadnienia i podania jakie są przeszkody w pozyskaniu informacji w związku ze zgłoszonym wypadkiem.</p> <p>Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał że proponowana zmiana legislacyjna jest niecelowa, ponieważ art. 42 UDUiR w obecnym brzmieniu obejmuje również Zakład Ubezpieczeń Społecznych jako podmiot zobowiązany do udzielenia informacji lub udostępnienia zebranych materiałów.</p>	
<p>168</p>	<p>Brak podstaw prawnych umożliwiających weryfikację przez zakłady ubezpieczeń informacji pozyskanych od ubezpieczonego w KRUS (Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>Umożliwienie zakładom ubezpieczeń weryfikowania w sposób zautomatyzowany informacji z KRUS. Wskazanie w UDUR zakładów ubezpieczeń jako podmiotów uprawnionych do elektronicznego wnioskowania o potwierdzenie danych gromadzonych przez KRUS obejmujących:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Imię i nazwisko; • Dane adresowe; 	<p>Według KRUS, dane wskazane w przedmiotowej propozycji bariery gromadzone są w systemach informatycznych Kasy, które są systemami wewnętrznymi KRUS, nieudostępnianymi na zewnątrz żadnym instytucjom. Ich utrzymanie i eksploatacja odbywa się w ośrodkach obliczeniowych i infrastrukturze odciętej od sieci publicznej. Zatem nie ma możliwości uzyskania przez zakłady ubezpieczeń dostępu wprost do systemów informatycznych Kasy.</p> <p>W opinii UKNF należy przyjąć stanowisko zaprezentowane przez KRUS. Zgodnie z art. 42 UDUiR KRUS na wniosek zakładu ubezpieczeń, w zakresie zadań przez ten zakład ubezpieczeń wykonywanych i w celu ich wykonania, w związku z wypadkiem lub zdarzeniem losowym</p>	<p>Niezasadna</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Fakt orzeczenia niezdolność do pracy w rolnictwie (stopień i czas na jaki orzeczono niezdolność); • Fakt przebywanie na zwolnieniu lekarskim lub na zasiłku chorobowym; • Okres, w którym wskazana niezdolność do pracy miała miejsce; • Fakt sporządzenia protokołu wypadku przy pracy w rolnictwie (data i nr protokołu). <p>Zapytania takie mogłyby być kierowane tylko w sytuacji posiadania przez zakład interesu faktycznego i zgody osoby, której dane dotyczą. ZU powinny mieć możliwość złożenia jednokrotnego wniosku do danego interesu faktycznego</p>	<p>będącym podstawą ustalania odpowiedzialności, zobowiązany jest udzielić informacji o stanie sprawy oraz udostępnić zebrane materiały, jeżeli są one niezbędne do ustalenia okoliczności tych wypadków i zdarzeń losowych oraz wysokości odszkodowania lub świadczenia.</p>	
169	<p>Brak podstaw prawnych umożliwiających weryfikację przez zakłady ubezpieczeń informacji pozyskanych od ubezpieczonego w PIP (Polska Izba Ubezpieczeń) Umożliwienie zakładom ubezpieczeń weryfikowania w sposób zautomatyzowany informacji z PIP w związku ze zgłoszonym wypadkiem.</p>	<p>W opinii UKNF postulat bariery wymaga doprecyzowania poprzez określenie jakie dane z PIP są niezbędne przy likwidacji szkody? Nieuzasadnione jest zautomatyzowane pozyskiwanie danych z PIP, podobnie jak w przypadkach powyżej już opisanych. Zakład może wystąpić do PIP na podstawie art. 42 UDUiR. PIP na wniosek zakładu ubezpieczeń, w zakresie zadań przez ten zakład ubezpieczeń wykonywanych i w celu ich wykonania, w związku z wypadkiem lub zdarzeniem losowym będącym podstawą ustalania odpowiedzialności, zobowiązana jest udzielić informacji o stanie sprawy oraz udostępnić zebrane materiały, jeżeli są one niezbędne do ustalenia okoliczności tych wypadków i zdarzeń losowych oraz wysokości odszkodowania lub świadczenia. Udzielenie informacji wymaga wcześniejszej zgody osoby której dane dotyczą.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
170	<p>Informacja z NFZ i ZOZ jest w formie papierowej. (Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie informacji udzielanych zakładom ubezpieczeń przez podmioty wykonujące działalność leczniczą i NFZ</p>	<p>Ministerstwo Zdrowia nie podziela stanowiska, w myśl którego § 4 ust. 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 28 kwietnia 2020 r. w sprawie informacji udzielanych zakładom ubezpieczeń przez podmioty wykonujące działalność leczniczą oraz Narodowy Fundusz Zdrowia (Dz. U. poz. 784) uniemożliwia przesyłanie przez Narodowy Fundusz Zdrowia informacji o stanie zdrowia pacjenta w postaci</p>	<p>Niezasadna</p>

		<p>elektronicznej („umożliwienie wymiany informacji drogą elektroniczną”). Należy zauważyć, że omawiany przepis (§ 4 ust. 5. Oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia udziela pisemnej odpowiedzi na wystąpienie w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, po otrzymaniu opłaty, o której mowa w § 5.) przesądza formę pisemną informacji. Natomiast nie przesądza w jakiej postaci ma być przesyłana ta informacja, co oznacza, że obie postaci, tj. papierowa i elektroniczna są dopuszczalne. Biorąc pod uwagę brzmienie w § 4 ust. 4 rozporządzenia można przyjąć domniemanie, że przesyłanie informacji przez Narodowy Fundusz Zdrowia w postaci elektronicznej jest preferowanym sposobem komunikacji z zakładami ubezpieczeń.”</p> <p>UKNF popiera stanowisko wyrażone przez Ministerstwo Zdrowia.</p>	
171	<p>Zapis ogranicza sprzedaż produktów na odległość. Wykładnia nakazuje zachowanie formy pisemnej dla ankiety ofertowej</p> <p>(Polska Izba Ubezpieczeń)</p> <p>zmiana Art. 815. § 1. K.c. Ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności, o które ubezpieczyciel zapytywał w formularzu oferty albo przed zawarciem umowy w dowolnej formie w innych pismach. Jeżeli ubezpieczający zawiera umowę przez przedstawiciela, obowiązek ten ciąży również na przedstawicielu i obejmuje ponadto okoliczności jemu znane. W razie zawarcia przez ubezpieczyciela umowy ubezpieczenia mimo braku odpowiedzi na poszczególne pytania, pominięte okoliczności uważa się za nieistotne.</p>	<p>Ministerstwo Finansów wskazuje, że w zakresie oceny zasadności wprowadzenia zmian w ustawie Kodeks cywilny właściwy pozostaje Minister Sprawiedliwości. Niezależnie od powyższego, w ocenie wydziału FN5 obecnie obowiązujące brzmienie art. 815 § 1. Kodeksu cywilnego nie ogranicza sprzedaży produktów ubezpieczeniowych na odległość. Ponadto, ww. przepis nie określa formy w jakiej mają być sporządzane formularz oferty lub pisma, w których ubezpieczający obowiązany jest podać do wiadomości ubezpieczyciela wszystkie znane sobie okoliczności (...). Wydaje się zatem, że dokumenty te mogą przyjąć formę pisemną, dokumentową albo elektroniczną.</p> <p>W opinii UKNF propozycja bariery wymaga dalszego doprecyzowania. UKNF kierunkowo przychyliła się do stanowiska Ministerstwa Finansów.</p>	W trakcie analiz
172	Zmiana brzmienia przepisu art. 21, 104 - Ustawa o PPK	UKNF we współpracy z Ministerstwem Finansów przychyliła się do propozycji brzmienia przepisu:	W trakcie analiz

	<p>(Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami) Art. 21 Uczestnik PPK może wskazać, w formie pisemnej wybranej instytucji finansowej w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku lub w postaci papierowej imiennie jedną osobę lub więcej osób, które jako osoby uprawnione mają po jego śmierci otrzymać, zgodnie z przepisami rozdziału 13, środki zgromadzone na jego rachunku PPK. Art. 104 Przed dokonaniem wypłaty transferowej wybrana instytucja finansowa sporządza w formie postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej na trwałym nośniku informację dotyczącą uczestnika PPK, z którego rachunku PPK ma zostać dokonana ta wypłata.</p>	<p>„Art. 104 1. Przed dokonaniem wypłaty transferowej wybrana instytucja finansowa sporządza w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej na trwałym nośniku informację dotyczącą uczestnika PPK, z którego rachunku PPK ma zostać dokonana ta wypłata.”</p>	
173	<p>Konieczność zmiany przepisu art. 18, 22, 22a i 47 ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (PPE) (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niniejszej bariery.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
174	<p>Nowelizacja przepisów Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niniejszej bariery.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
175	<p>Konieczność zmiany przepisu Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (PPE) - propozycja nowego przepisu, zmiana art. 18, 22, 22a i 47 (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami) Art. X: Fundusz inwestycyjny, w terminie do ostatniego dnia lutego każdego roku, przekazuje uczestnikowi programu, w postaci elektronicznej</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi nie odniosło się do niniejszej bariery.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

<p>pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub na wniosek uczestnika w postaci papierowej, roczną informację o wysokości środków zgromadzonych na jego rachunku, o wysokości wpłat dokonanych na ten rachunek w poprzednim roku kalendarzowym oraz o innych transakcjach zrealizowanych na rachunku uczestnika programu w poprzednim roku kalendarzowym. Przepisu art. 91 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych nie stosuje się. Art. 18: 1. Przystąpienie pracownika do programu na warunkach określonych w umowie zakładowej następuje na podstawie deklaracji o przystąpieniu do programu złożonej w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci papierowej, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, zwanej dalej "deklaracją", po upływie miesiąca od dnia jej złożenia, chyba że pracodawca potwierdzi w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci papierowej, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, przystąpienie do programu w terminie wcześniejszym.</p> <p>4. Pracodawca przyjmuje deklarację i potwierdza uczestnikowi jej przyjęcie w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci papierowej, jeżeli w umowie zakładowej tak określono.</p> <p>5. Jeżeli pracownikowi nie przysługuje prawo do uczestnictwa w programie, pracodawca zwraca deklarację wraz z uzasadnieniem odmowy jej przyjęcia w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci papierowej, jeżeli w umowie zakładowej tak określono. Zwrócenie deklaracji powinno nastąpić nie później niż w terminie miesiąca od dnia jej złożenia przez pracownika. Art. 22: 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub w postaci papierowej informacji o warunkach funkcjonowania programu.</p>		
--	--	--

	<p>4. Na żądanie uczestnika informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci papierowej</p> <p>6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną w postaci elektronicznej pozwalającą na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub w postaci papierowej, informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie:</p> <p>1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub</p> <p>2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, lub</p> <p>3) na żądanie uczestnika programu. Art. 22a: 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub w postaci papierowej na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna spełniać wymagania określone w art. 22 ust. 1a.</p> <p>3. Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jej treści na trwałym nośniku lub w postaci papierowej na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, spełniającej wymagania określone w art. 22 ust. 1a, na temat: Art. 47 1. Uczestnik może dokonać w każdym czasie wypowiedzenia udziału w programie przez złożenie pracodawcy oświadczenia woli w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie jego treści na trwałym nośniku informacji lub w innej postaci papierowej, jeżeli w umowie zakładowej tak określono, przy czym okres wypowiedzenia przewidziany umową zakładową nie może być krótszy niż 1 miesiąc i nie dłuższy niż 3 miesiące. Przepisy art. 43-45 stosuje się odpowiednio.</p>		

<p>176</p>	<p>Nowelizacja przepisów Ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym</p> <p>(Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p> <p>Art. 5 - 1. Po złożeniu przez klienta reklamacji, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, podmiot rynku finansowego rozpatruje reklamację i udziela klientowi odpowiedzi w postaci papierowej lub za pomocą innego trwałego nośnika informacji.</p> <p>2. Odpowiedź, o której mowa w ust. 1, na reklamację złożoną pocztą elektroniczną podmiot rynku finansowego może dostarczyć pocztą elektroniczną, a wyłącznie na wniosek klienta w postaci papierowej. Art. 33 (brzmienie przepisu wraz z problemem prawnym): Podmiot rynku finansowego corocznie, w terminie 45 dni od zakończenia roku kalendarzowego, przekazuje Rzecznikowi sprawozdanie dotyczące rozpatrywania reklamacji oraz liczby wystąpień klientów tych podmiotów na drogę postępowania sądowego w wyniku nierozpatrzenia reklamacji zgodnie z wolą tych klientów, z uwzględnieniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) liczby reklamacji; 2) uznanych i nieuwzględnionych roszczeń, wynikających z wniesionych reklamacji; 3) informacji o wartości roszczeń zgłoszonych w pozwach i kwot zasądzonych prawomocnymi orzeczeniami sądów na rzecz klientów w okresie sprawozdawczym. <p>Ustawa nie reguluje trybu ani sposobu przekazywania sprawozdania do RF. W konsekwencji sprawozdania przekazywane są na ogólną skrzynkę e-mail, a tym samym podmiot nie ma żadnej informacji zwrotnej o otrzymaniu wiadomości przez RF. Jakkolwiek są to informacje zbiorcze nie ulega wątpliwości, że stanowią one tajemnicę jeśli nie zawodową to na pewno tajemnicę przedsiębiorstwa przesyłającego sprawozdanie i z uwagi na to powinny podlegać odpowiednim zabezpieczeniom przed ujawnieniem.</p>	<p>W opinii Rzecznika Finansowego, w obliczu braku otrzymania informacji zwrotnej o otrzymaniu wiadomości e-mail przez podmiot rynku finansowego infrastruktura sieciowa Biura Rzecznika Finansowego (dalej: BRF) wspiera szyfrowanie poczty, walidację nadawcy i odbiorcy poprzez stosowanie właściwych, zaufanych certyfikatów oraz funkcjonalność potwierdzenia dostarczenia wiadomości e-mail na serwer poczty BRF. Zastosowane w BRF składniki sprzętowe lub oprogramowanie umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi za pomocą protokołów komunikacyjnych i szyfrujących spełnia normy określone w obowiązujących przepisach, normach lub standardach. Mając na względzie powyższe uwagi przedmiotową propozycję należy uznać za bezzasadną.</p>	<p>Niezasadna</p>
------------	---	--	--------------------------

177	<p>Ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn - art. 19 (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p> <p>1. Dłużnicy spadkodawcy lub osób, którym przysługują wierzytelności z tytułu zapisu (dalszego zapisu), wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładem na wypadek śmierci lub umorzenia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na podstawie dyspozycji uczestnika tych funduszy na wypadek jego śmierci są obowiązani przekazać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania wierzyciela, informację o dokonanych wypłatach (zwrocie długu) i ich wysokości, w terminie 14 dni od dnia wypłaty.</p> <p>Artykuł powinien przewidzieć dodanie rozporządzenia wykonawczego, które przewidzi możliwość wysyłania informacji wskazanych w ust. 1 w postaci elektronicznej i wskaże formularz do ich przesyłania.</p>	<p>Ministerstwo Finansów, odnośnie do zaproponowanej zmiany w art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn (poz. 51zc tabeli) wskazało, że przepisy ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2019 r. poz. 1813, z późn. zm.), zwanej dalej „upsd”, nakładające na podmioty wymienione w art. 19 ust. 1 tej ustawy obowiązek przekazywania naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania wierzyciela, informacji o dokonanych wypłatach (zwrocie długu) i ich wysokości, nie określają w jakiej formie powinna być składana ta informacja. Oznacza to, że może być składana zarówno w formie elektronicznej, jak i papierowej. Przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.) także dopuszczają przekazywanie informacji naczelnikom urzędów skarbowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Wskazanie zatem przepisu art. 19 ust. 1 upsd, jako stwarzającego bariery na rynku finansowym, wydaje się iluzoryczne. Określenie natomiast w przepisach aktu wykonawczego upsd obowiązkowego, jednolitego wzoru formularza nie wydaje się konieczne, w szczególności ze względu na różnorodność tytułów i rodzajów wierzytelności, których dotyczy powyższy obowiązek informacyjny. Taki wzór implikowałby konieczność stworzenia złożonego formularza, a jego wypełnienie mogłoby się okazać większym obowiązkiem biurokratycznym, tym bardziej, że stosownie do art. 19 ust. 4 upsd powyższy obowiązek jest nałożony także na osoby fizyczne. Zgodnie z tą regulacją, przepis ust. 1 upsd stosuje się odpowiednio przy wypłacie przez spadkobierców należności w gotówce przypadającej z tytułu zapisu, dalszego zapisu lub polecenia testamentowego.</p>	Niezasadna
178	<p>Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 października 2011 r. w sprawie określenia wzorów i sposobu przekazywania informacji o dokonaniu wypłaty z indywidualnego konta emerytalnego</p>	<p>UKNF skierował przedmiotową wątpliwość do Ministerstwa Finansów, które w swojej odpowiedzi poinformowało, że zgadza się z opinią KNF,</p>	W trakcie analiz

	<p>i z indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2011 r., Nr 239, poz. 1428) - par. 2 (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p> <p>§ 2.</p> <p>1. Informacje, o których mowa w § 1, są przekazywane, wraz z dokonaniem wypłaty z indywidualnego konta emerytalnego oraz wypłaty z indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego, do naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla oszczędzającego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych przesyłką poleconą w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie ich treści na trwałym nośniku, w terminie określonym w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.</p> <p>2. Za datę przekazania informacji uważa się datę nadania przesyłki poleconej, o której mowa w ust. 1.</p>	<p>ponieważ kwestia wprowadzenia zmiany wymaga dalszych analiz i ustaleń.</p>	
<p>179</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 czerwca 2004r. w sprawie przekazywania informacji dotyczących uczestników pracowniczych programów emerytalnych - par. 2 (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p> <p>§ 2. Kwestionariusz przekazywany jest uczestnikowi pracowniczego programu emerytalnego oraz następnemu zarządzającemu albo instytucji finansowej prowadzącej indywidualne konto emerytalne (IKE) w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie ich treści na trwałym nośniku lub w postaci papierowej przesyłką poleconą.</p>	<p>Propozycja bariery jest w trakcie analiz.</p>	<p>W trakcie analiz</p>
<p>180</p>	<p>Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 października 2011 r. w sprawie określenia wzorów informacji o środkach zgromadzonych przez</p>	<p>Propozycja bariery jest w trakcie analiz.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>oszczędzającego na indywidualnym koncie emerytalnym i na indywidualnym koncie zabezpieczenia emerytalnego oraz terminu i trybu ich przekazywania (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami)</p> <p>§2.</p> <p>1. Informacje, o których mowa w § 1, są przekazywane, wraz z dokonaniem wypłaty transferowej, przez instytucje finansowe prowadzące indywidualne konta emerytalne oraz instytucje finansowe prowadzące indywidualne konta zabezpieczenia emerytalnego do innej instytucji finansowej albo do zarządzającego programem emerytalnym przesyłką poleconą albo przez doręczenie za potwierdzeniem odbioru i oznaczeniem daty w postaci elektronicznej pozwalającej na utrwalenie ich treści na trwałym nośniku, nie później niż 14 dni od dnia dokonania wypłaty transferowej.</p> <p>2. Za datę przekazania informacji uznaje się datę nadania przesyłki, o której mowa w ust. 1.</p>		
<p>181</p>	<p>Tokenizacja PLN</p> <p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji)</p> <p>Brak tokenizacji polskiego pieniądza ogranicza wiele implementacji innowacyjnych modeli biznesowych opartych o technologię blockchain. W dłuższej perspektywie stan ten grozi powstaniem opóźnień w rozwoju rozwiązań FinTech, z uwagi na to, że inne jurysdykcje coraz śmieiej deklarują podjęcie starań w celu tokenizacji swoich narodowych walut. Podobne zapowiedzi pojawiły się ostatnio również w odniesieniu do Euro.</p>	<p>Narodowy Bank Polski wypowiedział się w sprawie emisji pieniądza cyfrowego banku centralnego (CBDC) przy okazji opracowywania raportu Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych (FinTech), który został przyjęty i opublikowany w 2017 r.¹³. Negatywne stanowisko NBP w tej kwestii zostało zaakceptowane przez Zarząd NBP i nadal pozostaje w mocy. Brzmi ono następująco: „NBP na obecnym etapie negatywnie odnosi się do postulatu emisji waluty wirtualnej i nie przewiduje na razie możliwości emisji takiej waluty. W ocenie NBP, ani wymogi prawne, czyli przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim dotyczące emisji znaków pieniężnych w postaci banknotów i monet, ani względy bezpieczeństwa związane z niedojrzałością</p>	<p>Niezasadna</p>

¹³ W odniesieniu do rekomendacji nr 36, będącej postulatem Rady Banków Depozytariuszy. „Raport z prac Zespołu roboczego ds. rozwoju innowacji finansowych (FinTech)”, listopad 2017, 59-60. https://www.knf.gov.pl/knf/pl/komponenty/img/Raport_KNF_11_2017_60290.pdf

	<p>technologii rozproszonego rejestru, która mogłaby być zastosowana przy emisji walut wirtualnych, nie pozwalają na pozytywne odniesienie się do wskazywanego postulatu”.</p> <p>Prowadząc rozważania na temat emisji CBDC, warto mieć na uwadze, że pieniądź banku centralnego należy traktować jako dobro publiczne. Jego wprowadzenie nie powinno być zatem odpowiedzią na brak możliwości realizacji ograniczonej grupy modeli biznesowych, ale instrumentem do ewentualnego zastosowania w sytuacji narastających potrzeb o charakterze ogólnospołecznym lub istniejących istotnych problemów w gospodarce danego państwa, które trudno byłoby w inny sposób rozwiązać.</p> <p>Wprowadzenie nowej formy pieniądza banku centralnego pociągałoby za sobą szereg skutków prawnych. Ich zakres byłby różny w zależności od przyjętego modelu emisji CBDC¹⁴ i konkretnych cech mu nadanych. Przykładowo, w przypadku powszechnie dostępnego CBDC wymagane byłoby nie tylko stworzenie podstaw prawnych dla emisji tego rodzaju pieniądza przez bank centralny, ale także dostosowanie wielu aktów prawnych regulujących m.in. kwestie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, ochrony danych osobowych czy ostateczności rozrachunku. Należy jednak pamiętać, że kwestie związane z emisją CBDC nie ograniczałyby się do zniesienia barier prawnych. Wprowadzenie CBDC, zwłaszcza powszechnie dostępnego CBDC, mogłoby nieść daleko idące skutki dla funkcjonowania sektora bankowego i stabilności finansowej, prowadzonej polityki pieniężnej czy też działalności banku centralnego (związane m.in. z prawdopodobną budową nowego systemu płatności, zmianą zakresu działalności i roli banku centralnego w systemie bankowym, a także</p>	
--	--	--

---

¹⁴ CBDC dla płatności wysokokwotowych (*wholesale CBDC*) lub CBDC dla płatności detalicznych (powszechnie dostępnego CBDC, *retail CBDC*), ten drugi rodzaj pieniądza cyfrowego banku centralnego w wariantach emisji bezpośrednio przez bank centralny (*direct CBDC*) lub z udziałem pośredniczących instytucji finansowych (*hybrid* lub *intermediated CBDC*), z uwzględnieniem możliwości emisji opartej na rachunkach (*account-based CBDC*) lub na wartości (*token/value-based CBDC*).

		<p>pojawieniem się nowych lub zwiększeniem się skali istniejących rodzajów ryzyk, np. dotyczących cyberbezpieczeństwa).</p> <p>Istotnym problemem jest również kwestia technologiczna i efektywności. Na obecnym etapie żaden z banków centralnych nie stwierdził wystarczającej dojrzałości technologii DLT, aby mogła stać się podstawą dla budowy produkcyjnej wersji systemów płatności wysokokwotowych (RTGS) lub systemów rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych, które wykorzystywałyby tokeny CBDC. Jak wynika z analiz przeprowadzonych dotychczas przez banki centralne państw rozwiniętych o sprawnie funkcjonujących systemach płatniczych, brak jest jednoznacznych dowodów na to, że wprowadzenie CBDC będzie rozwiązaniem bardziej efektywnym i tańszym od obecnie istniejących (np. w odniesieniu do czasu i kosztów rozrachunku płatności i papierów wartościowych – Kanada, Japonia/EBC, Singapur, Wielka Brytania).</p> <p>W warunkach polskich aktualnie nie znajdują odzwierciedlenia przesłanki, którymi kierowały się inne banki centralne przy podjęciu dogłębnych analiz teoretycznych i rozpoczęciu testów pilotażowych w zakresie emisji CBDC (w ich przypadku CBDC miałyby stanowić odpowiedź w szczególności na: spadek gotówki w obiegu i znaczenia gotówki w płatnościach detalicznych, wysoki wskaźnik wykluczenia finansowego czy nieefektywność systemów płatności). W odniesieniu do Polski należy bowiem stwierdzić, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wartość pieniądza gotówkowego od wielu lat rośnie. Nominalna wartość pieniądza gotówkowego w obiegu (poza kasami banków) wyniosła na koniec lipca 2020 r. 285 mld zł (na koniec grudnia 2018 r. było to 203 mld zł, a w grudniu 2019 r. 224 mld zł), utrzymując również wysoki udział w podaży pieniądza M1 (na koniec lipca 2020 r. 20,2% (20,1% na koniec grudnia 2018 r.)),	
--	--	---	--

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ udział gotówki w płatnościach detalicznych ma co prawda tendencję malejącą, ale utrzymuje się nadal na wysokim poziomie (57% na koniec 2018 r.)¹⁵, ▪ w Polsce obserwowane jest silne przywiązanie do gotówki. Brak jest zainteresowania ze strony osób fizycznych wycofaniem gotówki z obiegu (w 2019 r. 62% internautów odpowiedziało się przeciwko wycofaniu gotówki)¹⁶; ▪ poziom włączenia finansowego jest wysoki (na koniec 2018 r. 91% osób w wieku powyżej 15 lat posiadało rachunek płatniczy)¹⁷; ▪ systemy płatności detalicznych oraz instrumenty płatnicze funkcjonujące w Polsce są wysoce innowacyjne i efektywne (dotyczy to m.in. systemów płatności natychmiastowych, systemu BLIK, płatności zblżeeniowych); ▪ gospodarka cyfrowa, w tym handel elektroniczny, posiada wiele różnorodnych i efektywnych metod płatności, które zapewniają konsumentom możliwość wyboru i zaspokajają ich potrzeby; ▪ polski system płatności wysokokwotowych SORBNET2, w którym dokonywany jest rozrachunek międzybankowy typu RTGS (<i>Real-Time Gross Settlement</i> – rozrachunek brutto w czasie rzeczywistym) dla płatności w złotych, umożliwia sprawny i wydajny przepływ pieniądza w gospodarce. Zaplanowane przez NBP na najbliższe 4 lata prace	
--	---	--

¹⁵ „Zwyczajne płatnicze a rozwój sieci akceptacji kart w Polsce: Badanie konsumenckie 2018”, POLASIK Research. Wybrane wyniki badania dostępne są w artykule: *Polacy zwolennikami płatności bezgotówkowych*, <https://www.rp.pl/Finanse/306069931-Polacy-zwolennikami-platnosci-bezgotowkowych.html>

¹⁶ Dane pochodzą z raportu pt. „Płatności cyfrowe 2019” opublikowanego na stronie Izby Gospodarki Elektronicznej pod adresem: https://eizba.pl/kategorie_cbw/badania/

¹⁷ „Kluczowe czynniki wyboru formy płatności przez konsumentów”, raport z badania przygotowanego przez prof. dr hab. Janinę Harasim (Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach) i dr hab. Beatę Świecką, prof. US (Uniwersytet Szczeciński), marzec 2019.

		<p>modernizacyjne będą prowadziły do unowocześnienia istniejących rozwiązań (m.in. poprzez wprowadzenie komunikatów zgodnych z normą ISO 20022) i wzrostu efektywności działania systemu.</p> <p>W związku z powyższym dotychczasowe negatywne stanowisko NBP co do postulatu emisji CBDC pozostaje nadal zasadne i aktualne.</p> <p>W odniesieniu do propozycji emisji pieniądza elektronicznego przez podmioty prywatne z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru, NBP wskazuje, że ustawa o usługach płatniczych nie narzuca konkretnych rozwiązań technologicznych instytucjom pieniądza elektronicznego. Podmioty gospodarcze, które uzyskają zezwolenie KNF na prowadzenie działalności jako instytucje pieniądza elektronicznego, mogą w swojej działalności wykorzystywać różnorakie rozwiązania techniczne, w tym również technologię rozproszonego rejestru, pod warunkiem spełnienia wymogów wynikających m.in. z ustawy o usługach płatniczych czy też ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p>	
--	--	--	--

<p>182</p>	<p>Aktualnie istnieją 3 różne schematy rejestracji papierów wartościowych. (RBD przy Związku Banków Polskich, KDPW, FTP)</p> <p>Obecnie istnieją trzy nowe różniące się od siebie schematy prawno-infrastrukturalne rejestracji papierów wartościowych. Propozycja dotyczy unifikacji tych reżimów, aby dla każdego z rodzajów papierów wartościowych było możliwe zastosowanie jednolitych rozwiązań, w tym dotyczących technologii blockchain.</p> <p>2 - Wymóg zamieszczania w rejestrze akcjonariuszy PSA numeru danej akcji, uniemożliwia ich rejestrację z użyciem salda papierów wartościowych,</p> <p>3 - Brak planów wprowadzania przepisów umożliwiających zapisywanie w rejestrze rozproszonym papierów wartościowych i instrumentów finansowych innych niż akcje PSA i SA,</p> <p>4 - Brak doprecyzowania typu rejestru rozproszonego co do rejestru akcjonariuszy.</p>	<p>W opinii Ministerstwa Sprawiedliwości:</p> <p>1) Odniesienie się do propozycji w zakresie integracji rejestrów papierów wartościowych będzie możliwe w momencie, gdy znane już będą doświadczenia związane z wprowadzeniem systemu rejestracji akcji przewidzianego w ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1798 z późn. zm.).</p> <p>2) Możliwość wprowadzenia rozwiązania polegającego na zastąpieniu oznaczenia akcji PSA serią i numerem na rzecz ich oznaczania odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (kodem), zależy od rzeczywistych możliwości technicznych w tym zakresie. Rozwiązanie to wprowadzono w odniesieniu do akcji spółek akcyjnych i spółek komandytowo-akcyjnych, dla których istnieją dwa alternatywne reżimy rejestracji: rejestrowy oraz depozytowy. Akcje wycofywane z depozytowego systemu rejestracji i przenoszone do systemu rejestrowego, np. w związku z wycofaniem akcji z obrotu na rynku regulowanym albo z alternatywnego systemu obrotu, są oznaczone kodem, a nie serią i numerem, dlatego do potrzeb identyfikacji tych akcji przyjęto rozwiązanie polegające na używaniu w rejestrze akcjonariuszy oznaczeń takich samych jak w depozycie papierów wartościowych. Ocena możliwości oznaczania akcji PSA, które nie mogą być wprowadzone do obrotu zorganizowanego (art. 300 (36) § 2 k.s.h.), kodem w rozumieniu art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi wykracza poza właściwość tutejszego resortu i powinna być dokonana przez KDPW.</p> <p>4) Przepisy k.s.h. istotnie nie wskazują, jaki typ blockchain może być zastosowany do rejestru akcjonariuszy. Należy jednak mieć na uwadze, że Kodeks spółek handlowych jest aktem prawnym z zakresu prawa prywatnego, co oznacza w szczególności, że nie należy w nim zamieszczać norm o charakterze technicznym, odnoszących się do</p>	<p>W trakcie analiz</p>
------------	--	---	--------------------------------

		<p>innych niż prywatnoprawne aspekty obrotu akcjami. W wielu miejscach w Kodeksie, w których mowa o zastosowaniu rozwiązań w zakresie elektronicznej niektórych aspektów funkcjonowania spółek, przestrzegana jest zasada neutralności technologicznej, oznaczającą równe traktowanie przez władze publiczne technologii teleinformatycznych oraz tworzenie warunków do ich uczciwej konkurencji, w tym zapobieganie możliwości eliminacji technologii konkurencyjnych przy rozbudowie i modyfikacji eksploatowanych systemów teleinformatycznych lub przy tworzeniu konkurencyjnych produktów i rozwiązań (art. 3 pkt 19 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne). Przestrzeganie tej zasady pozwala na większą elastyczność systemu prawa oraz wpływa na trwałość norm prawnych w obliczu postępu technicznego w dziedzinie nowych technologii. Propozycję w tym zakresie należy zatem ocenić negatywnie.</p> <p>Ministerstwo Finansów wskazuje natomiast, że:</p> <p>1) schematy prawno-infrastrukturalne rejestracji papierów wartościowych - do ewentualnej dyskusji, niemniej schematy te zostały wprowadzone z pełną rozważą a zastosowane podejście uwzględniało ich cel oraz towarzyszące im koszty funkcjonowania tych systemów</p> <p>3) brak planów wprowadzanie przepisów umożliwiających zapisywanie w rejestrze rozproszonym papierów wartościowych i instrumentów finansowych innych niż akcje PSA i SA – obecnie na forum Rady UE prowadzone są prace nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru, mając to na uwadze nie jest uzasadnione prowadzenie analogicznych prac na poziomie krajowym, innymi słowy przedstawiona rekomendacja zostanie zrealizowana w sposób przyjęty na poziomie UE.</p>	
--	--	--	--

		<p>4) przepisy ksh nie wskazując jaki typ blockchain może być zastosowany do rejestru akcjonariuszy – jw. rejestr akcjonariuszy został wprowadzone w KSH</p> <p>UKNF kierunkowo podziela stanowisko dotyczące celowości uproszczenia systemu rejestracji papierów wartościowych. Zmiany tego rodzaju będą trudne do wprowadzenia, natomiast z dłuższej perspektywie wystąpiłyby korzyści związane np. ze zmniejszeniem ryzyk compliancowych. Jednocześnie, na chwilę obecną trudno podzielić argument, o zasadności stworzenia norm o charakterze technicznym. Już wskazanie konkretnej technologii ma taki charakter. Jednak biorąc pod uwagę niepewność prawną jaką wywołało pojawienie się technologii tak innowacyjnej, jak technologia DLT, trudno zaproponować bardziej właściwe rozwiązanie. Należy jednak zauważyć, że nie jest zasadne wskazywanie na poziomie regulacji jakiego typu Blockchain powinien zostać zastosowany do prowadzenia rejestru akcji PSA lub rejestru akcji spółek niepublicznych. Przepisy KSH regulujące powyższe instytucje zawierają dodatkowe wymogi odnoszące się do prowadzenia ww. rejestrów (zapewnienie bezpieczeństwa i integralności danych). Konieczność wypełnienia tych wymogów powinna być jedynym wyznacznikiem dla konkretnych wdrożeń omawianej technologii.</p>	
<p>183</p>	<p>(Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych) Art. 300³³ § 1 pkt 4 Ksh Przepis ten wprowadza wymóg zamieszczenia w rejestrze akcjonariuszy m.in.. informacji dotyczącej numeru danej akcji, co w praktyce uniemożliwia rejestrowanie akcji PSA z wykorzystaniem salda papierów wartościowych. Brak takiej możliwości powoduje, że zwłaszcza przy dużych wolumenach rejestrowanych papierów obniża się efektywność prowadzenia rejestru. Rejestracja akcji "na sztuki" oznacza bowiem, że w systemie informatycznym obsługującym rejestr, pojedyncza akcja jest</p>	<p>W opinii Ministerstwa Sprawiedliwości możliwość wprowadzenia rozwiązania polegającego na zastąpieniu oznaczenia akcji PSA serią i numerem na rzecz ich oznaczania odrębnym oznaczeniem, o którym mowa w art. 55 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (kodem), zależy od rzeczywistych możliwości technicznych w tym zakresie. Rozwiązanie to wprowadzono w odniesieniu do akcji spółek akcyjnych i spółek komandytowo-akcyjnych, dla których istnieją dwa alternatywne reżimy rejestracji: rejestrowy oraz depozytowy. Akcje wycofywane z depozytowego systemu rejestracji i przenoszone do</p>	<p>Niezasadna</p>

	<p>odrębnym asetem. W efekcie przy każdej zmianie statusu papierów, wymagane jest przeprowadzenie tylu operacji, ilu pojedynczych akcji dotyczy dana transakcja.</p>	<p>systemu rejestrowego, np. w związku z wycofaniem akcji z obrotu na rynku regulowanym albo z alternatywnego systemu obrotu, są oznaczone kodem, a nie serią i numerem, dlatego do potrzeb identyfikacji tych akcji przyjęto rozwiązanie polegające na używaniu w rejestrze akcjonariuszy oznaczeń takich samych jak w depozycie papierów wartościowych.</p>	
184	<p>WHT od dywidend i odsetek - pobór podatku u źródła (RBD przy Związku Banków Polskich) Zmiany ustawowe w zakresie sposobu pobierania podatku dochodowego od dywidend i odsetek wprowadzone pod koniec 2018 roku spowodowały znaczne trudności natury operacyjnej i z tego względu dotychczas część z tych zmian nie została wprowadzona w życie. 30.12.2019 opublikowane zostało kolejne rozporządzenie odsuwające ten termin na połowę roku 2020. Obecna sytuacja w ocenie RBD wpływa negatywnie na obniżenie konkurencyjności polskiego rynku kapitałowego.</p>	<p>Ministerstwo Finansów wskazało, że trwają zaawansowane prace nad modernizacją regulacji ustawowych, które dotyczą zasad poboru podatku u źródła, szczególnie zakresu obowiązywania ww. procedury <i>WHT refund</i>, prace te zostaną ukończone w 2021 r. Kluczowe założenia leżące u podstaw modernizacji regulacji ustawowych były konsultowane z przedstawicielami biznesu. Nowelizacja przepisów w ocenie MF może przyczynić się do zmniejszenia barier.</p>	<p>W trakcie usuwania</p>
185	<p>Brak podstawy prawnej do tokenizacji dokumentów finansowych niebędących instrumentami finansowymi. (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji) 1 - brak przepisów umożliwiających tokenizację dokumentów finansowych, niebędących instrumentami finansowymi 2- zakaz emisji weksli i czeków w wersji zdigitalizowanej</p> <p>Aktualne przepisy dotyczące weksli, czeków itd. nie są dostosowane do technologii zdecentralizowanych; brak możliwości wystawiania weksli i czeków w postaci zdigitalizowanej ogranicza ich używanie</p>	<p>Podobnie jak ma to miejsce na gruncie ustawy o funduszach inwestycyjnych, w opinii Ministerstwa Finansów postulat ten zasługuje na poparcie. Nie ma obecnie przeciwskazań dla stosowania rozwiązań analogicznych jak na gruncie Prawa bankowego.</p> <p>MF dostrzegło ponadto zasadność sformułowania dodatkowych postulatów w związku z toczącymi się pracami nad Wnioskiem Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru COM(2020) 594 final. Umożliwienie obrotu kryptoaktywami będzie wymagało dostosowania krajowych przepisów dotyczących m. in. papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu, zezwoleń na prowadzenie infrastruktur</p>	<p>Zasadna</p>

		<p>w technologii rozproszonego rejestru (MTF i CDPW) czy limitów transakcyjnych, co stanowi obecnie przedmiot prac na forum Rady.” Należy także wskazać na toczące się prace nad projektem Rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów i zmieniającego dyrektywę (UE) 2019/1937 (COM (2020) 593) – MiCA.</p>	
186	<p>Negatywne nastawienie nadzoru ‘en bloc’ do zdecentralizowanych (w tym nieregulowanych) usług finansowych i pozyskiwania środków w formie ICO/STO itd. (Fundacja FinTech Poland)</p> <p>Wzywianie podmiotów bankowych do zaprzestania prowadzenia rachunków bankowych dla podmiotów prowadzących lub wspierających zdecentralizowane usługi finansowe.</p> <p>Przyjęte nastawienie nadzoru doprowadziło do przeniesienia wielu podmiotów oferujących zdecentralizowane usługi finansowe poza terytorium RP. Efektem jest zmniejszenie innowacyjności rynku krajowego, co ogranicza rozwój rynku finansowego w Polsce.</p>	<p>Bariera została częściowo usunięta poprzez opublikowanie przez UKNF stanowiska w sprawie wydawania i obrotu kryptoaktywami. https://www.knf.gov.pl/aktualnosci?articleId=71795&p_id=18</p>	Usunięta
187	<p>(Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji) Obligatoryjna pisemna forma udzielenia upoważnienia do przekazania informacji stanowiącej tajemnicę zawodową</p> <p>Art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dla udzielenia upoważnienia do przekazania informacji stanowiącej tajemnicę zawodową wymagana jest forma pisemna. Tymczasem upoważnienie dotyczące przekazania informacji objętych tajemnicą bankową może być wyrażone również w formie elektronicznej.</p>	<p>Podobnie jak ma to miejsce na gruncie ustawy o funduszach inwestycyjnych, w opinii Ministerstwa Finansów postulat ten zasługuje na poparcie. Nie ma obecnie przeciwskażeń dla stosowania rozwiązań analogicznych jak na gruncie Prawa bankowego.</p> <p>MF dostrzegło ponadto zasadność sformułowania dodatkowych postulatów w związku z toczącymi się pracami nad Wnioskiem Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru COM(2020) 594 final. Umożliwienie obrotu kryptoaktywami będzie wymagało dostosowania krajowych przepisów dotyczących m. in. papierów wartościowych</p>	Zasadna

		<p>dopuszczonych do obrotu, zezwoleń na prowadzenie infrastruktury w technologii rozproszonego rejestru (MTF i CDPW) czy limitów transakcyjnych, co stanowi obecnie przedmiot prac na forum Rady.”</p> <p>W ocenie UKNF postulat zasługuje na uwzględnienie. Należy jednak podkreślić konieczność konsekwentnego wprowadzania zmian. Obecnie regulacja art. 150 ust. 1 pkt 1 ustawy jest zredagowana w taki sposób, że możliwe jest udzielenie pełnomocnictwa do uzyskania informacji konkretnej osobie, w ramach czynności bez udziału firmy inwestycyjnej. Przy poszerzeniu form pełnomocnictwa ponad te, które stanowią lub są zrównane z formą pisemną, zasadne jest takie zredagowanie nowych przepisów, aby pełnomocnictwo to było udzielane osobie lub podmiotowi trzeciemu, przy zastosowaniu procedur firmy inwestycyjnej.</p>	
<p>188</p>	<p>(Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych) art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, art. 406³ § 1 Ksh Przepisy te wymuszają pisemną lub fizyczną formę dokumentów, które mogłyby funkcjonować jako ustrukturyzowane dokumenty elektroniczne (dotyczy świadectwa depozytowego oraz zaświadczenia do udziału w WZ i wymogu podpisu pod dokumentem)</p>	<p>W odniesieniu do nowelizacji ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Ministerstwo Finansów opowiada się za wprowadzeniem proponowanych zmian.</p> <p>Ministerstwo Finansów popiera postulat rozszerzenia elektronicznych form komunikacji w ustawie o funduszach inwestycyjnych. Zastanowienia wymaga jednak, czy wskazana jest całkowita rezygnacja z formy papierowej na rzecz elektronicznej, czy też obydwie formy powinny być uwzględniane w ustawie jako alternatywne.”</p> <p>W ocenie UKNF postulat zasługuje na uwzględnienie. Zasadne jest jednak wprowadzenie nowej formy na zasadzie alternatywy. Jednocześnie należy podejść do problemu szerzej, tzn. uwzględnić charakter świadectwa, o którym mowa w powołanych przepisach ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Art. 12 ww. ustawy wskazuje okoliczności powodujące utratę ważności świadectwa. W ust. 2 wskazuje się, że zwrot świadectwa wystawiającemu przed upływem terminu ważności uniemożliwia realizację praw wynikających ze</p>	<p>Zasadna</p>

		<p>świadectwa. W praktyce posiadacz świadectwa może być zainteresowany zwrotem świadectwa przed upływem jego terminu, gdyż zwrot ten pozwala na odzyskanie możliwości obrotu papierami wartościowymi, których to świadectwo dotyczy (zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi). Świadectwo wystawione w formie elektronicznej co do zasady nie może podlegać zwrotowi (nie dot. Blockchaina), z którym mogłyby się wiązać skutki zwrotu, polegające na odzyskaniu możliwości obrotu papierami wartościowymi.</p>	
<p>189</p>	<p>Elektroniczne formy komunikacji w ustawie o funduszach inwestycyjnych (Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami) Zapisy ustawowe i zawarte w aktach wykonawczych znacznie ograniczają towarzystwom funduszy inwestycyjnych (i funduszom inwestycyjnym w imieniu których działają) kontaktowanie się z uczestnikami z wykorzystaniem elektronicznych form komunikacji. Biorąc pod uwagę obecny stan prawny nie ma możliwości aby proces obsługi klienta funduszy inwestycyjnych został na całej swojej długości, tj. od zawarcia umowy, poprzez składanie zleceń, aż po wycofanie środków z funduszu, przeprowadzony w sposób niewymagający całkowicie korzystania z formy papierowej. Problem ten dotyczy zarówno dokumentów i oświadczeń składanych przez klienta, jak również przekazywanych mu przez fundusze inwestycyjne. Obecna sytuacja związana z epidemią COVID-19 tylko uwypukliła problemy z tym związane, obserwowane szczególnie w sektorze funduszy inwestycyjnych zamkniętych. Podstawową blokadą prawną są tutaj zapisy przepisów Ustawy o funduszach inwestycyjnych, a w szczególności jej art. 91 ust. 1, który uznawany jest za przepis szczególny względem art. 35 ust. 1 i 2 tejże ustawy. I o ile art. 35 ust. 1 i 2 dopuszcza (choć tylko względem jednostek uczestnictwa, a nie również certyfikatów inwestycyjnych) złożenie zlecenia w postaci elektronicznej, o tyle zgodnie z art. 91 ust. 1</p>	<p>Propozycja bariery jest w trakcie analiz.</p>	<p>W trakcie analiz</p>

	<p>przekazanie przez fundusz potwierdzenia zbycia lub odkupienia jednostek może odbyć się przy wykorzystaniu innego trwałego nośnika niż papier o ile uprzednio uczestnik wyrazi na to pisemną zgodę. W praktyce sprowadza się to do konieczności wizyty w punkcie obsługi klienta i złożenia stosownego oświadczenia, co znacznie ogranicza jeżeli nie całkowicie eliminuje wykorzystanie tej regulacji.</p> <p>Analogicznie jak w kontekście komunikacji z uczestnikami, również na linii TFI – organy i urzędy państwowe zasadne byłoby rozpropagowanie rozwiązań sprzyjających komunikacji elektronicznej. W tym wypadku powinno to prowadzić do całkowitej rezygnacji z formy papierowej, mając na uwadze, że po obu stronach znajdują się podmioty profesjonalne, a nie konsumenci. Jednocześnie należałoby dążyć do tego aby systemy wymiany danych, składania informacji do organów, urzędów były zaprojektowane tak aby zoptymalizować czas niezbędny na złożenie wymaganych informacji.</p>		
190	<p>Niejasna kwalifikacja działalności platform crowdfundingu udziałowego. Brak zasady proporcjonalności. (FTP)</p> <p>Zgodnie z powszechną interpretacją stanowiska KNF, podmioty pełniące rolę platform crowdfundingu udziałowego są uznawane za podmioty świadczące usługi maklerskie, nawet jeżeli projekty wspierane w ramach platformy mają ograniczoną skalę (lub jest ich niewiele).</p>	<p>Bariera usunięta przez Stanowisko UKNF dot. definicji usługi oferowania instrumentów finansowych z dnia 29 marca 2019 r., następnie przez Stanowisko UKNF skierowane do platform crowdfundingu inwestycyjnego z 9 kwietnia 2020 r.</p> <p>Bariera usunięta przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1, zwane dalej: Rozporządzeniem 2020/1503). Przepisy dostosowujące polski porządek prawny mają wejść w życie 10 listopada 2021 r.</p>	Usunięta

<p>191</p>	<p>Robo-doradztwo (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji) Q&A UKNF dotyczące tzw. robodoradztwa w kontekście przepisów dotyczących outsourcingu regulowanego - art. 81a - 81g ustawy o obrocie oraz w kontekście stanowisk UKNF dot. doradztwa inwestycyjnego (z 2012 i 2013 r.) Brak doprecyzowania, czy w przypadku dostawcy algorytmu zachodzi konieczność zastosowania wymogów dotyczących outsourcingu regulowanego.</p>	<p>UKNF opublikował w dniu 4 listopada 2020 r. Stanowisko w sprawie świadczenia usługi robo-doradztwa.</p> <p>https://www.knf.gov.pl/aktualnosci?articleId=71304&p_id=18</p>	<p>Usunięta</p>
<p>192</p>	<p>Elektroniczne oświadczenia woli dot. obrotu instrumentami finansowymi (Koalicja na Rzecz Polskich Innowacji) Art. 13 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy dotyczące elektronicznych oświadczeń woli, składanych na gruncie ustawy o obrocie, są niespójne z analogicznymi przepisami prawa bankowego, dotyczącymi czynności bankowych. W szczególności dotyczy to rozporządzeń wykonawczych do art. 13 uoif i art. 7 pr. bank.</p>	<p>Podobnie jak ma to miejsce na gruncie ustawy o funduszach inwestycyjnych, w opinii Ministerstwa Finansów postulat ten zasługuje na poparcie. Nie ma obecnie przeciwskażeń dla stosowania rozwiązań analogicznych jak na gruncie Prawa bankowego.</p> <p>MF dostrzegło ponadto zasadność sformułowania dodatkowych postulatów w związku z toczącymi się pracami nad Wnioskiem Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru COM(2020) 594 final. Umożliwienie obrotu kryptoaktywami będzie wymagało dostosowania krajowych przepisów dotyczących m. in. papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu, zezwoleń na prowadzenie infrastruktur w technologii rozproszonego rejestru (MTF i CDPW) czy limitów transakcyjnych, co stanowi obecnie przedmiot prac na forum Rady.”</p> <p>W ocenie UKNF Postulat zasługuje na uwzględnienie. Należy jednak włączyć do tego zakresu art. 6 ustawy o ofercie publicznej, który reguluje analogiczną kwestię.</p> <p>Zasadne jest takie prowadzenie prac, aby ujednolicenie brzmienia art. 13 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 7 Prawa</p>	<p>Zasadna</p>

		bankowego, nie doprowadziło do niespójności pomiędzy art. 13 ustawy o obrocie a art. 6 ustawy o ofercie publicznej.	
193	<p>Przepisy k.s.h. regulujące zasady odbywania walnych zgromadzeń w spółkach akcyjnych (Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych)</p> <p>1/ Obecnie przepisy Ksh przewidują możliwość odbywania elektronicznych walnych zgromadzeń, ale nie zawierają regulacji szczególnych, które uwzględniają ich specyfikę.</p> <p>Artykuł 4065 Ksh stanowi, że statut spółki akcyjnej może dopuścić udział w walnym zgromadzeniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Może się to dokonywać poprzez transmisję internetową lub dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym, pozwalającą akcjonariuszom na wypowiedanie się lub wykonywanie prawa głosu. Zgodnie z § 2 tego przepisu, udział akcjonariuszy na walnym zgromadzeniu może podlegać jedynie wymogom i ograniczeniom, które są niezbędne do identyfikacji akcjonariuszy i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej.</p> <p>Konsekwencją przyjęcia ww. metody regulacji, jest określenie sposobu wykonywania praw akcjonariusza w źródłach pozanormatywnych (statut/regulamin WZA). W naszej opinii, kwestie te powinny być uregulowane w ustawie, gdyż mogą wpływać na ograniczenie prawa akcjonariusza do udziału w WZ i prawa głosu.</p> <p>Elektroniczne WZ ma swoją specyfikę, odmienną od zwykłego walnego zgromadzenia i w związku z tym, w celu ograniczenia związanego z nim ryzyka prawnego, wymaga pewnych specyficznych regulacji normatywnych na poziomie ustawy. W szczególności regulacje te powinny objąć kwestie dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązków informacyjnych spółki, które powinny zostać wykonane w ogłoszeniu o zwołaniu elektronicznego WZ (informacja o zasadach udziału w elektronicznym WZ, sposobie głosowania elektronicznego, sposobie zgłaszania sprzeciwu), 	<p>Ministerstwo Sprawiedliwości wskazuje, że pozanormatywne ograniczenia prawa akcjonariusza do udziału w obradach walnego zgromadzenia oraz prawa głosu na walnym zgromadzeniu odbywającym się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, które z mocy art. 406 (5) § 2 k.s.h. mogą być wprowadzane w statucie spółki lub regulaminie walnego zgromadzenia, podlegają kontroli sądowej. Zarówno regulamin walnego zgromadzenia wprowadzający ograniczenia w zakresie wykonywania praw akcjonariuszy, jak i sama uchwała walnego zgromadzenia, które odbyło się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, mogą być zaskarżone do sądu, a w postępowaniu sądowym będą podlegały testowi określone w art. 406 (5) § 3 k.s.h., który stanowi, że dopuszczalne są tylko takie ograniczenia, które są niezbędne do identyfikacji akcjonariuszy oraz zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej. Z uwagi na dotychczasowe faktyczne rzadkie wykorzystanie formuły walnych zgromadzeń przy użyciu środków komunikacji elektronicznej nie są znane żadne postulaty w tym zakresie, w tym wynikające z orzecznictwa sądów. Należy oczekiwać, że istotne poszerzenie możliwości odbywania posiedzeń organów spółki we wskazanej formie przyczyni się do rozwoju tej instytucji i pozwoli sformułować bardziej szczegółowe postulaty <i>de lege ferenda</i> w tym zakresie. Należy podkreślić, że ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2020.568) dokonano daleko idącej reformy instytucji walnego zgromadzenia odbywanego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, dlatego szczegółowe propozycje zmian w tym zakresie powinny uwzględniać doświadczenia związane z funkcjonowaniem</p>	W trakcie usuwania

<ul style="list-style-type: none"> - udostępniania akcjonariuszom wykazu akcjonariuszy przed elektronicznym WZ, - sposobu ustalania listy akcjonariuszy obecnych na elektronicznym WZ (w celu sprawdzenia wymaganego quorum), - protokołowania uchwał podjętych na elektronicznym WZ, - skutków związanych z zakłóceniami lub przerwą w komunikacji z systemem obsługi walnego zgromadzenia, w zakresie wpływu takiego zdarzenia na skuteczność lub możliwość zaskarżenia podejmowanej w tym czasie uchwały, - głosowania grupami, - sposobu zgłoszenia przez akcjonariusza sprzeciwu do uchwały, sposobu i terminu poinformowania akcjonariuszy o wynikach głosowania. <p>2/ Przewidziane w kodeksie spółek handlowych przepisy, które umożliwiają odbywanie elektronicznych walnych zgromadzeń, nie zapewniają równego traktowania akcjonariuszy.</p> <p>Obecnie obowiązujące przepisy Ksh zakładają połączenie zwykłego WZ z głosowaniem korespondencyjnym. Taka konstrukcja powoduje, że akcjonariusze głosujący korespondencyjnie mają mniej praw na WZ od akcjonariuszy, którzy uczestniczą fizycznie w jego przebiegu. Akcjonariusze głosujący korespondencyjnie mogą bowiem głosować wyłącznie w zakresie projektów uchwał, które zostały ogłoszone przed dniem WZ, podczas gdy akcjonariusze fizycznie obecni na WZ mogą, w jego trakcie, zgłaszać dodatkowe projekty uchwał lub wprowadzać zmiany do projektów uchwał wcześniej zgłoszonych.</p> <p>Taka sytuacja prowadzi też do powstania wątpliwości odnośnie skuteczności głosowania korespondencyjnego w przypadku, gdy na WZ, w ramach danego punktu porządku obrad, zostanie poddany głosowaniu dodatkowy projekt uchwały, albo projekt uchwały w zmienionym brzmieniu, obok projektu uchwały, na który głosowali akcjonariusze w trybie korespondencyjnym. Obecne przepisy Ksh nie rozstrzygają kwestii, czy taki głos należy uznać za skuteczny, czy też</p>	<p>nowych przepisów. W odniesieniu do propozycji w zakresie informacji, które należy zamieścić w ogłoszeniu o walnym zgromadzeniu, stwierdzić należy, że regulacja w tym zakresie jest już zawarta w art. 402 (2) pkt 2 lit. e–g k.s.h., które to przepisy wprost odnoszą się do kwestii związanych z udziałem w walnym zgromadzeniu odbywającym się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Wskazane przepisy „nie wspominają (...) wprawdzie o konieczności poinformowania o sposobie wnoszenia sprzeciwu od uchwał podjętych na takim zgromadzeniu. Spółka może jednak w ogłoszeniu zamieścić tę ostatnią informację, skoro art. 402 (2) k.s.h. zawiera wyliczenie przykładowe informacji objętych jego treścią.” (A. Szumański, „Nowa regulacja udziału w zgromadzeniu spółki kapitałowej przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej”, PPH 5/2020). Odniesienie się do pozostałych postulatów w tym zakresie możliwe będzie po ich doprecyzowaniu. Należy jednak mieć na uwadze wskazaną wyżej zasadę niewprowadzania do Kodeksu spółek handlowych norm o charakterze technicznym, a nadto doktrynalną zasadę neutralności technologicznej oraz elastyczności rozwiązań.</p> <p>2) Nie jest jasne, w jaki sposób miałyby być zapewnione przestrzeganie równego traktowania akcjonariuszy głosujących korespondencyjnie oraz poprzez zwykły udział w walnym zgromadzeniu. Przedstawionemu problemowi nie towarzyszy propozycja jego rozwiązania, do której można byłoby się odnieść. Wydaje się, że głosowanie korespondencyjne z samej istoty może polegać wyłącznie na oddawaniu głosów przed terminem walnego zgromadzenia (nie później niż przed zarządzeniem głosowania), a zatem przy oddaniu głosu nie zawsze będzie możliwe uwzględnienie rzeczywistego przebiegu obrad. Przy formułowaniu propozycji legislacyjnych w tym zakresie należy mieć na uwadze, że „w praktyce tryb ten jest jednak bardzo rzadko wykorzystywany przez polskie spółki. Dość powiedzieć, że spośród spółek, których akcje stanowią podstawę obliczenia indeksu WIG-20, żadna z nich nie przewiduje głosowania drogą</p>	
---	---	--

akcjonariusza oddającego głos w trybie korespondencyjnym należałoby uznać za niegłosującego. Powstaje też wątpliwość, czy taki akcjonariusz powinien zostać wykreślony z listy akcjonariuszy obecnych na WZ, czy też należałoby go uznać za uczestniczącego w WZ, ale nie głosującego nad daną uchwałą. Rozstrzygnięcie tej kwestii ma przede wszystkim wpływ na ustalenie wymaganego quorum do podjęcia uchwały w danym przedmiocie.

3/ Przepisy Ksh zawierają istotne luki prawne w zakresie głosowania korespondencyjnego, które ujawniają się w przypadku gdyby większość lub wszyscy akcjonariusze oddawali głos korespondencyjnie.

Po pierwsze, nie określają zasad podejmowania w takim przypadku uchwał. W szczególności nie wskazują, jakiej treści uchwałę należałoby uznać za podjętą w przypadku, gdyby do danego punktu porządku obrad zostało zgłoszonych kilka projektów uchwał, a akcjonariusze głosowali „za” w przedmiocie więcej, niż jednej uchwały - w efekcie czego wymaganą większość głosów uzyskałby więcej, niż jeden projekt uchwały. Jednocześnie obecnie obowiązujące przepisy nie zawierają regulacji, które wykluczałyby zaistnienie takiej możliwości. Po drugie, na gruncie obecnie obowiązujących przepisów nie jest jasne, czy głosowanie korespondencyjne może odbywać się w za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Wykluczenie takiej możliwości stanowiłoby istotną barierę i byłoby sprzeczne z Dyrektywą SRD, w szczególności z art. 12 tej dyrektywy. Przepisy Ksh zawierają następujące bariery prawne w zakresie korzystania z takiego sposobu głosowania:

- stosownie do art. 411 (1) Ksh głosowanie korespondencyjne jest dopuszczalne obecnie tylko w odniesieniu do spółek publicznych. W związku z nowelizacją Ksh przewidującą przymusową dematerializację akcji począwszy od 1 stycznia 2021 r. oraz z zmianą definicji spółki publicznej w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, głosowanie korespondencyjne, w tym

korespondencyjną. Niejednokrotnie zaś regulaminy walnego zgromadzenia spółek publicznych "na wszelki wypadek", wszakże bez rzeczywistej potrzeby, wręcz wyraźnie wykluczają możliwość tego trybu oddania głosu. Po pierwsze, brak tradycji wykonywania uprawnień w ten sposób. Po drugie, ani zarządy, ani akcjonariusze nie przejawiają zainteresowania takim rozwiązaniem – akcjonariusze reprezentujący znaczący procent ogólnej liczby głosów preferują bezpośredni udział na walnym zgromadzeniu. Umożliwienie oddania głosu korespondencyjnie generuje dodatkowe koszty związane z "obsługą" tego trybu głosowania, wynikające zwłaszcza z potrzeby stworzenia i przestrzegania procedur identyfikujących akcjonariuszy głosujących drogą korespondencyjną. Poszerzeniu ulega krąg osób mogących zaskarżyć uchwałę, co też nie jest skutkiem pożądanym przez zarząd i większościowych akcjonariuszy. Wreszcie, po trzecie, oddanie głosu korespondencyjnie następuje w odniesieniu do określonego projektu uchwały, co nakazuje pomijać takie głosy w wypadku, gdyż na zgromadzeniu uchwała będzie głosowana w innym brzmieniu niż pierwotnie zaproponowany, co w istotny sposób obniża atrakcyjność tego trybu głosowania." (R. Pabis, Komentarz do art. 411.1 ksh pod red. A. Opalskiego, Legalis, 2016). Wydaje się, że ostatecznie zmiany Kodeksu spółek handlowych dotyczące udziału w walnym zgromadzeniu przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, przewidujące odbywanie tych posiedzeń niezależnie od postanowień statutu oraz w warunkach obligatoryjnego umożliwienia oddawania głosu oraz komunikacji w czasie rzeczywistym, zwiększą uprawnienia akcjonariuszy w zakresie ich aktywnego zaangażowania w procesy decyzyjne w spółce. Jednocześnie należy oczekiwać, że głosowanie korespondencyjne jeszcze bardziej straci na znaczeniu. Powyższa konstatacja dotyczy również pozostałych wskazanych kwestii dotyczących głosowania korespondencyjnego, tj. doprecyzowania zasad podejmowania uchwał w tym trybie. W odniesieniu do możliwości głosowania korespondencyjnego za pomocą środków komunikacji elektronicznej istnieją rozbieżności w doktrynie.

<p>głosowanie za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, powinno być dopuszczalne także dla spółek niepublicznych;</p> <p>- stosownie do art. 402 (3) § 2, jeżeli formularze, o których mowa w § 1 pkt 5, z przyczyn technicznych nie mogą zostać udostępnione na stronie internetowej, spółka publiczna wskazuje na tej stronie sposób i miejsce uzyskania formularzy. W takim przypadku spółka publiczna wysyła formularze nieodpłatnie za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188) każdemu akcjonariuszowi na jego żądanie na wskazany adres akcjonariusza (przepis ten zawiera dwie barierę prawną w postaci wymogu przesyłania formularzy za pośrednictwem poczty z pominięciem możliwości wysłania formularzy za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, albo udostępnienia ich w elektronicznym systemie obsługi WZ);</p> <p>- stosownie do art. 402 (3) § 3, formularze, o których mowa w § 1 pkt 5, powinny zawierać proponowaną treść uchwały walnego zgromadzenia i umożliwiać identyfikację akcjonariusza oddającego głos oraz jego pełnomocnika, jeżeli akcjonariusz wykonuje prawo głosu przez pełnomocnika (barierą prawną jest wymóg identyfikacji akcjonariusza lub pełnomocnika w treści formularza, z wykluczeniem możliwości identyfikacji tych osób za pomocą elektronicznego systemu obsługi WZ);</p> <p>- stosownie do art. 412 (1), pełnomocnictwo do uczestniczenia w walnym zgromadzeniu i wykonywania prawa głosu wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. Wyjątek w tym zakresie dotyczy jedynie spółki publicznej. W związku z nowelizacją Ksh przewidującą przymusową dematerializację akcji począwszy od 1 stycznia 2021 r. oraz z zmianą definicji spółki publicznej w ustawie o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustanowienie pełnomocnictwa w formie dokumentowej, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, powinno być dopuszczalne także dla spółek niepublicznych.</p>	<p>Na gruncie obowiązujących do dnia 31 marca 2020 r. przepisów o odbywaniu walnego zgromadzenia przy użyciu środków komunikacji elektronicznej wyrażano pogląd, że głosowanie korespondencyjne przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej nie jest dopuszczalne, przy czym jako argument popierający tę tezę wskazywano art. 406 (5) § 1 pkt 3 k.s.h. w brzmieniu sprzed 31 marca 2020 r., zgodnie z którym o dopuszczalności głosowania rozstrzygał statut, podczas gdy głosowanie korespondencyjne zgodnie z art. 411 (1) § 1 k.s.h. dopuszczał regulamin walnego zgromadzenia. „Brak (zatem) podstaw do przyjęcia, że racjonalny ustawodawca wprowadziłby dwie w znacznej mierze pokrywające się instytucje (różnica polega m.in. na tym, że art. 406 § 1 pkt 3 nie wymaga stosowania formularzy), których podstawą obowiązywania byłyby akty różnego rzędu. Analogiczny wniosek przyjmują A. Herbet (w: Sołtysiński i in., Komentarz KSH, t. 3, 2013, s. 1139), O. Horwath (Głosowanie, s. 73–74), A. Opalski (Reforma, s. 14), K. Oplustil (Instytucje, s. 659), M. Rodzyńkiewicz (Komentarz KSH, 2014, s. 855) oraz M. Spyra (w: SPH, t. 2, 2012, s. 1270). Za dopuszczeniem głosowania korespondencyjnego drogą elektroniczną opowiada się S. Sołtysiński (w: SPP, t. 17B, 2010, s. 553), przywołując względy funkcjonalne. Regulację dopuszczającą oddanie głosu korespondencyjnie w drodze elektronicznej za bardziej celową uznaje A. Kidyba (Komentarz KSH, t. 2, 2014, s. 689). Z kolei w piśmiennictwie obcym stosowanie środków komunikacji elektronicznej w tym wypadku uzasadnia się koncepcją autonomicznej wykładni przepisów dyrektywy 2007/36/WE (por. M. Habersack, D. Verse, Europäisches, s. 222).” (tamże). Również i w tym przypadku zmiana przepisów prawa zezwalająca co do zasady na głosowanie online powinna wpłynąć na przyjęcie wykładni o dopuszczalności możliwości głosowania korespondencyjnego online. Nie bez znaczenia pozostaje treść art. 781 k.c., która oświadczenie woli złożone w formie elektronicznej równoważy z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej. Nadto należy mieć na uwadze procedowany obecnie w Sejmie projekt ustawy</p>	
--	---	--

	<p>o doręczeniach elektronicznych (druk sejmowy nr 239), w którym przewidziano świadczenie publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego przez operatora wyznaczonego, przez co należy rozumieć usługę umożliwiającą przesłanie danych między stronami trzecimi drogą elektroniczną i zapewniającą dowody związane z posługiwaniem się przesyłanymi danymi, w tym dowód wysłania i otrzymania danych, oraz chroniącą przesyłane dane przed ryzykiem utraty, kradzieży, uszkodzenia lub jakiegokolwiek nieupoważnionej zmiany (art. 2 pkt 10 projektu ustawy, art. 3 pkt 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE). Do świadczenia tej usługi będzie obowiązany operator wyznaczony w rozumieniu Prawa pocztowego, a zatem podmiot będący operatorem pocztowym, o którym mowa w art. 402 (3) § 2 k.s.h. Wydaje się, że usługa doręczenia elektronicznego przewidziana w projektowanej ustawie o doręczeniach elektronicznych będzie mogła zostać wykorzystana do doręczania akcjonariuszom formularzy do głosowania korespondencyjnego, a papierowa postać doręczenia nie musi być uważana za jedyną dopuszczalną. Wydaje się, że nie ma powodów do zaniechania dyskusji nad postulatami dotyczącymi głosowania korespondencyjnego, w tym w spółkach niebędących spółkami publicznymi, przy czym przy formułowaniu propozycji legislacyjnych należy mieć na uwadze rzeczywiste zapotrzebowanie na zmiany w tym zakresie.</p> <p>Aktualnie w ramach GPW powstaje dokument Dobre Praktyki Spółek Notowanych 2021, który również odnosi się do kwestii udziału akcjonariuszy w walnym zgromadzeniu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (e-walne).</p>	
--	--	--

Komisja Nadzoru Finansowego
ul. Piękna 20, Warszawa
www.knf.gov.pl

